

เลย์เอาต์

เก้าวิธีเสริมสร้าง
ความเข้มแข็ง
ให้ครอบครัว น. 26

สวดอย่างมีจุดประสงค์: ไม่ใช่ตามใจเรา

แต่ตามพระทัยพระองค์ น. 38, 48

ภาวะยุ่งยากใจกับภาพยนตร์ไม่ดี น. 60

ผมกังวลใจเรื่องรับบัพติศมา น. 66

“การแต่งงาน
นำโอกาสพบ
ความสุขมาให้
มากกว่าความ
สัมพันธ์อื่นใด
ของมนุษย์”

เอ็ดเดอร์ริสเซลล์
เอ็ม. เนลสัน แห่ง
โครัมอัครสาวกสิบสอง,
“บำรุงเลี้ยงชีวิต
แต่งงาน,” เสียโฮนา,
พ.ศ. 2006, 43.

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:
เดินเป็นวงกลม
โดย ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: ปีติในประวัติ
ครอบครัว

บทความพิเศษ

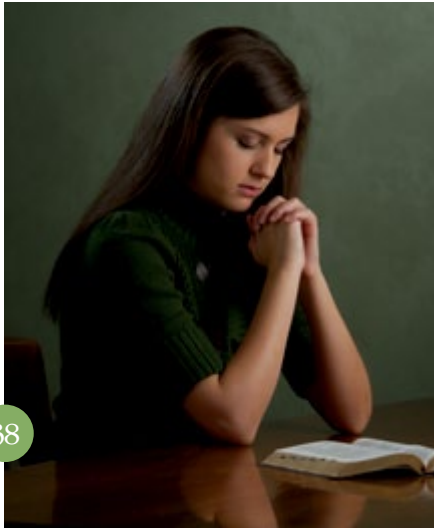
- 14 พระองค์ทรงรักแกะแพนजर
โดย ประธานแจมส์ อี. เฟาสท์
ข่าวสารแห่งความหวังให้แก่
บิดามารดาผู้มิบุตรคือวัน
- 22 เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว
และศาสนจักรผ่านฐานะบุโรหิต
โดย ริชาร์ด เอ็ม. รอมเนีย
ข่าวสารจากการประชุมอบรมผู้นำ
ทั่วโลกครั้งล่าสุดเป็นพรให้แก่บุคคล
ครอบครัว วอร์ด และสเตค
- 26 กำหนดหลักธรรมเพื่อชีวิตแต่งงาน
และครอบครัวที่ประสบความสำเร็จ
โดย เจนนิเฟอร์ เกรซ โจนส์
หลักธรรมจากถ้อยแถลงเรื่องครอบครัว
ประยุกต์ใช้กับครอบครัวท่านอย่างไร

ปกิณกะ

- 8 เราพูดถึงพระคริสต์:
“เราจะไม่ลืมเจ้า”
โดย เบคกี สไควร์
- 10 เรื่องราวประทับใจในพระกิตติคุณ:
นมัสการพระผู้เป็นเจ้าองค์จริงและ
ทรงพระชนม์
โดย ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์
- 13 การรับใช้ในศาสนจักร: รับใช้คนพิการ
โดย เบคกี ยังก์ ฟอเซตต์
- 34 เสี่ยงวิสุทธิชน
- 74 ข่าวศาสนจักร
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก:
ศรัทธาของชาวเกาะ
โดย โจเซฟ เจ. เพอร์รี่

ภาพปก

ปกหน้า: ถ่ายภาพประกอบโดย เดวิด สโตเกอร์
ปกหลัง: ถ่ายภาพประกอบโดย เดวิด สโตเกอร์
ปกหน้าด้านใน: ถ่ายภาพโดย จัสติน จอห์น โซเดอร์ควิสต์

38

38 ท่านกล่าวกับเรา: ปรับปรุงการสวด
อ้อนวอนส่วนตัวของท่าน
โดย เอิลเดอร์เควิน ดับเบิลยู. เพียร์สัน
การสวดอ้อนวอนส่วนตัวเป็น
เครื่องวัดความเข้มแข็งทางวิญญาณ
และเป็นตัวบ่งชี้สวัสดิภาพทาง
วิญญาณของเรา

ดูว่าท่านจะหา
เสียโหนดที่ซ่อน
อยู่ในฉบับนี้ได้
หรือไม่ คำใบ้: จงอดทนขณะ
ค้นหา

- 42** คำถามและคำตอบ
พี่ชายฉันมีปัญหาเรื่องสื่อลามก
เขาคำลึงทำงานกับอธิการเพื่อแก้ไข
เรื่องนี้ ฉันจึงอยากสนับสนุนเขา
แต่นั้นส่งผลต่อความไว้วางใจที่ฉันมี
ในตัวเขา ฉันจะจัดการเรื่องนี้อย่างไร
- 44** รักษาคุณภาพประวัติศาสตร์นัจกร
โดย เอิลเดอร์สตีเวน อี. สโนว์
วิธีพบคุณภาพที่เหมาะสมในการศึกษา
ประวัติศาสตร์นัจกรของเรา
- 48** ความประทับใจอันแรงกล้าของ
พระวิญญาณ
โดย เอิลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้อยู่ในสภาพ
ที่เหมาะสมจะรับการกระตุ้นเตือนจาก
พระวิญญาณ
- 51** โฉมหน้าของพระผู้เป็นเจ้าสำคัญยิ่ง
เพียงใด!
โดย อมาร์ชานา อี.
เมื่อการจลาจลเริ่มขึ้น ผมกับพี่ชายต้อง
แยกทางกัน ผมจะพบเขาอีกหรือไม่
- 54** หัวใจทำตามคำแนะนำของผู้นำ
ฐานะปุโรหิต
ท่านสามารถทำสิ่งเรียบง่ายได้อย่างไร
เพื่อสนับสนุนผู้นำฐานะปุโรหิตของท่าน
- 56** เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน:
ความมกัตัญญ
โดย เดวิด แอล. เบค
- 58** ของขวัญสำหรับคุณย่า
โดย คิมเบอร์ลีย์ ซาบิน
ของขวัญอะไรจะเหมาะกับคุณย่า
ผู้มีทุกอย่าง?

51

63

- 60** ภาพยนตร์มิดคิลธรรม
โดย จูเลีย วูดเบอรี
ทั้งชั้นลงมติแล้ว ฉันจะทำอะไรได้
- 62** พยานพิเศษ: พระบิดาบนสวรรค์
ทรงรักสมาชิกศาสนจักรมากกว่า
ทรงรักคนอื่น ๆ หรือไม่
โดย เอิลเดอร์เคเวนทิน แอล. คุก
- 63** การสวดอ้อนวอนอย่างอดทน
โดย เอิลเดอร์โฮเซ แอล. อาลอนโซ
คำตอบการสวดอ้อนวอนไม่ได้มาทันที
เสมอไป แต่มันแน่นอน
- 64** นำปฐมวัยกลับบ้าน: ฉันจะทำตาม
แผนของพระบิดาบนสวรรค์โดยรับ
บัพติศมาและการยืนยัน
- 66** พรจากบัพติศมา
โดย เคซีย์ อายริ
การอยู่ได้น้ำทำให้เทรเวอร์กังวลใจ
เขาจะรับบัพติศมาได้หรือไม่
- 68** สวัสดิ์คะ! หนูซื้ออิงหัจจ
จากมองโกเลีย
เรียนรู้เกี่ยวกับอิงหัจจ ครอบครัวเธอ
และกิจกรรมที่เธอชอบเป็นพิเศษ
- 70** สำหรับเด็กเล็ก
- 81** ภาพศาสดาพยากรณ์: ลอเรนโซ สโนว์

มิถุนายน 2013 ปีที่ 19 เล่มที่ 6

เลขีโยนา 10786-425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อาयरริง, ดีเทอว์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โค้วมอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. ไอล์ส, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบดনার, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เควก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เซียน เอ็ม. โบเวิน, แบรดลีย์ ดี. ฟอสเตอร์, คริสทอฟเฟิล โกลเด็น จูเนียร์, แอนโธนี่ ดี. เพอร์กินส์

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายสนับสนุนครอบครัวและสมาชิก: วินเซนต์ เอ. วอยน์

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ การฟ. แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์, สารี พอร์เตอร์ กอนท์

ผู้ช่วยฝ่ายสิ่งพิมพ์: เมลิสซา เซนเดโน

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เรตต์, เดวิด ดิกสัน,

เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมททีวี ดี. ฟิลิตัน, มินดี้ โรย ฟริดแมน,

แมริรีย์ เอช. การ์ฟ, เจนนิเฟอร์ เกซ โจนส์, ฮิวอี้ ลอฟต์ส,

ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, ริชาร์ด เอ็ม. รมอนีย์, พอล แวนเนนเบิร์ก,

ลอเรน แมกเกอร์เทอร์ ไวลด์, จูเลีย วูเบอร์รี่

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คนด์เซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. ฟิตเตอร์สัน

งานออกแบบ: จิมเนตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดรูวส์, ซี. คิมบัลล์

บอยด์, โธมัส ไชลด์, เคอร์รี่ ลินน์ ซี. เซอร์วิน, คอลสัน อิงคัลลี,

เอ็กที. จอห์นเซน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, แบรด เทียร์

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานศิลป์: คอเนนี โบว์ออร์ฟ บริดจ์, ยาเวร์ดี จี. บราวน์, จูลี เบอริเตตต์,

ไบรอัน ดับเบิลยู. กีกี, แคลร์ริส ฮาเวิร์ด, เดนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน,

โทบี ฟิมเมอร์, กายลี เทท แวฟเฟอร์ดี

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เควก เค. เซตจิวิค

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: ฮิวาน ลาร์เซ็น

งานแปล: ศศิธร กฤษณะโสม

เลขีโยนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดย

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครสาวกสมาชิก

ในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่าน

ตัวแทนนิตยสารเลขีโยนาของวอร์ด/สาขา หรือส่งไปสมัครไปที่:

ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี

กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณี

เปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งต้นฉบับและข้อชักชวนของท่าน ทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org;

ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St.,

Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

เลขีโยนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เชื่อมโยง" หรือ

"เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บัลแกเรีย

บัลแกเรีย กัมพูชา เขมร จีน จีนกลาง (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก

ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี

ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คีร์กีซสถาน ลิทัวเนีย

มาลากาซี มาร์แชลล์ มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมานี

รัสเซีย สเปน สโลวีเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตาฮิติ ไทย

ตองกา ยูเครน อุรุกวัย และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตาม

ภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2013 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ

พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลขีโยนา ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่บ้าน

ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ มิอนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้าม

ไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual

Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150,

USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: June 2013 Vol. 19

No. 6. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0858-2513) is

published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day

Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA

subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus

applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.

Sixty days' notice required for change of address. Include address

label from a recent issue; old and new address must be included.

Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution

Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-

5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard,

Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post

Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution

Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT

84126-0368.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

นิตยสารฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้กับการสังสรรค์ในครอบครัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ถ่ายภาพประกอบโดย ไดดี เบ็คส์ ©

“ของขวัญสำหรับคุณย่า” หน้า 58: พิจารณาอ่านเรื่องของขวัญที่คิมเบอร์ลีย์ให้คุณย่าของเธอ ท่านสามารถใช้คำถามต่อไปนี้ช่วยสนทนาเรื่องดังกล่าว: ท่านคิดว่าเหตุใดจดหมายของเธอจึงมีความหมายต่อคุณย่ามาก ท่านรู้สึกอย่างไรเมื่อมีคนขอบคุณท่านสำหรับบางสิ่งบางอย่าง ท่านคิดว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับความกตัญญู ท่านสามารถอ่านเรื่องความกตัญญูได้ใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* หน้า 18 ท่านอาจจะเล่าเรื่องพระเยซูคริสต์ทรงรักษาคนโรครีออน 10 คนใน ลูกา 17:11-19 และสนทนาว่าเรื่องนี้สอนอะไรเกี่ยวกับความกตัญญู สมาชิกครอบครัวแต่ละคนอาจทำกิจกรรมอย่างหนึ่งโดยเขียนจดหมายขอบคุณมอบให้คนบางคนที่ในสัปดาห์นั้น

“พรจากบัปติสมา” หน้า 66: ท่านอาจเริ่มการสังสรรค์ในครอบครัวโดยร้องเพลง “ความกล้าหาญของนีโไฟ” (*หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 64) จากนั้นให้อ่านเรื่องเทเรเซอร์อาชนะความกล้าหาญและพิจารณาคำถามต่อไปนี้: ท่านเคยกล้าในการทำบางสิ่งบางอย่างหรือไม่ อะไรช่วยไม่ให้ท่านหวาดผวา เชื่อเชิญสมาชิกครอบครัวให้บอกสิ่งที่พวกเขาจำเป็นต้องทำแต่รู้สึกกังวล สนทนาวิธีต่าง ๆ ที่ครอบครัวท่านสามารถช่วยกันพัฒนาความกล้าได้ ในการทำกิจกรรมท่านอาจจะสร้างทางที่มีสิ่งกีดขวางไว้ในห้อง นำผ้ามาปิดตาบางคนในครอบครัว ช่วยเขาฝึกความไว้วางใจโดยเดินผ่านสิ่งกีดขวางไปอย่างปลอดภัยด้วยการฟังคำแนะนำ ท่านสามารถสนทนาได้ว่าพระวิญญาณจะทรงนำทางเราและปลอดภัยอย่างไรในสถานการณ์ที่เราารู้สึกกลัว

ในภาษาของท่าน

เลขีโยนา และสื่ออื่น ๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- กตัญญู (ความ), 56, 58
- การประชุมใหญ่สามัญ, 4
- การเรียกในศาสนจักร, 13
- ครอบครัว, 8, 14, 22, 26, 42, 51, 58, 68
- ความรัก, 14, 62
- งานพระวิหาร, 7
- เชื้อฟิง (การ), 54
- ฐานะปุโรหิต, 54
- ต้นน้ำ (งาน), 35
- นมัสการ, 10

- บัปติสมา, 64, 66
- ประจักษ์พยาน, 48, 80
- ประวัติครอบครัว, 7, 37
- ประวัติศาสตร์จักร, 44
- แผนแห่งความรอด, 51
- พระคัมภีร์, 4
- พระเยซูคริสต์, 8, 70
- พระวิญญาณบริสุทธิ์, 64
- พิภกร (ความ), 13
- มาตรฐาน, 35, 60

- ยากลำบาก (ความ), 8, 51
- รับใช้ (การ), 13, 36
- ศรัทธา, 10, 66, 80
- สนับสนุน (การ), 54
- สมิธ, โจเซฟ, 48
- สวดอ้อนวอน (การ), 34, 36, 38, 63
- สื่อ, 60
- สื่อลามก, 42
- ให้อภัย (การ), 42

โดย ประธาน
ดีเทอร์ เอฟ. ออคท์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

เดิน เป็นวงกลม

ท่านเคยได้ยินภษาิตเก่าแก่หรือไม่ว่าคนหลงทางมักจะเดินเป็นวงกลม
แจน แอล. ซอแมน นักจิตวิทยาชาวเยอรมันต้องการใช้หลักวิทยาศาสตร์ตัดสินว่านี่เป็นความจริงหรือไม่ เขาพาผู้ร่วมการทดลองเข้าไปในบริเวณป่าใหญ่และทะเลทรายซาฮารา แล้วใช้ระบบระบุตำแหน่งบนโลก (จีพีเอส) ตามรอยคนเหล่านั้น พวกเขาไม่มีเข็มทิศหรืออุปกรณ์ใด ๆ คำแนะนำสำหรับพวกเขามีเพียงว่า ให้เดินเป็นเส้นตรงตามทิศทางที่บอก

ดร.ซอแมนอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นในเวลาต่อมาว่า “พวกเขา [บางคน] เดินในวันครีမ်ฟ้าครีမ်ฝน ดวงอาทิตย์มีเมฆบัง [และไม่มีจุดอ้างอิงที่อยู่ในระยะสายตา]...ทุกคนเดินเป็นวงกลม มี [หลายคน] ผ่านเส้นทางเดิมไปมาโดยไม่ทันสังเกต” ผู้เข้าร่วมอีกหลายคนเดินขณะดวงอาทิตย์ส่องสว่าง มองเห็นจุดอ้างอิงแต่ไกล “คนเหล่านี้ ... เดินตามทางตรงได้เกือบสมบูรณ์แบบ”¹

หลายคนทำการศึกษารื่องนี้ซ้ำโดยใช้วิธีการต่างจากเดิม² ทุกคนได้ผลลัพธ์คล้ายกัน

หากไม่มีจุดสังเกตที่มองเห็น มนุษย์มักจะเดินเป็นวงกลม

จุดสังเกตพระคัมภีร์

หากไม่มีจุดสังเกตทางวิญญาณ มนุษยชาติย่อมเดินอย่างไร้จุดหมายเช่นกัน หากไม่มีพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าเราจะเดินเป็นวงกลม

ทั้งระดับตัวบุคคลและระดับสังคม เราเห็นแบบนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า

ในทุกสมัยการประทานนับแต่กาลเริ่มต้น เมื่อเรามองข้ามพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า เรามักหลงทาง

นี่จึงเป็นเหตุผลอย่างไม่ต้องสงสัยที่พระเจ้าทรงบัญชาลิไฮให้ส่งบุตรชายกลับไปเอาแผ่นจารึกทองเหลืองที่เยรูซาเล็ม พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบว่าผู้สืบตระกูลของลิไฮจะต้องมีจุดสังเกตที่เชื่อถือได้—จุดอ้างอิง—ซึ่งจะให้การนำทางที่สามารถใช้ตัดสินได้ว่าพวกเขาอยู่บนเส้นทางหรือไม่

พระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า เป็นจุดสังเกตของพระผู้เป็นเจ้าที่แสดงให้เราเห็นทางที่ควรเดินไปเพื่อเราจะใกล้ชิดพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นและบรรลุเป้าหมายอันมีค่า

จุดสังเกตการประชุมใหญ่สามัญ

คำแนะนำสั่งสอนที่ให้ในการประชุมใหญ่สามัญเป็นจุดสังเกตอีกอย่างหนึ่งที่สามารถช่วยให้เรารู้ว่าเราอยู่บนเส้นทางหรือไม่

ข้าพเจ้าถามตนเองเป็นครั้งคราวว่า “ผมฟังถ้อยคำของชายหญิงที่พูดในการประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุดของศาสนจักรหรือไม่ ผมอ่านและทบทวนถ้อยคำของท่านเหล่านั้นหรือไม่ ผมไตร่ตรองและประยุกต์ใช้กับชีวิตผมหรือไม่ หรือผมเพียงแต่ชอบคำพูดที่ดีและไม่ใส่ใจจะนำข่าวสารที่ได้รับการดลใจมาใช้ในชีวิตส่วนตัว”

ขณะที่กำลังฟังหรืออ่าน ท่านอาจจดบันทึกหนึ่งหรือสองเรื่องบางที่ท่านอาจให้คำมั่นสัญญาว่าจะทำบางอย่างให้ดีขึ้นหรือต่างจากเดิม ลองนึกถึงข่าวสารของการประชุมใหญ่สามัญครั้งที่ผ่านมา หลายคนกระตุ้นเราให้เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว

เดินอย่างไร้จุดหมาย

ดังนั้น ขอให้เราลืมตามองจุดสังเกตที่พระผู้เป็นเจ้าทรงพระกรุณาจัดเตรียมไว้ให้บุตรธิดาของพระองค์ ขอให้เราอ่าน ฟัง และประยุกต์ใช้พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า ขอให้เราสวดอ้อนวอนด้วยเจตนาแท้จริง ฟัง และทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ เมื่อเรารู้จักจุดสังเกตอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งพระบิดาบนสวรรค์ผู้เปี่ยมด้วยความรักทรงมอบให้เรา เราควรกำหนดแนวทางชีวิตตามนั้น เราควรแก้ไขแนวทางชีวิตเป็นประจำเช่นกันโดยมุ่งหน้าสู่จุดสังเกตทางวิญญาณ

ด้วยวิธีนี้เราจะไม่ซัดเซพเนจรเป็นวงกลม แต่เดินด้วยความมั่นใจและความแน่นอนไปสู่พระประเสริฐจากสวรรค์ซึ่งเป็นสิทธิกำเนิดของทุกคนที่เดินในทางตรงและแคบแห่งการเป็นสานุศิษย์ของพระคริสต์ ■

อ้างอิง

1. ดู แจน แอล. ซอแมน และคนอื่นๆ, "Walking Straight into Circles," *Current Biology*, Vol. 19 (29 ก.ย. 2009), 1538-1542.
2. ดู ตัวอย่าง, Robert Krulwich, "A Mystery: Why Can't We Walk Straight?" npr.org/blogs/krulwich/2011/06/01/131050832/a-mystery-why-can-t-we-walk-straight.

และปรับปรุงชีวิตแต่งงานของเรา *เลียวไฮนา* ฉบับนี้เน้นคุณค่านี้วันครั้งเหล่านั้น โดยมีคำแนะนำมากมายที่นำไปปฏิบัติได้จริงเพื่อเป็นพรแก่ชีวิตเรา

เรากำลังจดบันทึกและประยุกต์ใช้คำแนะนำอันคัมค่านี้อะไรหรือไม่ เรารู้จักและเดินไปตามจุดสังเกตที่แท้จริงและมีคุณค่าเหล่านั้นหรือไม่

วิธีแก้ไขการเดินอย่างไร้จุดหมาย

จุดสังเกตทางวิญญาณจำเป็นต่อการคุมตัวเราให้อยู่บนทางตรงและแคบ ให้ทิศทางชัดเจนสำหรับทางที่เราควรเดิน—แต่มีข้อแม้ว่าเราต้องรู้จักและเดินตรงไปหาสิ่งเหล่านั้น

หากเราไม่ยอมให้จุดสังเกตเหล่านั้นนำทางเรา จุดสังเกตจะไร้ความหมาย เป็นเหมือนสิ่งประดับประดาที่ไม่มีจุดประสงค์ใดนอกจากทำลายความราบเรียบของขอบฟ้า

การไปตามสัญชาตญาณของเราอย่างเดียวไม่พอ

การมีเจตนาดีที่สุดเท่านั้นไม่พอ ไม่พอถ้าเราฟังประสาทสัมผัสตามธรรมชาติของเราเท่านั้น

แม้ในยามที่เราคิดว่าเรากำลังไปตามเส้นทางตรงทางวิญญาณ แต่หากไม่มีจุดสังเกตที่ถูกต้องนำทางเรา—หากไม่มีการนำทางของพระวิญญาณ—เรามากจะ

การสอนจากข่าวสารนี้

ขณะที่เตรียมสอนจากข่าวสารนี้ ท่านสามารถค้นคว้าพระคัมภีร์เพื่อหาตัวอย่างของคนที่มีจุดสังเกตทางวิญญาณคอยนำหรือคนที่ซัดเซพเนจรเป็นวงกลม ท่านอาจจะเริ่มการศึกษาของท่านด้วยพระคัมภีร์เหล่านี้: กัณฑ์เรอูบ 14:26–33; 1 โนห์ 16:28–29; แอลมา 37:38–47 หากรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือน ท่านสามารถแบ่งปันข้อคิดจากตัวอย่างเหล่านี้กับคนที่ท่านกำลังสอน ถามพวกเขาว่าเราสามารถเรียนรู้อะไรได้บ้างจากเรื่องเหล่านี้

จุดสังเกตสำหรับท่าน

ประธานอุคท์ดอร์ฟอธิบายว่าการประชุมใหญ่สามัญและพระคัมภีร์เป็นจุดสังเกตที่ช่วยเราหลีกเลี่ยงการเดินไร้จุดหมายทางวิญญาณ จงไตร่ตรองจุดสังเกตทางวิญญาณอื่น ๆ ที่เคยมีอิทธิพลและนำทางชีวิตท่าน เขียนประสบการณ์ของท่านลงในบันทึกส่วนตัว ข้อความอ้างอิงต่อไปนี้จากประธานมอนสันอาจจะช่วยท่านได้

“ปิตุพรของท่านไม่ได้มีไว้ให้พับอย่างเรียบร้อยเก็บซ่อนไว้ ไม่ได้มีไว้ให้ใส่กรอบหรือเผยแพร่ แต่มีไว้ให้ท่านอ่าน รัก และทำตาม ปิตุพรของท่านจะทำให้ท่านมองทะลุคืนอันมืดมิดที่สุด จะนำทางท่านให้ผ่านพันอันตรายของชีวิต”

“Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light,” *Ensign*, พ.ย. 1986, 66.

“พระบิดาบนสวรรค์ไม่ทรงปล่อยเราไว้ในการเดินทางนิรันดร์โดยไม่เตรียมหนทางให้เราได้รับการนำทางจากพระองค์เพื่อให้เรากลับอย่างปลอดภัย ข้าพเจ้าพูดถึงการสวดอ้อนวอน พูดถึงสุรเสียงกระซิบแผ่วเบาเหล่านั้นด้วย”

“การแข่งขันในชีวิต,” *เลียวโฮนา*, พ.ค. 2012, 90.

เด็ก

ฉันสามารถหาทางออกได้

ประธานอุคท์ดอร์ฟกล่าวว่าเราต้องเดินตามจุดสังเกตทางวิญญาณเพราะนั่นจะช่วยให้เราเลือกสิ่งดีและใกล้ชิดพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น จุดสังเกตบางอย่างเหล่านี้ได้แก่ การสวดอ้อนวอน พระคัมภีร์ การประชุมใหญ่สามัญ และ เลียวโฮนา

จงหาทางออกจากเขาวงกตโดยเดินตามจุดสังเกตเหล่านี้

อ่านคำปราศรัยจากการประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุดกับครอบครัว ผู้พูดแนะนำให้เราทำอะไรเพื่อจะอยู่บนเส้นทางที่ถูกต้อง ตั้งเป้าหมายกับครอบครัวเพื่อประยุกต์ใช้สิ่งที่ท่านเรียนรู้

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน สันทนาเกี่ยวกับพี่น้องสตรีที่ท้อเยียมตามความเหมาะสม ใช้คำถามช่วยท่านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีและทำให้สมาชิกสงเคราะห์เกิดผลในชีวิตท่าน ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.ids.org

ปีติในประวัติ ครอบครัว

บิลเดอริสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่ง
โควิรัมอัครสาวกสิบสองสอนไว้ว่า
วิญญาณของเอลียาห์คือ “การแสดงให้
ประจักษ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเป็น
พยานถึงลักษณะแห่งสวรรค์ของครอบครัว”¹

ในฐานะสมาชิกศาสนจักรที่ได้รับการ
ฟื้นฟูของพระคริสต์ เรามีความรับผิดชอบ
ตามพันธสัญญาในการค้นหาบรรพชน
ของเราและจัดทำศาสนพิธีแห่งความรอด
ของพระกิตติคุณให้พวกเขา พวกเขาโดย
ไม่มีเราจะ “ถึงความสมบูรณ์” ไม่ได้ (ฮีบรู
11:40) และ “ทั้งเราโดยไม่มีคนตายของ
เราพระองค์จะทรงทำให้ดีพร้อมก็ไม่ได้”
(คพ. 128:15)

งานประวัติครอบครัวเตรียมเราให้พร้อม
รับพรแห่งชีวิตนิรันดร์และช่วยเราเพิ่มพูน
ศรัทธาและความชอบธรรมส่วนตัว ประวัติ
ครอบครัวเป็นส่วนสำคัญในพันธกิจของ
ศาสนจักรและทำให้งานแห่งความรอด
และความสูงส่งเป็นไปได้สำหรับทุกคน

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธาน
โควิรัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “เมื่อเรา
ค้นหาเชื้อสายของเรา เราจะสนใจมากกว่า
ชื่อ...ความสนใจของเราหันใจเราไปหา
บรรพบุรุษ—เราพยายามค้นหาพวกเขา
รู้จัก และรับใช้พวกเขา”²

จากพระคัมภีร์

มาลาคีย์ 4:5–6; 1 โครินธ์ 15:29;
คพ. 124:28–36; 128:15

อ้างอิง

1. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “ช่วงเวลาแห่งการ
เก็บเกี่ยวครั้งใหม่,” *เสียงโชนา*, ก.ค. 1998, 39.
2. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “คำแนะนำสำหรับ
เยาวชน,” *เสียงโชนา*, พ.ย. 2011, 19.
3. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ
(2007), 511.
4. ดู *Daughters in My Kingdom: The History and
Work of Relief Society* (2011), 21.

ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

1. ฉันจะช่วยพี่น้องสตรีที่ฉันดูแลให้ทำ
ประวัติครอบครัวได้อย่างไร

2. ฉันกำลังบันทึกประวัติส่วนตัว
หรือไม่

ศรัทธา ครอบครัว
การบรรเทาทุกข์

จากประวัติของเรา

ศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธสอนว่า
“ความรับผิดชอบอันใหญ่หลวงที่สุด
ในโลกนี้ที่พระเจ้าเป็นเจ้าของมอบให้
เรา คือ เสาะหาคนตายของเรา”³ เรา
สามารถรับใช้เป็นตัวแทนในพระวิหาร
ให้บรรพชนที่ล่วงลับของเราและ
ประกอบศาสนพิธีที่จำเป็นให้พวกเขา

แชลลี แรดดอลล์จากนอวู อิลลินอยส์
พบการปลอมโยนอย่างมากในคำ
สัญญาเรื่องครอบครัวนิรันดร์เมื่อบุตร
ชายวัย 14 ปีของเธอเสียชีวิต หลังจาก
สามารถฟื้นคืนมาแทนบุตรชาย เธอเขียน
ถึงญาติ ๆ ว่า “ช่างเป็นเรื่องน่ายอมนี่
ยิ่งนักที่เรา...สามารถรับฟื้นคืนมาแทน
คนตาย [บรรพชน] ทั้งหมดของเราได้
และช่วยให้พวกเขารอดมากที่สุดเท่าที่
เราจะรู้เกี่ยวกับพวกเขา” จากนั้นเธอ
ขอให้ญาติ ๆ ส่งข้อมูลเกี่ยวกับบรรพชน
ของพวกเขามาให้โดยบอกว่า “ดิฉันตั้ง
ใจจะทำเท่าที่สามารถทำได้เพื่อช่วยให้
[ครอบครัวของเรา] รอด”⁴

“เราจะไม่ลืมเจ้า”

โดย เบคกี สไควร์

ขณะที่เดินเข้าไปพบแพทย์ตามนัดปกติ ดิฉันเต็มไปด้วยความตื่นเต้นและความหวัง ดิฉันเห็นการเต้นของหัวใจทารกตัวเล็กจิ๋วมาแล้วโดยการอัลตราซาวด์ แต่ตอนนี้ผ่านมาหลายสัปดาห์แล้ว ทารกตัวเล็กจิ๋วในตัวดิฉันน่าจะโตขึ้น แม้จะเคยผ่านปฎิหาริย์การตั้งครรภ์มาแล้วสามครั้ง แต่ดิฉันก็ไม่เคยหยุดอัศจรรย์ใจ

สิบนาที่ต่อมาดิฉันร้องให้อยู่คนเดียวในรถ—ภาพของเด็กตายในครรภ์ที่หัวใจหยุดเต้นตลอดกาลติดตรึงอยู่ในความคิดของดิฉัน

ในช่วงหลายวันต่อจากนั้น ดิฉันอยู่ในอาการมึนงง รู้สึกเวียนหัวและเจ็บบางๆ สามีต้องกลับไปทำงานและลูกสามคนวิ่งทั่วบ้านขณะดิฉันดูแลพวกเขาอย่างไม่กระตือรือร้นและพยายามเก็บกวาดบ้านให้สะอาด แต่ใจดิฉันไม่อยู่ที่นั่น เมื่อกลับจากทำธุระนอกบ้าน สิ่งแรกที่ดิฉันจะทำคือเช็คดูว่ามีใครโทรศัพท์มาแล้วดิฉันไม่ได้รับหรือไม่ แต่ก็ไม่มี ดิฉันจะเช็คอีเมลทุกชั่วโมง แต่ก็ไม่มีอะไร ดิฉันเริ่มสงสัยว่ามีตรรกะและเพื่อนบ้านสนใจดิฉันหรือไม่ พวกเขาเป็นเพื่อนดิฉันไหม ดิฉันไม่ได้สังเกตว่าซาตานกำลังทำงานกับดิฉันอยู่

คืนหนึ่งดิฉันบอกเล่าความรู้สึกของตนเองกับสามี และเขาเห็นทันทีที่กำลัง

เกิดอะไรขึ้น เขาแบ่งปัน 1 นิโไฟ 21:15–16 กับดิฉัน

“เราจะไม่ลืมเจ้า, ใยเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

“ดูเถิด, เราจรรู้เจ้าไว้บนฝ่ามือของเรา; กำแพงของเจ้าอยู่ต่อหน้าเราตลอดเวลา”

ดิฉันเคยเรียนรู้และศึกษาเรื่องการชดใช้มาก่อน ดิฉันคิดว่าตนเองรู้ว่าการชดใช้คืออะไร แต่ดิฉันไม่ได้ประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับชีวิตตนเอง พระเยซูทรงทนทุกข์เพราะความโศกเศร้าทั้งหมดของดิฉันมาแล้ว พระองค์ทรงทราบดีว่าดิฉันรู้สึกอย่างไร

“ในการกระทำอันเป็นแบบอย่างที่สุด

ของพระองค์นั้น การชดใช้เรียกร้องให้พระเยซูเสด็จลง ‘ต่ำกว่าสิ่งทั้งปวง’ (คพ. 88:6) และทรงทนรับ ‘ความเจ็บปวดของมนุษย์ทั้งปวง’ (2 นิโไฟ 9:21) ด้วยเหตุนี้เราจึงเข้าใจว่าการชดใช้มีจุดประสงค์กว้างกว่าการให้วิธีเอาชนะบาป ความสำเร็จสูงสุดในบรรดาความสำเร็จทางโลกทั้งหมดนี้ ประทานอำนาจให้พระผู้ช่วยให้รอดปฏิบัติตามสัญญาที่ว่า ‘หากท่านจะหันมาสู่พระเจ้าด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว... พระองค์จะทรง... ปลดปล่อยท่าน’ (โมไซยาห์ 7:33)”¹

คงไม่มีเพื่อนที่เหน็ดเหนื่อยกว่าเพื่อนที่จะ

พระองค์เข้าพระทัย

“ไม่มีอะไรที่เรากำลังอดทนแล้วพระเยซูจะไม่เข้าพระทัย และพระองค์ทรงรอให้เราไปเฝ้าพระบิดาบนสวรรค์ด้วยการสวดอ้อนวอน ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าหากเราเชื่อฟังและหากเราพากเพียร การสวดอ้อนวอนจะได้รับคำตอบ ปัญหาของเราจะลดลง ความกลัวจะหมดไป แสงสว่างจะส่องมายังเรา ความมืดแห่งความท้อแท้จะสลายไป เราจะใกล้ชิดกับพระเจ้าและรู้สึกถึงความรักและการปลอบประโลมของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโครัมมิครสภาอัครสาวกสิบสอง, “จงดู เราถือว่าผู้ที่อดทนก็เป็นสุข,” *เสียโฮนา*, ก.ค. 1998, 88.

เห็นใจดิฉันในช่วงวันที่จิตใจเช่นนี้ ดิฉันตระหนักว่าดิฉันต้องการให้พระเจ้าช่วยให้ความรอดทรงช่วยดิฉันเอาชนะความเศร้าโศก เมื่อดิฉันหันไปพึ่งพระเจ้า ดิฉันเห็นความรักที่ทรงมีต่อดิฉันทันที ดิฉันรู้สึกสงบและเปี่ยมด้วยสันติสุข ดิฉันรู้สึกว่าพระเจ้าเข้ามาพระทัยดิฉันอย่างไม่เคยคิดว่าจะเป็นไปได้ พระองค์ทรงเป็นเพื่อนแบบที่ดิฉันโหยหาในวันเหล่านั้นหลังจากแท้งบุตร—เพื่อนแบบที่ดิฉันต้องการมากที่สุด

ดิฉันทราบว่าเราสามารถหันไปพึ่งพระเจ้าช่วยให้รอดได้เสมอ ไม่เฉพาะเมื่อต้องกลับใจจากบาปเท่านั้น แต่ในยามที่ดิฉันต้องการไหล่ไว้ซับตอหรือให้ด้วย พระองค์ทรงอยู่ที่นั่นเสมอ เมื่อเรากำลังหาใครบางคนมาเข้าใจความเจ็บปวดและความโศกเศร้าของเรา ขอจงอย่าลืมเพื่อนที่ดีที่สุดของเรานั้นคือ พระเยซูคริสต์ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. โคนันต์ แอล. ฮอลล์สตรอม, “หันมาสู่พระเจ้า,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2010, 100.

สามปีแบ่งปัน 1 นีไฟ 21:15-16 กับดิฉัน ทำให้ดิฉันตระหนักว่าต้องการให้พระเจ้าช่วยให้ความรอดทรงช่วยดิฉันเอาชนะความโศกเศร้า

เราจะเกิดสันติสุขได้อย่างไร

ประธานโรมัส เอส. มอนสันพูดถึงวิธีพบสันติสุขในชีวิตเรสามวิธีดังนี้

“ข้าพเจ้ามิได้พูดถึงสันติสุขที่มนุษย์ส่งเสริม แต่พูดถึงสันติสุขอันเป็นสัญญาของพระเจ้าเป็นเจ้า ข้าพเจ้าพูดถึงสันติสุขในบ้านของเรา สันติสุขในใจเรา แม้สันติสุขในชีวิตเรา สันติสุขตามวิถีของมนุษย์ไม่คงทน สันติสุขตามแบบของพระเจ้าเป็นเจ้าจะยั่งยืน...

“ขั้นแรก: ค้นหาภายใน... จะไม่มีสันติสุขจนกว่าแต่ละคนจะบ่มเพาะหลักธรรมเหล่านั้นของความบริสุทธิ์ส่วนตัว ความซื่อสัตย์สุจริต และอุป-

นิสัยไว้ในจิตวิญญาณของตนซึ่งส่งเสริมการพัฒนาสันติสุข...

“สอง: **เอื้อมออกไป**... การเป็นสมาชิกในศาสนจักรทำให้เกิดความมุ่งมั่นที่จะรับใช้...

“สาม: **แหงนมองฟ้า** เมื่อทำเช่นนั้น เราพบว่าเราสบายใจและพอใจจะสื่อสารกับพระบิดาบนสวรรค์ผ่านการสวดอ้อนวอน อันเป็นเส้นทางสู่พลังทางวิญญาณ—แม้หนังสือเดินทางสู่สันติสุข”

จาก “Finding Peace,” Liahona และ Ensign, ม.ค. 2004, 3-7.

จากทั้งสามแนวคิดนี้ท่านสามารถทำให้แนวคิดใดเกิดผลโดยสมบูรณ์มากขึ้นในชีวิตท่าน

โดย ประธาน
สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์
(1895–1985)
ประธานศาสนจักร
คนที่สิบสอง

นมัสการพระผู้ เป็นเจ้าองค์จริง และทรงพระชนม์

เราจะต้องกลัวอะไรเมื่อพระเจ้าทรงอยู่กับเรา

เราเรียนรู้จากพระคัมภีร์ว่าเพราะการใช้
6 ศรัทธามักดูเหมือนยากกว่าการฟังฟัง
สิ่งที่อยู่ใกล้มือมากกว่า มนุษย์ที่ฝึกฝนเนื้อ
หนังจึงมักเปลี่ยนความไว้วางใจพระผู้เป็น
เจ้ามาไว้วางใจสิ่งของทางโลก ด้วยเหตุนี้
ในทุกยุคสมัยเมื่อมนุษย์ตกอยู่ใต้อำนาจ
ของซาตานและสัญเสียดุริต พวกเขาจึง
มอบความหวังไว้ใน “แขนแห่งเนื้อหนัง”
และใน “พระที่ทำได้ด้วยเงิน ทองคำ ทอง
สัมฤทธิ์ เหล็ก ไม้ และหิน ซึ่งจะดูหรือฟัง
หรือเข้าใจก็ไม่ได้” (ดาเนียล 5:23) — ซึ่งก็
คือในรูปเคารพนั่นเอง ข้าพเจ้าพบว่านี่เป็น
หัวข้อเด่นในพันธสัญญาเดิม สิ่งใดที่มนุษย์
วางใจหรือไว้วางใจมากที่สุด สิ่งนั้นคือพระเจ้า
ของพวกเขา และหากพระเจ้าของพวกเขา
ไม่บังเอิญเป็นพระผู้เป็นเจ้าองค์จริงและ
ทรงพระชนม์ของอิสราเอล มนุษย์คนนั้น
ย่อมกำลังนับถือรูปเคารพ

ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นว่าเมื่อเราอ่าน
พระคัมภีร์เหล่านี้และพยายาม “เปรียบ...
กับตัว [เรา]” (1 นีไฟ 19:24) ตามที่นีไฟ

แนะนำ เราจะเห็นความคล้ายคลึงมากมาย
ระหว่างการนับถือรูปเคารพสมัยก่อนกับ
รูปแบบพฤติกรรมในประสบการณ์ของเรา
เอง

พระเจ้าทรงอวยพรเรา... ทรัพยากรที่
มอบไว้ในอำนาจของเราล้วนดีและจำเป็น
ต่องานของเราบนโลกนี้ แต่ข้าพเจ้าเกรง
ว่าพวกเราหลายคน... ได้เริ่มนับถือสิ่งเหล่านั้น
นั้นเป็นเทพเจ้าเทียมเท็จ และสิ่งเหล่านั้น
มีอำนาจเหนือเรา เรามีสิ่งดี ๆ เหล่านี้มาก
เกินกว่าศรัทธาของเราจะต้านไหวหรือไม่
คนมากมายใช้เวลาส่วนใหญ่ทำงานสร้าง
ภาพลักษณ์ให้ตนเองซึ่งรวมถึงเงิน หุ่น
พันธบัตร หลักทรัพย์การลงทุน ทรัพย์สิน
เครดิตการ์ด เครื่องเรือน รถยนต์ และ
สิ่งของประเภทเดียวกันให้เพียงพอเป็น
หลักประกัน ความมั่นคงฝ่ายเนื้อหนัง...

งานมอบหมายของเรา

เราลืมไปว่างานมอบหมายของเราคือ
ใช้ทรัพยากรมากมายเหล่านี้ในครอบครัว
และโควัธเพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของ
พระผู้เป็นเจ้า—เพื่อส่งเสริมงานเผยแผ่
ศาสนา งานสืบลำดับเชื้อสาย และงาน
พระวิหาร เพื่อเลี้ยงดูบุตรธิดาให้เป็นผู้รับ
ใช้ที่มีประสิทธิผลของพระเจ้า เพื่อเป็นพร
แก่ผู้อื่นในทุกๆ ด้าน เพื่อที่พวกเขาจะมี
ประสิทธิผลมากเช่นกัน แต่เรากลับใช้พร
เหล่านั้นสนองความปรารถนาของเราเอง
และดังที่โมโรไนกล่าว “[ท่าน] ตกแต่งตัว

ท่านเองด้วยสิ่งซึ่งไม่มีชีวิต, และยังยอม
ให้คนหิวโหย, และคนขัดสน, และคน
เปลือยเปล่า, และคนป่วยและคนทุกข์ยาก
ผ่านท่านไป, และหาเหลือยแลพวกเขาไม่”
(มอรมอน 8:39)

ดังพระเจ้าตรัสในสมัยของเราด้วยพระ-
องค์เองว่า “พวกเขาไม่ได้แสวงหาพระเจ้า
เพื่อสร้างความชอบธรรมของพระองค์, แต่
มนุษย์ทุกคนเดินในทางของตนเอง, และ
ตามลักษณะเทพเจ้าของตนเอง, ซึ่งลักษณะ
นั้นเป็นเหมือนกับลักษณะของโลก, และ
แก่นสารของมันคือสิ่งที่เป็นรูปเคารพ, ซึ่ง
ค่อย ๆ ผุพังและจะพินาศในบาบิโลน, แม้
บาบิโลนที่ยิ่งใหญ่นั้น, ซึ่งจะล่มสลาย”
(คพ. 1:16; เน้นตัวเอน)

การแลกเปลี่ยนที่ไม่คุ้มค่า

ชายคนหนึ่งที่ข้าพเจ้ารู้จักได้รับเรียกสู่
ตำแหน่งการรับใช้ในศาสนจักร แต่เขารู้สึก
ว่าไม่อาจยอมรับได้เพราะการลงทุนของเขา
เขาริกร้าง... เวลามากเกินกว่าจะเจียด
เวลามาทำงานของพระเจ้าได้ เขาทิ้งการ
รับใช้พระเจ้าไปแสวงหาเงินทอง และ
กลายเป็นเศรษฐีในปัจจุบัน

แต่เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าทราบข้อ
เท็จจริงที่น่าสนใจว่า ถ้าคนหนึ่งเป็นเจ้าของ
ของทองคำมูลค่าหนึ่งล้านดอลลาร์...
เขาครอบครองประมาณหนึ่งใน 27 พัน
ล้านของทองคำทั้งหมดที่มีอยู่ในเปลือก
โลกบาง ๆ ใบนี้นี้เป็นสัดส่วนน้อยมากจน

มนุษย์นี้ก็ไม่ถึง แต่ยิ่งกว่านั้นคือ พระเจ้าผู้ทรงสร้างและทรงมีเดชานุภาพเหนือโลกทั้งปวงทรงสร้างโลกอีกมากมายเช่นกัน แม้ “โลกสุดท้ายจะคณานับ” (โมเสส 1:33) และเมื่อชายคนนี้ได้รับคำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต (ดู คพ. 84:33–44) เขาได้รับสัญญาจากพระเจ้าว่าจะได้ “ทุกสิ่งที่พระบิดาของเรามี” (คพ. 84:38) การเพิกเฉยสัญญาอันยิ่งใหญ่ทั้งหมดนี้เพราะเห็นแก่หีบทองคำและความรู้สึกมั่นคงฝ่ายเนื้อหนังเป็นมูมมอมที่ผิดพลาดอย่างมหาดศาล การที่เขาพอใจแต่น้อยเช่นนั้นถือว่าน่าเศร้าและน่าสงสารโดยแท้ เพราะจิตวิญญาณของมนุษย์มีค่ากว่านั้นมาก

ชายหนุ่มคนหนึ่งเมื่อได้รับเรียกเป็นผู้

สอนศาสนา เขาตอบว่าเขาไม่มีพรสวรรค์มากพอสำหรับงานแบบนั้น เขาเก่งเรื่องดูแลรถยนต์คันใหม่เครื่องแรงของเขาให้อยู่ในสภาพดีที่ตลอดเวลา... พ่อของเขาพร่ำพูดด้วยความพอใจตลอดว่า “เขาชอบใช้มือทำงาน แค่นั้นก็ดีพอแล้วสำหรับเขา”

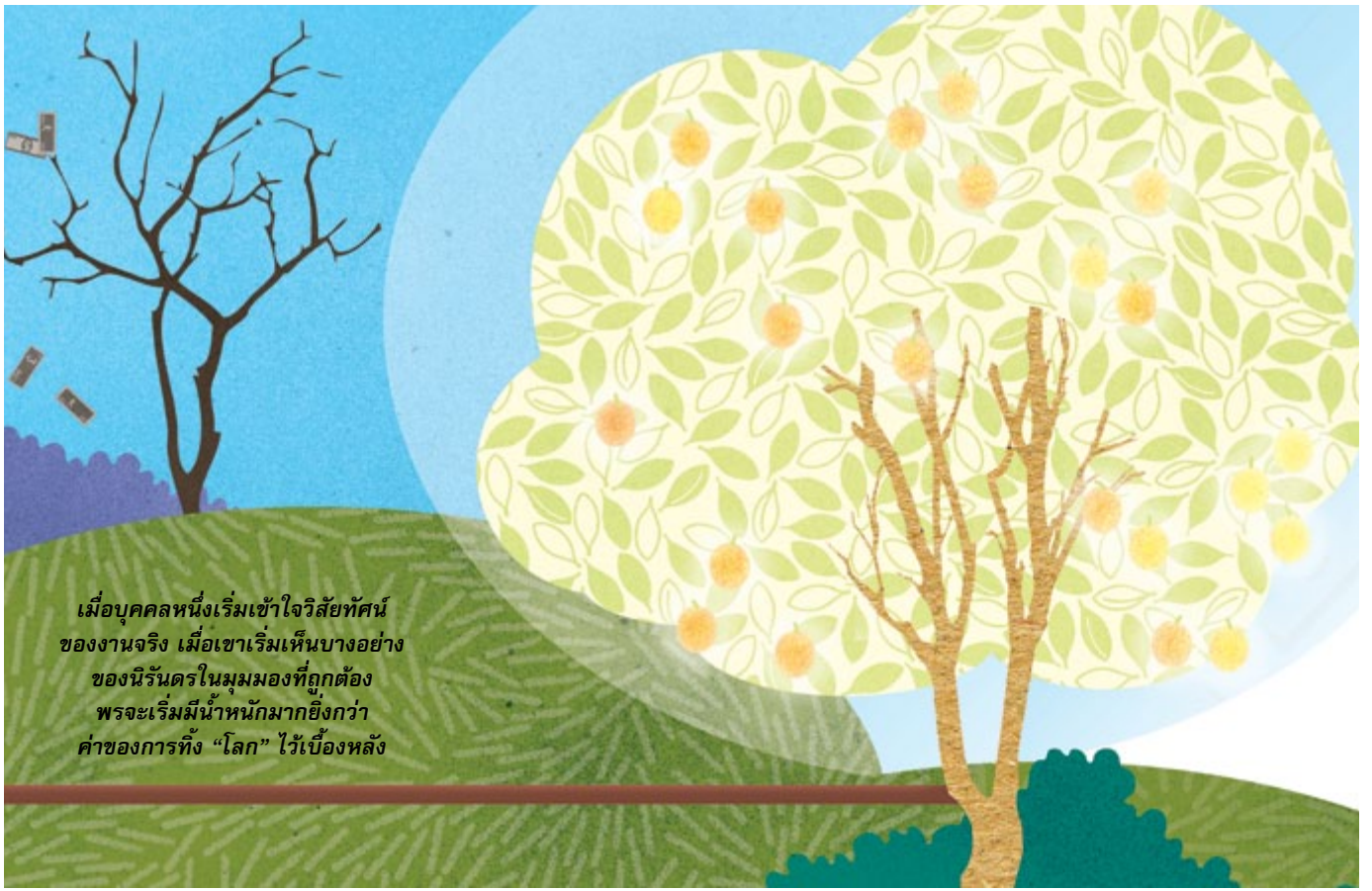
ดีพอแล้วสำหรับบุตรของพระเจ้าเช่นนั้นหรือ ชายหนุ่มคนนี้ไม่ตระหนักว่าความแรงรถยนต์ของเขาน้อยมากจนสุดประมาณเมื่อเทียบกับพลังงานของทะเลหรือดวงอาทิตย์ และมีดวงอาทิตย์มากมายหลายดวง เห็นสิ่งอื่นใดคือทุกดวงล้วนควบคุมโดยกฎและโดยฐานะปุโรหิต—พลังอำนาจฐานะปุโรหิตที่เขาจะพัฒนาได้ตลอดการรับใช้พระเจ้า เขาพอใจกับเทพ-

เจ้าที่น่าสงสารซึ่งประกอบจากเหล็กกล้า ยาง และโครเมียมแวววาว

สามีภรรยาสูงวัยคู่หนึ่งเกษียณจากโลกทำงานและจากศาสนจักรด้วย พวกเขาซื้อรถกระบะและอุปกรณ์พักผ่อน... แล้วออกเดินทางท่องเที่ยว... พวกเขาไม่มีเวลาสำหรับพระวิหาร ยิ่งเกินกว่าจะค้นคว้าลำดับเชื้อสายและรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา เขาขาดการติดต่อกับโครัมมหาปุโรหิตของเขาและอยู่บ้านไม่นานพอจะทำประวัติส่วนตัว ประสบการณ์และการเป็นผู้นำของพวกเขาเป็นสิ่งที่ต้องการอย่างยิ่งในสาขา แต่... พวกเขาไม่ว่าง...

หากเรายังสิ้นใช้เวลาและทรัพยากรทั้งหมดสร้างอาณาจักรทางโลกให้ตน สิ่งนั้นคือสิ่งที่เราจะได้รับเป็นมรดก

เมื่อบุคคลหนึ่งเริ่มเข้าใจวิสัยทัศน์
ของงานจริง เมื่อเขาเริ่มเห็นบางอย่าง
ของนิรันดรในมุมมองที่ถูกต้อง
พระเจ้าเริ่มมีน้ำหนักมากกว่า
ค่าของการทิ้ง “โลก” ไว้เบื้องหลัง

ละทิ้งสิ่งที่เป็นของโลก

แม้เราจะยินดีกับการนิยามตนเองว่าเป็นคนสมัยใหม่และมักจะคิดว่าเราเข้าใจโลกมากกว่าใครในอดีต—แม้จะเป็นเช่นนั้น แต่โดยรวมแล้วเราก็คือผู้นับถือรูปเคารพ—สภาพที่เป็นปฏิปักษ์ต่อพระเจ้ามากที่สุด

เรา... เขวอย่างง่ายตายจากงานมอบหมายให้เตรียมรับการเสด็จมาของพระเจ้า... เราลืมนึกว่าถ้าเราชอบธรรม พระเจ้าจะไม่ทรงยอมให้ศัตรูมารังควานเรา... หรือพระองค์จะทรงสู้รบแทนเรา (ดู อพยพ 14:14; คพ. 98:37 นี่เป็นข้ออ้างอิงเพียงสองข้อในหลาย ๆ ข้อ)...

เราจะต้องเกรงกลัวอะไรเมื่อพระเจ้าทรงอยู่กับเรา เราจะรับพระวอนของพระเจ้า และใช้ศรัทธาสักกอนุภาคหนึ่งในพระองค์

ไม่ได้หรือ งานมอบหมายของเราแน่นอน นั่นคือ ละทิ้งสิ่งที่เป็นของโลกซึ่งถือเป็นจุดหมายของชีวิต เลิกการนับถือรูปเคารพ และมุ่งหน้าด้วยศรัทธา นำพระกิตติคุณไปให้ศัตรูของเรา เพื่อพวกเขาจะไม่ใช่ศัตรูของเราอีกต่อไป

ใช้ศรัทธาให้มากขึ้น

เราต้องเลิกนับถือรูปเคารพสมัยใหม่ และเลิกฟัง “แขนแห่งเนื้อหนัง” เพราะพระเจ้าตรัสกับคนทั้งโลกในสมัยของเราว่า “เราจะไม่ละเว้นคนหนึ่งคนใดที่ยังคงอยู่ในบาบิโลน” (คพ. 64:24)... วิธีที่แต่ละคนและแต่ละครอบครัวจะเตรียมตัวพระเจ้าทรงแนะนำคือเริ่มใช้ศรัทธาให้มากขึ้น กลับใจ และเข้าสู่งานในอาณาจักรของ

พระองค์บนแผ่นดินโลก ซึ่งคือศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อาจดูเหมือนยากสักหน่อยในตอนแรก แต่เมื่อบุคคลหนึ่งเริ่มเข้าใจวิสัยทัศน์ของงานจริง เมื่อเขาเริ่มเห็นบางอย่างของนิรันดรในมุมมองที่ถูกต้อง พระเจ้าเริ่มมีน้ำหนักมากกว่าค่าของการทิ้ง “โลก” ไว้เบื้องหลัง

นี่คือความสุขแท้จริงเพียงหนึ่งเดียว และด้วยเหตุนี้เราจึงเชื่อเชิญและต้อนรับทุกคน ทุกแห่งหน ให้เข้าร่วมในงานนี้ สำหรับคนที่ตั้งอกตั้งใจรับใช้พระเจ้า ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น นี่คือนหนทางสู่ชีวิตนิรันดร อย่างอื่นทั้งหมดเป็นเพียงปัจจัยในการบรรลุจุดหมายนั้น ■

คัดลอกบางส่วนมาจาก “The False Gods We Worship,” Tambuli, ศ.ศ. 1977, 1-4; Ensign, มิ.ย. 1976, 3-6.

รับใช้ คนพิการ

โดย เบคกี ยังก์ ฟอเซตต์

หน่วยงานช่วยเหลือคนพิการของศาสนจักร

เมื่อลินน์ พาร์สันส์ได้รับเรียกเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านความพิการในสแตตเฮิร์ตส์ เทกซัส เธอต้องการทำให้การเรียกเกิดสัมฤทธิ์ผลเพื่อจะเป็นพรแก่ชีวิตสมาชิกในสแตตของเธอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกพิการและครอบครัวของพวกเขา

สิ่งหนึ่งที่ลินน์ทำเป็นอันดับแรกคือ ทบทวนข้อมูลเกี่ยวกับการเรียกของเธอที่ LDS.org (lds.org/callings/disability-specialist) และเธอใช้ *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* เพื่อเข้าใจนโยบายอย่างเป็นทางการของศาสนจักรเกี่ยวกับคนพิการ เว็บไซต์ Disability Resources (lds.org/disability) เป็นแหล่งข้อมูลหนึ่งเช่นกัน ซึ่งช่วยให้เธอเข้าใจความพิการต่าง ๆ และใช้เป็นแหล่งข้อมูลไว้แบ่งปันกับสมาชิกในสแตต

คู่มือเล่ม 2 กล่าวว่า “ฝ่ายอภิศการหรือฝ่ายประธานสแตตอาจเรียกผู้เชี่ยวชาญด้านความพิการของสแตตเพื่อช่วยแต่ละบุคคลและครอบครัว”¹ LDS.org ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ

การเรียกนี้ โดยอธิบายว่า “บทบาทของผู้เชี่ยวชาญด้านความพิการคือช่วยอำนวยความสะดวกให้สมาชิกพิการของศาสนจักรมีส่วนร่วมและเข้ากลุ่มมากขึ้น”²

ด้วยความเข้าใจนี้ ลินน์กล่าวว่าเธอต้องการ “ช่วยผู้นำทำการเรียกของพวกเขาให้มีสัมฤทธิ์ผลโดยหาเครื่องมือที่จำเป็นไว้ช่วยคนพิการเหล่านั้น”

ลินน์พบข้อมูลผ่านแหล่งข้อมูลในชุมชนและประเทศ อินเทอร์เน็ต สมาชิกออร์ด และสมาชิกสแตตผู้มีพื้นฐานการทำงานกับคนพิการมาก่อน ลินน์ใช้แหล่งช่วยเหล่านั้นขณะมองหาวิธีแก้ไขปัญหากำหนดบางอย่างที่ผู้นำและครอบครัวพบเจอในสแตตของเธอ เธอไม่รู้เสมอไปว่าต้องหาข้อมูลหรือความช่วยเหลือที่ใด “แต่ถ้าคุณแสวงหาคำตอบอย่างจริงจังผ่านการสวดอ้อนวอน” เธอกล่าว “คุณจะได้รับการดลใจให้รู้ว่าจะหาคำตอบที่ใด”

เข้าใจความต้องการ

ลินน์พยายามเข้าใจความต้องการของผู้นำในพื้นที่เช่นกัน

เกี่ยวกับความพิการ เพื่อทำเช่นนี้เธอได้ขอให้ผู้นำสแตตส่งจดหมายแจ้งอภิศการเรื่องการเรียกของเธอว่าเธอพร้อมจะช่วยเหลือเธอพบปะสนทนากับฝ่ายประธานปฐมวิยสแตตด้วยเพื่อเข้าใจการทำทหาย และเธอวางแผนพบปะกับผู้นำกลุ่มอื่น ๆ “ดิฉันต้องการให้ทราบทั่วกัน” เธอกล่าว “ดิฉันต้องการให้ผู้คนทราบว่าพวกเขาจะพบความช่วยเหลือบางอย่างได้ที่ไหน”

โดยให้สมาชิกของสแตตทราบว่าเธอพร้อมจะรับใช้ ไม่นานลินน์ก็พบโอกาสช่วยผู้นำ ภายในสองสามเดือนแรกของการเรียกเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านความพิการ เธอได้รับเชิญให้ไปประชุมกับสภาวอร์ดเพื่อพูดถึงลักษณะของความพิการบางอย่าง เธอรับใช้ในด้านอื่น เช่น ช่วยให้คุณเข้าใจวิธีสอนเด็กออกที่ซิมและแนะนำให้เรียกผู้ช่วยครูปฐมวิยเพื่อเด็กพิการจะเข้าชั้นเรียนได้

ลินน์เดินหน้าวางแผนช่วยผู้นำทำการเรียกของพวกเขาให้มีสัมฤทธิ์ผล ขณะทำเช่นนี้เธอกำลังช่วยให้สมาชิกของสแตตทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดในการรักและแสดงน้ำใจต่อผู้อื่น รวมไปถึงคนพิการ ■

อ้างอิง

1. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 21.1.26.
2. “Disability Specialist,” www.lds.org/callings/disability-specialist?

บรรดาผู้ที่หลงทางไป “จะต้องทนทุกข์เพราะบาปของตน และอาจจะต้องย่ำบนเส้นทางที่มีขวากหนาม แต่ถ้าในที่สุดสิ่งนี้นำเขากลับสู่อ้อมอกและบ้านของบิดาผู้ให้อภัยและรักเขาดังเช่นบุตรที่หายไป ประสบการณ์อันแสนเจ็บปวดนั้นย่อมไม่เปลี่ยนแปลง

สอนพวกเขาให้เข้าใจหลักคำสอนเรื่องการกลับใจ, ศรัทธาในพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงพระชนม์, และเรื่องบังเกิดใหม่และของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ, เมื่ออายุแปดขวบ, บาย่ยอมอยู่บนศีรษะของบิดามารดา”² บิดามารดาได้รับคำแนะนำให้ “สอนลูกๆ ของตนให้สวดอ้อนวอน ..., และให้ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระพักตร์พระเจ้า”³ ในฐานะบิดา ปู่ และทวดคนหนึ่ง ข้าพเจ้ายอมรับว่านี่เป็นพระดำรัสของพระเจ้า และในฐานะผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าขอให้บิดามารดาตั้งใจทำตามคำแนะนำดังกล่าวให้มากที่สุด

ใครคือบิดามารดาที่ดี บิดามารดาที่ดีคือผู้พยายามสอนลูกด้วยความรัก ด้วยการสวดอ้อนวอน และสอนลูกๆ อย่างตั้งใจด้วยแบบอย่างและกฎเกณฑ์ “ให้สวดอ้อนวอน..., และให้ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระพักตร์พระเจ้า.”⁴ นิยามนี้ยังใช้ได้ถึงแม้ว่าลูกบางคนจะไม่เชื่อฟังหรือลุ่มหลงทางโลกก็ตาม เด็ก ๆ มาในโลกนี้พร้อมวิญญาณที่พิเศษและคุณลักษณะเฉพาะตัว เด็กบางคน “จะทำทนายบิดามารดาในสภาพการณ์หนึ่ง... อาจจะมีเด็กหลายคนที่เป็นพรแก่ชีวิตและเป็นความชื่นใจของบิดาหรือมารดา”⁵ บิดามารดาที่ประสบความสำเร็จคือผู้ที่เสียสละและมุ่งมั่นจะทำจนสุดความสามารถในสภาพการณ์ของครอบครัวตน

ความรักที่บิดามารดามีให้ลูกเล็กซึ่งเกินกว่าจะวัดได้ เป็นความรักที่ไม่เหมือนความสัมพันธ์ใดๆ รักถึงขนาดสละชีวิตเพื่อลูกได้ ความรักของบิดามารดาที่มีให้ลูกไม่มีวันสร้างซาแม้จะเศร้าโศกผิดหวังก็ตาม บิดามารดาทุกคนหวังและสวดอ้อนวอนว่าลูกจะตัดสินใจอย่างฉลาด ลูกที่เชื่อฟังและรับผิดชอบย่อมนำความภาคภูมิใจและความพอใจมาให้บิดามารดาไม่จบสิ้น

แต่จะเป็นอย่างไรถ้าลูกที่ได้รับการสอนจาก

บิดามารดาที่ซื่อสัตย์และรักเขาเกิดดื้อดึงหรือหลงผิด มีความหวังหรือไม่ ความเศร้าโศกของพ่อแม่ที่มีลูกดื้อดึงแทบจะปลอบประโลมไม่ได้เลย อับซาโลมโอรสคนที่สามของกษัตริย์ดาวิดฆ่าพี่ชายคนหนึ่งของตนและนำการกบฏต่อต้านบิดา อับซาโลมถูกโยอาบฆ่าตาย เมื่อทราบข่าวการตายของอับซาโลม กษัตริย์ดาวิดก็ร้องไห้รำพันว่า “โอ อับซาโลมบุตรของเรา บุตรของเรา อับซาโลมบุตรของเราเอ๋ย เราเองอยากจะตายแทนเจ้า โอ อับซาโลมบุตรของเรา บุตรของเรา”⁶

ความรักของบิดามีให้เห็นในคำอุปมาเรื่องบุตรหายไปด้วย เมื่อลูกที่ดื้อดึงกลับบ้านหลังจากผลาญมรดกไปกับชีวิตสำมะเลเทเมา บิดาก็ฆ่าวัว อ้วนพีและฉลองการกลับมาของบุตร เขาพูดกับบุตรชายคนที่เชื่อฟังหากแต่ไม่พอใจมากกว่า “แต่นี้เป็นเรื่องสมควรที่เราจะชื่นชมยินดีและรื่นเริง เพราะน้องคนหนึ่งของลูกตายไปแล้วแต่กลับเป็นขึ้น

อีก หายไปแล้วแต่ยังได้พบกันอีก”⁷

ข้าพเจ้าเชื่อและยอมรับคำปลอบโยนของเอลเดอร์ออร์สัน เอฟ. วิทนีย์ [1855–1931] ที่ว่า “ท่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธไม่เคยสอนคำสอนที่ให้การปลอบโยนมากเท่านี้มาก่อน— ท่านประกาศว่า การผจญในวันตรุษของบิดามารดาที่ซื่อสัตย์และสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่ทำไว้กับพวกเขา สำหรับการรับใช้เยี่ยงอัศวินในอุดมการณ์แห่งความจริง ไม่เพียงช่วยตัวพวกเขาให้รอดเท่านั้น แต่ช่วยลูกหลานของพวกเขาด้วย แม้แะบางตัวจะหลงทาง แต่พระเนตรของพระเจ้าผู้เลี้ยงแกะยังจับจองอยู่ที่แกะเหล่านั้น ไม่ช้าก็เร็วพวกเขาจะรู้สึก ว่าพระเจ้าทรงอารักขาทรงเอื้อมพระหัตถ์มาดิ่งกลับเข้าสู่ฝูง ในชีวิตนี้หรือไม่ก็ชีวิตหน้า พวกเขาจะกลับมา พวกเขาจะต้องชำระหนี้ให้แก่ความยุติธรรม พวกเขาจะต้องทนทุกข์เพราะบาปของตน และอาจจะต้องย่ำบนเส้นทางที่มีขวากหนาม แต่ถ้า

ความรักของบิดามารดาที่มีให้ลูกไม่มีวันสร้างซา แม้จะเศร้าโศกผิดหวังก็ตาม บิดามารดาทุกคนหวังและสวดอ้อนวอนให้ลูกตัดสินใจอย่างฉลาด

บุตรที่หายไปได้รับการต้อนรับกลับสู่ครอบครัว แต่มรดกของเขาถูกใช้ไปไม่มีเหลือ ความเมตตาจะไม่ช่วงชิงความยุติธรรม และอำนาจการฝึกของบิดามารดาที่ซื่อสัตย์จะถือสิทธิ์ในลูกที่ดื้อรั้น ตามการกลับใจของพวกเขาและการชดใช้ของพระคริสต์เท่านั้น

ในที่สุดสิ่งนี้จะนำเขากลับสู่อ้อมอกและบ้านของบิดาผู้ให้อภัยและรักเขาดังเช่นบุตรที่หายไป ประสบการณ์อันแสนเจ็บปวดนั้นย่อมไม่เสียเปล่า จงสวดอ้อนวอนให้ลูกที่ไม่สนใจใยดีและไม่เชื่อฟังรังพวกเขาไว้ด้วยศรัทธาของท่าน จงมีความหวังและวางใจต่อไปจนกว่าท่านจะเห็นความรอดของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”⁸

หลักการในข้อความนี้ที่มักจะถูกมองข้ามคือ พวกเขาต้องกลับใจอย่างแท้จริง “ทนทุกข์เพราะบาปของตน” และ “ชำระหนี้ให้แก่ความยุติธรรม” ข้าพเจ้าทราบว่าเป็นเวลาที่เรากำลัง “เตรียมพบพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”⁹ ถ้าการกลับใจของลูกที่ดื้อรั้นไม่เกิดขึ้นในชีวิตนี้ เชือกแห่งการฝึกยังเหนียวพอจะก่อให้เกิดการกลับใจหรือไม่ ในหลักคำสอนและพันธสัญญาบอกเราว่า

“คนตายผู้ที่กลับใจจะได้รับการไถ่, โดยการเชื่อฟังศาสนพิธีแห่งพระนิเวศน์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

“และหลังจากพวกเขาได้รับโทษของการล่วงละเมิดของพวกเขา, และได้รับการชำระล้างให้สะอาดแล้ว, จะได้รับรางวัลตามงานของพวกเขา, เพราะพวกเขาเป็นทนายแห่งความรอด”¹⁰

เราจำได้ว่า บุตรที่หายไปผลาญมรดกจนหมดแล้วก็กลับมาที่บ้านของบิดา ที่นั่นเขาได้รับการต้อนรับกลับสู่ครอบครัว แต่มรดกของเขาถูกใช้ไปไม่มีเหลือ¹¹ ความเมตตาจะไม่ช่วงชิงความยุติธรรม และอำนาจการฝึกของบิดามารดาที่ซื่อสัตย์จะถือสิทธิ์ในลูกที่ดื้อรั้นตามการกลับใจของพวกเขา และการชดใช้ของพระคริสต์เท่านั้น ลูกที่ดื้อรั้นที่กลับใจจะได้รับความรอดและพรทุกประการที่ติดตามมา แต่ความสูงส่งเป็นมากกว่านั้น ความสูงส่งจะต้องทำอย่างเต็มที่ ส่วนปัญหาที่ว่าใครจะได้รับความสูงส่งนั้นขึ้นอยู่กับพระเมตตาของพระเจ้า

มีน้อยมากที่ความดื้อรั้นและการทำชั่วของพวกเขา

เขาใหญ่หลวงมากจน “บาปเกินกว่าจะกลับใจได้”¹² การตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับพระเจ้าด้วย พระองค์รับสั่งกับเราว่า “เรา, พระเจ้า, จะให้ภัยผู้ที่เราจะให้ภัย, แต่เรียกร้องจากเจ้าที่จะให้ภัยมนุษย์ทั้งปวง.”¹³

บางทีในชีวิตนี้เราอาจจะยังไม่เข้าใจเองแม้ว่าเชือกที่ผืนปีกบิดามารดาผู้ชอบธรรมกับลูกๆ ของพวกเขาทนทานเพียงใด อาจจะมีแหล่งช่วยในงานนี้มากกว่าที่เรา¹⁴ ข้าพเจ้าเชื่อว่ามีความแข็งแกร่งของครอบครัวเพราะอิทธิพลของบรรพชนที่รักของเราคอยดึงเราอยู่จากอีกด้านหนึ่งของม่าน

ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ [1907–1995] กล่าวว่า “การกลับใจคือการที่จิตวิญญาณคิดถึงบ้าน ความห่วงใยที่ไม่สร้างชาของบิดามารดาเป็นรูปแบบชัดเจนที่สุดของการให้ภัยอันหาที่สุดมิได้ของพระเจ้า” ไม่ใช่ครอบครัวหรือคนที่เป็นการเปรียบเทียบใกล้เคียงที่สุดกับสิ่งที่พันธกิจของพระเจ้าช่วยให้รอดพยายามสร้างขึ้น¹⁵

เราเรียนรู้การเป็นบิดามารดาจากพ่อแม่ของเราคนเดียว ความรักที่ข้าพเจ้ามีต่อคุณพ่อลึกซึ้งยิ่งขึ้นเมื่อท่านมีเมตตา อดทน และเข้าใจ เมื่อข้าพเจ้าทำรถยนต์ที่บ้านนุบ ท่านอ่อนโยนและให้อภัย แต่ลูกชายท่านต้องได้รับโทษอย่างหนักถ้าไม่พูดความจริงให้หมด หรือยังขึ้นทำผิดกฎต่อไปเรื่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าไม่เคารพคุณแม่ พ่อข้าพเจ้าเสียชีวิตเกือบห้าสิบปีแล้ว แต่ข้าพเจ้ายังโหยหาอยากได้รับคำแนะนำอันหลักแหลมและเปี่ยมด้วยความรักจากท่าน ข้าพเจ้ายอมรับว่าบางครั้งก็สงสัยคำแนะนำของท่าน แต่ไม่เคยสงสัยความรักที่ท่านมีให้ ข้าพเจ้าไม่เคยปรารถนาจะทำให้ท่านผิดหวังเลย

องค์ประกอบสำคัญของการทำงานจนสุดความ

สามารถในฐานะบิดามารดาคือ ผีกรวินัยลูกด้วยความรักที่หนักแน่น ถ้าเราไม่ฝึกวินัยลูก สังคมอาจจะเป็นฝ่ายทำในแบบที่เราหรือลูกของเราไม่ชอบ ส่วนหนึ่งของการฝึกวินัยลูกคือ สอนเขาให้ทำงาน ประธานนอร์ตัน บี. ฮิงคิลีย์ [1910–2008] กล่าวว่า “คุณค่ายิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งคือ... คุณธรรมของงานที่ซื่อสัตย์ ความรู้ที่ปราศจากการทำงานย่อมไร้ผล ความรู้ที่ประกอบด้วยการทำงานนับว่าเยี่ยมยอด”¹⁶

หลุมพรางของชาตานั้นมีมากขึ้นเรื่อยๆ และเพราะเหตุนี้การเลี้ยงลูกจึงยากขึ้น ดังนั้น บิดามารดาจึงต้องทำจนสุดความสามารถ และแสวงหาความช่วยเหลือซึ่งกิจกรรมและการรับใช้ของศาสนจักรจะให้ได้ ถ้าบิดามารดาประพฤตินิยมชอบและหลงทางแม้ชั่วระยะเวลาสั้น ๆ ย่อมมีแนวโน้มว่าลูกบางคนอาจจะทำตามแบบอย่างนั้น

บัดนี้มีอีกด้านหนึ่งของเหรียญนี้ที่ต้องกล่าวถึง ข้าพเจ้าขอให้ลูก ๆ ที่ห่างเหินพ่อแม่เฝ้ามือมือไปหาท่าน แม้ท่านจะไม่ได้เป็นอย่างที่ควรเป็น ลูกที่ชอบวิพากษ์วิจารณ์พ่อแม่อาจจะต้องจดจำคำแนะนำที่หลักแหลมของโมโรไนไว้ให้ดีเมื่อท่านกล่าวว่า “อยากกล่าวโทษข้าพเจ้าเพราะความบกพร่องของข้าพเจ้า, หรือทั้งบิดาข้าพเจ้า, เพราะความบกพร่อง

บิดามารดาที่ดีคือผู้พยายามสอนลูกด้วยความรัก ด้วยการสวดอ้อนวอน และสอนลูก ๆ อย่างตั้งใจด้วยแบบอย่างและกฎเกณฑ์ “ให้สวดอ้อนวอน ..., และให้ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระพักตร์พระเจ้า.” นิยามนี้ยังใช้ได้ถึงแม้ว่าลูกบางคนจะไม่เชื่อฟังหรือลุ่มหลงทางโลกก็ตาม

ข้าพเจ้าขอให้ลูกๆ ที่ห่างเหินพ่อแม่เอื้อมมือไปหาท่าน ...
ข้าพเจ้าหวังว่าในที่สุดลูกหลานทุกคนจะหันใจไปหาบรรพบุรุษ
และบรรพสตรีของพวกเขาด้วย

ของท่าน, ทั้งกล่าวโทษคนที่เขียนไว้ก่อนท่าน; แต่แทนที่จะทำเช่นนั้นจึงน้อมขอพระทัยพระผู้เป็นเจ้าที่พระองค์ทรงแสดงให้ความบกพร่องของเรา ประจักษ์แก่ท่าน, เพื่อท่านจะเรียนรู้ให้มีปัญญา กว่าที่เราจะมา.”¹⁷

เมื่อโมโรโนมาหาศาสตาศาพยากรณห์หนุ่มโจเซฟ สมิธในปี 1823 ท่านอ้างข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้เกี่ยวกับภารกิจของเอลียาห์ “และท่านจะปลุกสติปัญญาที่ ทำกับบรรพบุรุษไว้ในใจของลูกหลาน, และใจของลูกหลานจะหันไปหาบรรพบุรุษของพวกเขา.”¹⁸ ข้าพเจ้าหวังว่าในที่สุดลูกหลานทุกคนจะหันใจไปหาบรรพบุรุษและบรรพสตรีของพวกเขาด้วย

สามีภรรยาแสนดีคู่หนึ่งที่ข้าพเจ้ารู้จักครั้งเยาว์วัยมีลูกชายที่ดิ้อร้นและทำตัวห่างเหินครอบครัว แต่ตอนหลังคืนดีกับพ่อแม่ เขากลายเป็นลูกที่คอยช่วยเหลือช่วยเหลือมากกว่าลูกคนอื่น ๆ เมื่อเราอายุมากขึ้น แรงดึงจากพ่อแม่ปู่ย่าตายายในอีกด้านหนึ่งของม่านจะแข็งแกร่งขึ้น เป็นประสบการณ์อันแสนหวานเมื่อท่านมาเยี่ยมเราในความฝัน

ไม่ยุติธรรมและไร้เมตตาอย่างยิ่งที่จะตัดสิน บิดามารดาที่จริงจังและซื่อสัตย์เพราะลูกบางคนของพวกเขาดิ้อดึงหรือหลงไปจากคำสอนและความรักของพ่อแม่ บางคู่โชคดีมีลูกหลานที่นำความสบายใจและความพอใจมาให้ เราควรเห็นใจบิดามารดาที่มีค่าควรและชอบธรรมเหล่านั้นผู้ต้องดิ้นรนและทุกข์ใจกับลูกที่ไม่เชื่อฟัง เพื่อนคนหนึ่งของข้าพเจ้าเคยพูดว่า “ถ้าคุณไม่เคยมีปัญหา กับลูก ขอให้รออีกหน่อย” ไม่มีใครบอกได้แน่นอนว่าลูกจะทำอย่างนั้นในสถานการณ์อย่างนี้ เมื่อแม่ยายที่ชาญฉลาดของข้าพเจ้าเห็นลูกคนอื่นทำตัวไม่ดี ท่านมักจะพูดว่า “ฉันไม่เคยพูดว่าลูกของฉันจะไม่ทำอย่างนั้นแน่ เพราะเขาอาจจะกำลังทำ

อยู่ข้างนอกขณะที่ฉันพูดอยู่ก็ได้!” เมื่อบิดามารดา
เศร้าโศกเพราะลูกที่ไม่เชื่อฟังและตั้งมั่นเราต้องมี
เมตตา “อย่าเอาหินขว้างเขาก่อน”¹⁹

สมาชิกคนหนึ่งที่ไม่ประสงค์จะออกนามเขียน
เกี่ยวกับพี่ชายที่ทำให้พ่อแม่ปวดร้าวใจไม่หยุด
หย่อน เขาเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เขาขัดขืนการ
ควบคุมและการลงโทษ เขาหลอกลวงและทำทนาย
ไม่เหมือนบุตรที่หายไป ลูกชายที่หลงผิดคนนี้ไม่
ยอมกลับบ้าน เขาถูกตำรวจจับและถูกบังคับให้
รับผลการกระทำของตน เป็นเวลาสองปีที่พ่อแม่
สนับสนุนโปรแกรมบำบัดของบิลซึ่งทำให้เขาเลิก
เสพยาได้ในที่สุด น้องสาวของบิลสรุปว่า “ฉันคิด
ว่าพ่อแม่ของฉันไม่ธรรมดาเลย ด้วยความรักของ
ท่านที่มีต่อบิล แม้ท่านจะไม่เห็นด้วยและเกลียดสิ่ง
ที่ท่านทำกับตนเองและชีวิตครอบครัวของท่าน แต่
ท่านก็อุทิศตนต่อครอบครัวมากพอจะสนับสนุนบิล
ในทุก ๆ ด้านเพื่อให้เขาผ่านพ้นช่วงยาก ๆ และ
แข็งแกร่งขึ้น ท่านปฏิบัติพระกิตติคุณของพระคริสต์
ที่ลึกซึ้ง ละเอียดอ่อน และครอบคลุมยิ่งกว่าด้วย
ความรักลูกที่หลงผิด”²⁰

ขอให้เราอย่าหยิ่งผยองแต่จงสำนึกคุณด้วย
ความนอบน้อมถ้าลูกของเราเชื่อฟังและเคารพ
คำสอนที่อยู่ในทางของพระเจ้า สำหรับบิดามารดา
ที่ใจแตกสลายแต่เป็นคนชอบธรรม พากเพียร และ
สวดอ้อนวอนตลอดเวลาในการสอนลูกที่ไม่เชื่อฟัง
เรากล่าวกับท่านว่า พระเมษบาลที่ดีทรงคอยดูแล
พวกเขาอยู่ พระผู้เป็นเจ้าของท่านและเข้าใจ
ความเศร้าโศกมากมายของท่าน ยังมีความหวัง
จงรับการปลอบโยนในถ้อยคำของเยเรมีย์ที่ว่า
“การทำงานของเจ้าจะได้รับรางวัล” และลูกของท่าน
จะ “กลับมาจากแผ่นดินของศัตรู”²¹ ข้าพเจ้าเป็น
พยานและสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซู
คริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. เยเรมีย์ 31:15–16.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:25
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:28
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:28
5. ฮาเวิร์ด คับเบิล, สันเตอร์, “Parents’ Concern for Children,”
Ensign, พ.ศ. 1983, 65.
6. 2 ซามูเอล 18:33
7. ลูกา 15:32
8. ออร์สัน เอฟ. วิทนี, ใน Conference Report, เม.ย. 1929, 110.
9. แอลมา 34:32
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:58–59
11. ดู ลูกา 15:11–32
12. อาลอนโซ เอ. ซิงคีส, ใน Conference Report, ต.ค. 1919, 161.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:10
14. ดู จอห์น เค. การ์เม็ค, “When Our Children Go Astray,”
Liahona, มี.ค. 1999, 28–37; *Ensign*, ก.พ. 1997, 7–13.
15. *The Teachings of Howard W. Hunter*, ed. Clyde J.
Williams (1997), 32.
16. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 704.
17. มอรมอน 9:31
18. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:39
19. ฮาโรลด์ บี. ลี, *Decisions for Successful Living* (1973), 58.
20. “With Love—from the Prodigal’s Sister,”
Ensign, มี.ย. 1991, 19.
21. เยเรมีย์ 31:16

บางคู่มือที่มีลูกหลานที่นำ
ความสบายใจและความพอใจ
มาให้ เราควรเห็นใจบิดามารดา
ที่มีค่าควรและชอบธรรมเหล่านี้
นั้นผู้ต้องคืนคนและทุกสิ่งกับ
ลูกที่ไม่เชื่อฟัง

เสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้ ครอบครัวและ ศาสนจักร ผ่านฐานะปุโรหิต

บิดามารดา ครอบครัว และบุคคลแต่ละคนได้รับพรเมื่อศึกษาและ
สนทนาคำสารที่ได้รับการดูแลเหล่านี้

โดย ริชาร์ด เอ็ม. รอมนี

นิตยสารศาสนจักร

ท่านจำสัญญาเหล่านี้ได้หรือไม่ ท่านอาจเคยได้ยินสัญญาเหล่านี้ในวิดีโอที่บันทึกบางตอนที่ฉายระหว่างการประชุมสภาการประชุมในอาทิตย์ที่ห้า หรือบทเรียนสมาคมสงเคราะห์หรือบทเรียนโครัมฐานะปุโรหิต หรือท่านอาจเคยสนทนาถึงสัญญาเหล่านี้ที่การสังสรรค์ในครอบครัว สัญญาเหล่านี้คือ

- สามีภรรยาจะเป็นหนึ่งเดียว
- บิดามารดาจะเป็นผู้นำทางวิญญาณที่ดีขึ้นต่อครอบครัวของตน
- เยาวชนจะพร้อมทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์พร้อมทั้งรับใช้พระเจ้าในฐานะผู้สอนศาสนาเต็มเวลาและตลอดชีวิตพวกเขา
- สมาชิกโสดจะได้รับการสนับสนุน รับพรฐานะปุโรหิตในบ้านของตน และมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการสร้างอาณาจักรของพระเจ้า
- โครัมและสภาจะทำงานด้วยกันเพื่อดูแลบุตรธิดาของพระบิดาสวรรค์
- ศาสนจักรจะเข้มแข็งขึ้น

สัญญาเหล่านี้ทำขึ้นในเดือนมีนาคมขณะฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสองมอบข่าวสารในดีวีดีเรื่อง *เสริมสร้าง*

ความเข้มแข็งให้ครอบครัวและศาสนจักรผ่านฐานะปุโรหิต ในช่วงนั้นสภาวอร์ดและสภาสเตคได้รับเชิญให้ทบทวนข่าวสารดังกล่าวแล้วปรึกษาหารือกันถึงวิธีที่จะใช้ข่าวสารนั้น ขณะเดียวกันครอบครัวได้รับเชิญให้ชมวิดีโอที่บันทึกบางตอนทางออนไลน์ที่ <http://www.lds.org> และตอนที่สั้นกว่าเมื่อมีให้ชมบนเว็บไซต์ ผู้นำและครูได้รับการกระตุ้นให้หาโอกาสในการประชุมและในชั้นเรียนเพื่อจัดให้สมาชิกชมวิดีโอที่บันทึกบางตอนแล้วบอกเล่าความความรู้สึกนึกคิดประสบการณ์ และประจักษ์พยานของพวกเขาตามการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณ บิดามารดาได้รับเชิญให้ทำเช่นเดียวกันนี้กับครอบครัวของตนที่บ้าน

“วิธีที่พวกเขาจะได้รับการเสริมสร้างความเข้มแข็งโดยอำนาจฐานะปุโรหิตในบทบาทและความรับผิดชอบของตน” กล่าวไว้ในตอน “วิธีใช้การอบรมนี้”

การสนทนาแบบมีพลังสร้างสรรค์

แม้ข่าวสารจะส่งออกมาเมื่อสามเดือนก่อน แต่การศึกษากับการสนทนา—และพรที่มาพร้อมข่าวสาร—ยังดำเนินต่อมาจนถึงวันนี้ และวิธีการนี้กำลังทำให้เกิดมิติใหม่ในลักษณะของการอบรมในศาสนจักร แตกต่างจากการอบรมที่แล้วมาซึ่งเป็นการอบรมผู้นำออร์ดและผู้นำสเตคเป็นหลักโดยการถ่ายทอดครั้งเดียว

การอบรมครั้งนี้มีเจตนาให้เป็นการอบรมแบบต่อเนื่อง นั่นคือเหตุผลที่ต้องจัดให้มีวีดิทัศน์ตอนต่างๆ ทางออนไลน์ที่ wwlt.lds.org เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องคือ leadershiplibrary.lds.org เพื่อให้มีการเชื่อมโยงกับวีดิทัศน์และแหล่งช่วยเหลือที่จะช่วยให้ครอบครัว บุคคล ครัวเรือน ชั้นเรียน และสภามีความเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้นและประยุกต์ใช้สิ่งที่พวกเขาเรียนรู้

วีดิทัศน์แต่ละตอนมุ่งเน้นด้านต่าง ๆ ของฐานะปุโรหิต สมาชิกในฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสอง ตลอดจนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่สามัญท่านอื่น ๆ ร่วมกันให้คำแนะนำที่มาจากการตัดสินใจในเรื่องต่อไปนี้

- วิธีที่ครอบครัวสามารถพบความเข้มแข็งและสันติสุขผ่านพลังอำนาจของฐานะปุโรหิต
- วิธีช่วยให้ทุกครอบครัวประสบกับพรของฐานะปุโรหิต
- วิธีที่ผู้ถืออภัยฐานะปุโรหิตเสริมสร้างความเข้มแข็งให้บ้านและครอบครัว
- วิธีปฏิบัติศาสนกิจแบบพระคริสต์
- วิธีเลี้ยงดูบุตรธิดาในความสว่างและความจริง

หลักธรรมพระกิตติคุณหลายข้อรวมอยู่ในเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและศาสนจักรผ่านฐานะปุโรหิต และสอนไว้ใน *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* ด้วย ดังนั้นการทบทวนข้อมูล

จะพบวีดิทัศน์และแหล่งช่วยจากที่ใด

ส่วนที่เป็นวีดิทัศน์และสื่อสนับสนุนมีอยู่ที่ <http://wwlt.lds.org> เมื่อเข้าชมตอนต่างๆ จากอินเทอร์เน็ตในอาคารประชุม ขอให้ผู้นำดาวนโหลดและเปิดชมวีดิทัศน์ในคอมพิวเตอร์มากกว่าพึ่งพาการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของอาคารประชุม

จากคู่มือดังกล่าวจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการศึกษาและ
สนทนา การทบทวน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” อาจเป็น
ประโยชน์ได้เช่นกัน

ประธานเฮนรี่ บี. อายริง ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด
อธิบายว่าชาวสาร์โน *เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและ
ศาสนจักรผ่านฐานะปุโรหิต* “วางรูปแบบไว้เพื่อช่วยให้เราเรียนรู้
โดยผ่านอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถึงวิธีที่พระบิดาบน
สวรรค์ทรงให้เราปฏิบัติ โดยเฉพาะภายในครอบครัว” นั่นคือส่วน
ที่ทรงพลังที่สุดของการอบรมนี้—วิถีที่ศรัทธาสอนไว้ไม่มากนัก
แต่สิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสอนเราขณะเราไตร่ตรองและ
สนทนาถึงหลักธรรมที่สอนไว้จะมีมากมาย

จะแบ่งปันได้ที่ไหน

ผู้นำทุกคน สมาชิก และครอบครัวควรมีโอกาสฟังและสนทนา
ชาวสาร์โน *เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและศาสนจักร
ผ่านฐานะปุโรหิต* โดยรับชมจากทีวีดีหรือทางออนไลน์

ชาวสาร์โนจะเป็นพรแก่ครอบครัวเมื่อพวกเขาใช้ที่การสั่งสวรรค์

ในครอบครัวและในสภาวะการณ์อื่นๆ ของครอบครัว แน่ใจว่า
สามีและภรรยาเป็นหุ้นส่วนเท่าเทียมกันในการนำลูกๆ ของพวก
เขา เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโคเวรัมัครสาวกสิบสอง
อธิบายไว้ในตอนชื่อ “นี่คืองานของพระองค์” ว่า “อาจมีโอกาสที่
พ่อหรือแม่ต้องสอนหลักธรรมใดหลักธรรมหนึ่ง และพวกเขา
สามารถชี้แหล่งช่วยนี้ขณะพยายามช่วยลูกชายหรือลูกสาวใน
ชีวิต” และเอ็ดเดอร์ดัลลีน เอช. ไฮคส์ แห่งโคเวรัมัครสาวกสิบสอง
ให้ข้อสังเกตว่า “ไม่ว่าการสอนของผู้ให้คำปรึกษาในฐานะปุโรหิต
หรือผู้ให้คำแนะนำในเยาวชนหญิงจะสำคัญเพียงใดในศาสนจักร
—และเราหวังให้มีประสิทธิภาพมาก—แต่ก็ไม่มีประสิทธิภาพ
เท่าแบบอย่างของมารดาหรือบิดา”

ในศาสนจักร ชาวสาร์โนอาจใช้ในการประชุมฝ่ายประธานสภาค
และการประชุมฝ่ายอธิการ การประชุมสภาคและการประชุม
สภาวอร์ด การประชุมคณะกรรมการบริหารฐานะปุโรหิต การ
ประชุมอบรมองค์การช่วยสภาค การประชุมฝ่ายประธาน ได้แก่
การประชุมฝ่ายประธานโคเวรัมฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและ
ฝ่ายประธานชั้นเรียนเยาวชนหญิง การประชุมรวมฐานะปุโรหิต

หลักการของศาสนพยากรณ์ จากการอบรม

ส่วนที่เป็นวิถีที่ศรัทธาซึ่งอยู่ใน *เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและ
ศาสนจักรผ่านฐานะปุโรหิต* เต็มไปด้วยคำสอนที่พึงจดจำ นี่คือน้อย
ของคำสอนเหล่านั้นซึ่งมาจากสมาชิกโคเวรัมัครสาวกสิบสอง

เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ กำลังนำการสนทนาเกี่ยวกับกฎแ
ฐานะปุโรหิต ท่านเป็นพยานว่า “นี่เป็นศาสนจักรของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
ซึ่งเราเป็นสมาชิกอยู่ พระองค์ทรงนำ ให้แนวทาง และกำกับดูแลศาสดา
พยากรณ์ของพระองค์บนแผ่นดินโลก ผมไม่เคยสงสัยเลยว่า
พระองค์ทรงเป็นพระประมุขของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิ
ชนยุคสุดท้าย”

เอ็ดเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน สอนว่า “ไม่มีอะไรที่สำคัญต่อผู้
สอนศาสนาในอนาคตมากไปกว่าการรู้สึกถึงอิทธิพลอันชอบธรรมของ
ฐานะปุโรหิตภายในบ้านและได้รับประสบการณ์ของพรฐานะปุโรหิตใน
ชีวิตของเขา”

เอ็ดเดอร์ดัลลีน เอช. ไฮคส์ แนะนำว่า “พลังฐานะปุโรหิตขึ้นอยู่กับ
ความชอบธรรมส่วนตัว” และพรของพลังฐานะปุโรหิต “มีให้ชายและหญิง
เหมือนกัน” ท่านกล่าวว่าครอบครัวเป็น “ภาพสะท้อนและผู้เบิกทางสู่
ความสูงส่งในอาณาจักรซีเลสเชียล”

เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด ยืนยันว่า “สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต
สามารถผูกมัดครอบครัวไว้ด้วยกันผ่านศาสนพิธีหนึ่งในพระนิเวศน์ของ
พระเจ้า” ท่านให้คำแนะนำด้วยว่า “พี่น้องชายที่เป็นผู้นำในวอร์ดและ
สภาคต้องใกล้ชิดกับพลังที่สถิรศาสนจักรสามารถนำออกมาเพื่อสร้าง
อาณาจักรของพระเจ้า”

ท่านสามารถแบ่งปันข่าวสารที่สอนใน เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและศาสนจักรผ่านฐานะปุโรหิต ในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เช่น สภาสวดและสภาสาขา

และสมาคมสงเคราะห์ในอาทิตย์ที่ห้า การประชุมโครัมและชั้นเรียนของศกการช่วยในวันอาทิตย์ การประชุมใหญ่สวดหรือการประชุมใหญ่ท้องถิ่น (ไม่ใช่ในภาคทั่วไปวันอาทิตย์) และการประชุมใหญ่ออร์ดหรือการประชุมใหญ่สาขา (ไม่ใช่ในการประชุมศิละเล็ก)

การสนทนาควรรหรือถึงวิธีเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เยาวชนและหนุ่มสาวสอดด้วย ผู้นำสามารถมอบหมายงานโดยอาศัยข้อมูลการสนทนาเหล่านี้และติดตามผลงานมอบหมายดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอในการประชุมสภา

จุดประสงค์ของการศึกษาและการสนทนาข่าวสารเหล่านี้คือเพื่อช่วยให้บุคคลและครอบครัวเสริมสร้างพลังศรัทธา สร้างประจักษ์พยานของพวกเขา และทำให้การเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ของพวกเขาลึกซึ้งยิ่งขึ้น

“ความปลอดภัยและความสำเร็จของเราเรียกร้องเพียงให้เราตั้งใจและมีจิตใจเป็นหนึ่งเดียวกับความปรารถนาของพระผู้เป็นเจ้าอันจะนำมาซึ่งความเป็นหนึ่งเดียวกับพลังอำนาจของพระองค์” ประธานอายุริงก์กล่าว ข่าวสารเหล่านี้คือ “แนวทางและกำลังใจให้เราสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันในลักษณะดังกล่าวและช่วยให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกันด้วย”

ตอน “การปฏิบัติดูแล” นำเสนอแบบอย่างอันทรงพลังของผู้นำฐานะปุโรหิตที่ไปเยี่ยมแต่ละคนและครอบครัว แสดงให้เห็นว่าการไปเยี่ยมเช่นนั้นจะช่วยประคับประคองสมาชิกที่แข็งขันน้อยได้อย่างไร

“เมื่อเราคิดถึงหน้าที่รับผิดชอบที่เราได้รับเพื่อช่วยเหลือคนอ่อนแอ ยกมือที่อ่อนแรง และให้กำลังใจที่อ่อนล้า ไม่มีวิธีใดที่เราจะทำได้ดีไปกว่าการมีปฏิสัมพันธ์ภายในบ้านสมาชิกแบบตัวต่อตัว โดยปฏิบัติศาสนกิจในลักษณะที่วุ่นและในรูปแบบที่พระเยซูคริสต์ทรงทำ” แกรีย์ อี. สตีเวนสัน ฝ่ายอธิการควบคุมกล่าวในวิดีโอทัศน์ตอน “นี่คืองานของพระองค์” ว่า “ข้าพเจ้าคิดว่าประโยชน์ที่แท้จริงจะเกิดขึ้นขณะเราสนทนาและเรียนรู้ แล้วออกไปลงมือทำ” ท่านกล่าว

เข้มแข็งและสงบ

ขณะการอบรมนี้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องทั่วทั้งศาสนจักรสมาชิกจะได้รับพรเมื่อประยุกต์ใช้หลักธรรมพระกิตติคุณที่ได้รับการสอน “บุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าจะได้รับพรหากพวกเขาทำตามคำสอนและตัวอย่างจากสื่อแนะนำเหล่านี้” เอ็ลเดอร์บัลลาร์ดกล่าว

โดยผ่านฐานะปุโรหิต สามิภรรยา บิดามารดา เยาวชน สมาชิกสวด โครัม และสภากำลังปฏิบัติดูแลผู้อื่นและพบการ دلใจขณะพวกเขาทำตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ เมื่อทำเช่นนั้นไปเรื่อยๆ พวกเขาจะตระหนักถึงสัญญาที่ทำไว้ใน เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและศาสนจักรผ่านฐานะปุโรหิต สมาชิกจะเห็นสัมฤทธิ์ผลในสัญญาของประธานอายุริงก์จากวิดีโอทัศน์ตอนสุดท้ายว่า แม้ในยามมีเดมน “ครอบครัวของเรายังเข้มแข็งและสงบได้” ■

ถ่ายภาพประกอบโดย เดรก โดมอนด์ และเค็ซี่ เบดส์ © IRI

หลักธรรม

เพื่อชีวิตที่ต่างงานและครอบครัว
ที่ประสบความสำเร็จ

โดย เจนนิเฟอร์ เกรซ โจนส์
นิตยสารศาสนจักร

ลอมี่ อัดัมส์ จากวอชิงตัน สหรัฐอเมริกา กำลังพยายามตัดสินใจว่ากิจกรรมใดจะเหมาะกับลูกเล็ก ๆ สามคนมากที่สุด เมื่อการสนทนากับคุณแม่เปลี่ยนความคิดของเธอ “จะดีกว่าไหมถ้าจะให้ลูก ๆ ในสิ่งที่ดีกว่าการฝึกเล่นกีฬาหรือการเต้นรำ” คุณแม่ของเอมิถาม “อยู่บ้านดีกว่าไหม พวกเขาจะได้เรียนรู้ที่จะรู้สึกถึงพระวิญญูณมากขึ้น” จากนั้นคุณแม่ก็เตือนเธอให้นึกถึงสิ่งที่ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อुकซ์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดสอนเกี่ยวกับพลังของการให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์พื้นฐานของชีวิต (ดูตัวอย่างใน “เกี่ยวกับสิ่งสำคัญที่สุด,” *เล็ยไฮนา*, พ.ย. 2010, 23–27)

เอมีกับเบรตต์สามีของเธอสวดอ่อนนออนและไตร่ตรองคำแนะนำนี้และรู้สึกว่ามันจะเป็นความคิดที่ดีสำหรับครอบครัวถ้าพวกเขาใช้เวลาอยู่ด้วยกันที่บ้านมากขึ้นเป็นเวลาหนึ่งปีที่พวกเขาเลิกหึงการเต้นรำและกีฬา แต่มาเตรียมอาหาร ฝึกเพลงปฐมวัย ไปเที่ยวพิพิธภัณฑ์และเล่นด้วยกันนอกบ้านแทน “ลูก ๆ สามารถรู้สึกถึงพระวิญญูณได้... เพราะเราใช้เวลาว่างฟัง” เอมีกล่าว ลูก ๆ อาจจะไม่ได้นักกีฬาและนักเต้นอันดับหนึ่ง เธอกล่าว “แต่พวกเขามีประจักษ์พยานในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”

เอมีกับเบรตต์สวดอ่อนนออนขอให้รู้ว่าพวกเขาเองควรทำตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบันอย่างไร การทำเช่นนั้นช่วยให้พวกเขาได้รับการดลใจสำหรับครอบครัว เอมีกล่าวว่าการดลใจนี้นำไปสู่ “ช่วงเวลาน่าภาคภูมิใจที่สุดในฐานะมารดา”

ใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบันได้สรุปหลักธรรมพื้นฐานเก้าประการสำหรับครอบครัวที่เข้มแข็งและมีพระกิตติคุณเป็นศูนย์กลาง นั่นคือ “การแต่งงานและครอบครัวที่ประสบความสำเร็จได้รับการสถาปนาและดำรงไว้ด้วยหลักธรรมแห่งศรัทธา การสวดอ่อนนออน การกลับใจ การให้อภัย ความเคารพ ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ การทำงาน และกิจกรรมนันทนาการที่ดีงาม” (*เล็ยไฮนา*, พ.ย. 2010, 165) คำสอนต่อไปนี้นำจากผู้นำศาสนจักร แบบอย่างจากพระชนมชีพของพระเยซูคริสต์ และรูปภาพทำให้เราเห็นหลักธรรมทั้งเก้านี้ชัดเจนขึ้นและวิธีที่เราสามารถนำมาประยุกต์ใช้

ศรัทธา

“ศรัทธาคือความมั่นใจและความวางใจในพระเยซูคริสต์ซึ่งนำบุคคลให้เชื่อฟังพระองค์”

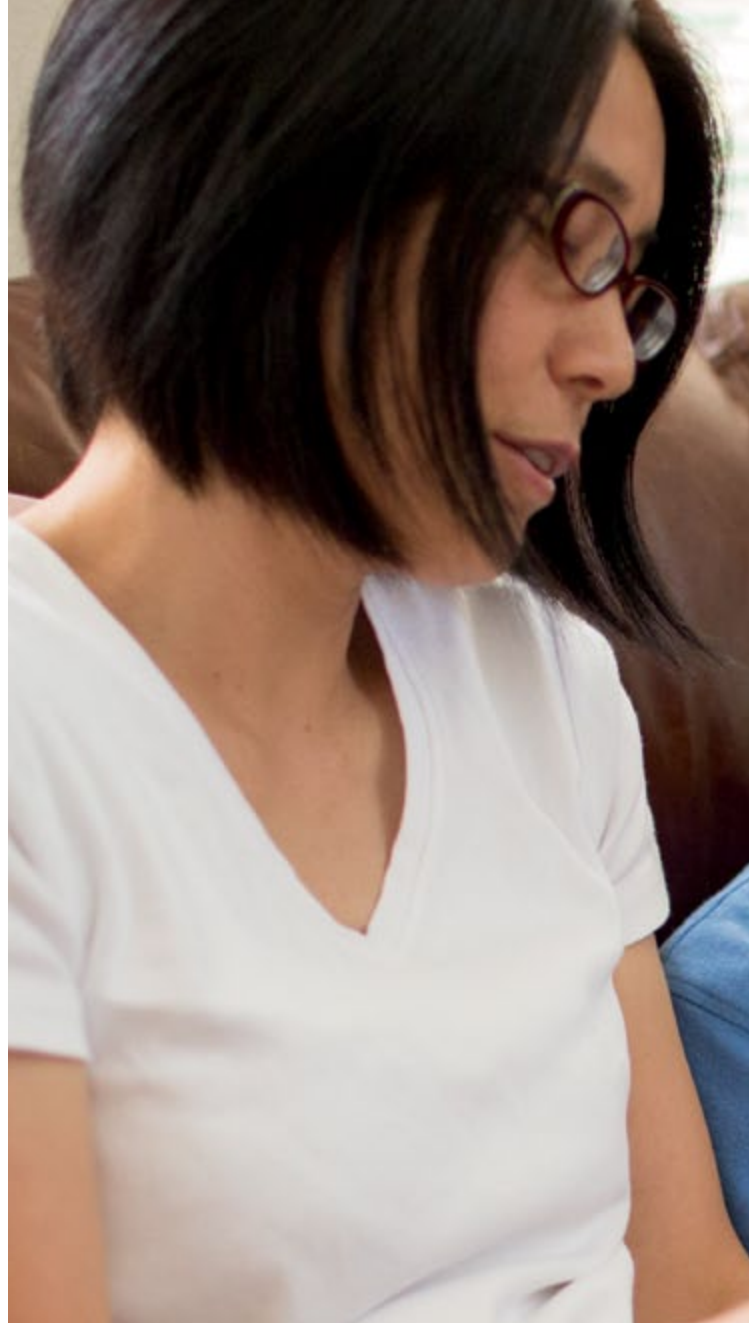
คู่มือพระคัมภีร์, “ศรัทธา,”
scriptures.lds.org

จากผู้นำศาสนจักร

“ในฐานะบิดามารดา เราได้รับบัญชาให้สอนลูก ๆ ของเรา ‘ให้เข้าใจหลักคำสอนเรื่อง... ศรัทธาในพระคริสต์ พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์’ (คพ. 68:25)...

“ไม่มีสิ่งอื่นใดที่ทำให้เรามีความมั่นใจอันสมบูรณ์ ไม่มีรากฐานใดในชีวิตที่ทำให้เกิดสันติสุข ปิติ และความหวังเช่นเดียวกันนี้ ในเวลาที่ไม่แน่นอนและยากลำบาก ศรัทธาเป็นของประทานทางวิญญาณอย่างแท้จริงซึ่งคุ้มค่าแก่ความพยายามอย่างสูงสุดของเรา เราสามารถให้การศึกษาบทเรียน การกีฬา ศิลปะ และวัตถุสิ่งของแก่ลูก แต่ถ้าเราไม่ให้ศรัทธาในพระคริสต์แก่พวกเขา เราก็ให้พวกเขาน้อยเกินไป”

เอลเดอร์เควิน ดับเบิลยู. เพียร์สัน แห่งสวากเจ็ดสิบ, “ศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2009, 46.

การกลับใจ

“การกลับใจบอกเป็นนัยว่าคุณคนนั้นสะท้อนถึงความซื่อสัตย์และความตั้งใจให้พระผู้เป็นเจ้า”

คู่มือพระคัมภีร์, “กลับใจ (การ),”
scriptures.lds.org

จากผู้นำศาสนจักร

“กลับใจวันนี้ย่อมดีกว่าพรุ่งนี้เสมอ... แม้ว่าต่อมาเราจะได้รับการให้อภัย แต่พระเจ้าจะทรงนำผลดีกลับคืนมาสู่เราไม่ได้—ผลดีที่การกลับใจวันนี้อาจเกิดขึ้นกับผู้ที่เรารักและต้องรับใช้ นั่นเป็นสิ่งที่ขมขื่นเป็นพิเศษสำหรับบิดามารดาของลูกที่อายุยังน้อย เมื่อลูกยังอ่อนเยาว์มีโอกาสมากมายที่จะขัดเกลาและยกระดับวิญญาณ ซึ่งวันเวลาเหล่านั้นจะไม่หวนคืนมาอีก แต่ถึงแม้คุณปู่ที่เคยพลาดโอกาสกับลูก ๆ ของตนมาแล้ว หากเลื้อกลับใจเสียแต่วันนี้ อาจทำสิ่งที่น่าจะทำเคยทำให้ลูกของตนเพื่อหลาน ๆ ได้”

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “อย่าผัดวัน,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 2000, 40.

จากซ้าย: ภาพถ่ายภาพประกอบโดย เดวิด ไดมอนด์, โคดี้ แบล็ค, คริสตินา สมิธ © IRI; พระเยซูคริสต์โดย เดวิด พาร์สัน © IRI

จากพระชนม์ชีพของ พระเยซูคริสต์

เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดสิ้นสุดการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ต่อชาวนี้ไฟในวันแรก พระองค์ทอดพระเนตรใบหน้าของผู้คนและเห็นว่า “พวกเขา น้ำตาไหล, และได้ฟังดูพระองค์ราวกับว่าจะทูลขอให้พระองค์คงอยู่กับพวกเขาอีกสักเล็กน้อย” พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยความสงสารและตรัสว่า “เจ้ามีผู้ใดที่เจ็บป่วยในบรรดาพวกเจ้าไหม?... จงนำพวกเขามาที่นี่และเราจะรักษาพวกเขา”

ต่อจากนั้นฝูงชนก็ออกมาพร้อมคนเจ็บป่วย และพระเยซูทรงรักษาที่ละคน พวกเขาทุกคน—ซึ่งมีชาย หญิง และเด็ก 2,500 คน—คุกเข่าแทบพระบาทพระเยซูและนมัสการพระองค์

ต่อจากนั้นพระเจ้าช่วยให้รอดทรงบัญชาให้นางเด็กเล็ก ๆ มาหาพระองค์ และทรงบัญชาฝูงชนให้คุกเข่า พระองค์ทรงคุกเข่าท่ามกลางเด็ก ๆ และทรงเริ่มสวดอ้อนวอน ผู้คนท่วมท้นด้วยปีติหลังจากได้ยินพระองค์ทรงสวดอ้อนวอน และพวกเขาแสดงประจักษ์พยานว่า “ดวงตาไม่เคยเห็น, ทั้งหูไม่เคยได้ยิน, เรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์เช่นนั้นมาก่อน, เมื่อเราเห็นและได้ยินพระเยซูรับสั่งกับพระบิดา” (ดู 3 นี้ไฟ 17:1–17)

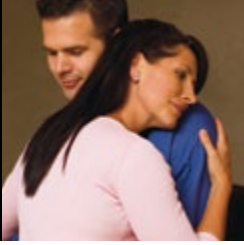
การสวดอ้อนวอน

“การสวดอ้อนวอนคือการกระทำซึ่งทำให้พระประสงค์ของพระบิดาและความประสงค์ของบุตรสอดคล้องกัน วัตถุประสงค์ของการสวดอ้อนวอนไม่ใช่เพื่อเปลี่ยนพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า แต่เพื่อให้ตัวเราและผู้อื่นได้รับพรที่พระผู้เป็นเจ้าเต็มพระทัยประทานให้อยู่แล้ว แต่มีเงื่อนไขอยู่ว่าเราต้องทูลขอ”

Bible Dictionary, “Prayer.”

การให้อภัย

“การให้อภัยโดยทั่วไปมีความหมายหนึ่ง ในสองความหมายดังนี้ (1) เมื่อพระผู้เป็นเจ้าทรงให้อภัยมนุษย์ พระองค์ทรงยกเลิกหรือทรงระงับโทษที่จำเป็นสำหรับบาป ... (2) เมื่อผู้คนที่ให้อภัยกัน พวกเขาปฏิบัติต่อกันด้วยความรักแบบพระคริสต์”

คู่มือพระคัมภีร์, “ให้อภัย”
scriptures.lds.org

“เมื่อเขาไม่สามารถใช้หนี้ได้ ท่านจึงยกหนี้ให้เขาทั้งสองคน”

พระเยซูตรัสถามซีโมนต่อจากนั้นว่า “[ลูกหนี้] คนไหนจะรัก [เจ้าหนี้] มากกว่า” ซีโมนตอบว่าน่าจะเป็นลูกหนี้ที่เจ้านี้ยกหนี้ให้มากกว่า พระเยซูทรงเหลียวมองหญิงนั้นและตรัสกับซีโมนว่า “ท่านเห็นหญิงคนนี้ใช่ไหม?... บาบต่างๆ ของนางซึ่งมีมากมายนั้นได้รับการยกโทษแล้วเพราะนางรักมาก แต่คนที่ได้รับการยกโทษน้อยก็รักน้อย” พระองค์ทรงสัญญากับหญิงนั้นว่า “บาปของเธอได้รับการยกโทษแล้ว... ความเชื่อของเธอทำให้เธอรอด จงไปเป็นสุขเถิด” (ดู ลูกา 7:36-50)

จากผู้นำศาสนจักร

“พึงจำไว้ว่า สวรรค์เต็มไปด้วยผู้ที่มิสิ่งนี้เหมือนกัน นั่นคือ พวกเขาได้รับการให้อภัย และพวกเขาให้อภัย”

ประธานตีเทอร์ เอฟ. อุกุทตอร์ฟ, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “ผู้มีใจกรุณายอมได้รับพระกรุณา,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2012, 77.

จากพระชนม์ชีพของ พระเยซูคริสต์

วาริสีคนหนึ่งชื่อซีโมนขอให้พระผู้ช่วยให้รอดเสด็จมารับประทานอาหารกับเขา ขณะรับประทานอาหารหญิงคนหนึ่งที่อยู่ก้นในเมืองนั้นว่าเป็นคนบาปมาหาพระเยซูและยืนร้องไห้ อยู่ใกล้ ๆ เธอคุกเข่าแทบพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอด ร้องไห้น้ำตาเปียกพระบาท นางจึงใช้ผมเช็ด และเอาน้ำมันชโลม ซีโมนเห็นหญิงคนนั้นและคิดว่า “ถ้าท่านผู้นี้เป็นผู้เผยพระวจนะ ก็น่าจะรู้ว่าผู้หญิงที่แตะต้องตัวของท่านเป็นใครและเป็นคนอย่างไร”

ครั้นแล้ว พระผู้ช่วยให้รอดทรงเหลียวมองซีโมนและสอนอุปมาเรื่องหนึ่งว่า

“เจ้าหนี้ยกหนี้มีลูกหนี้สองคน คนหนึ่งเป็นหนี้เงินห้าร้อยเดนาเรียน และอีกคนหนึ่งเป็นหนี้ห้าสิบบ

จากซ้าย: ภาพถ่ายประกอบโดย สตีฟ บันเดอส์สัน, คริสตียันเทอร์, และแมทธิว ไบเกอร์, ส่วนนี้มาจากภาพ พระเยซูทรงเสด็จทำพิธีสวด, โดย เดล พาร์สัน © IR

จากพระชนม์ชีพของ พระเยซูคริสต์

ในคืนก่อนการตรึงกางเขนและหลายชั่วโมงก่อนความปวดร้าวแห่งเกทเสมนี พระเยซูคริสต์ทรงฉลองปีศาจครั้งสุดท้ายกับเหล่าอัครสาวกเมื่อเสวยเสร็จแล้ว พระเยซู “ทรงทราบ ว่าถึงเวลาแล้วที่พระองค์จะทรงจากโลกนี้ไปหาพระบิดา... พระองค์ทรงรักเขาทั้งหลายจนถึงที่สุด” จากนั้นพระผู้ช่วยให้รอดทรงลุกจากการเสวยอาหารและทรงเอาผ้าเช็ดตัวคาดเอว พระองค์ทรงเทน้ำลงอ่างและล้างเท้าเหล่าสาวกของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงล้างเสร็จแล้ว พระองค์ประทานพระบัญญัติข้อใหม่แก่พวกเขาว่า

“เรารักพวกท่านมาแล้วอย่างไร ท่านก็จงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น ...

“ดังนั้นแหละทุกคนก็จะรู้ว่าท่านเป็นสาวกของเรา” (ดู ยอห์น 13:1-5, 34-35)

ความรัก

“การปวารณาตนและมีไมตรีจิตอย่างลึกซึ้ง... แบบอย่างที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของความรักที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีต่อลูกๆ ของพระองค์คืออยู่ในการขุดใช้ฉันไม่มีขอบเขตของพระเยซูคริสต์.”

คู่มือพระคัมภีร์, “รัก (ความ),” scriptures.lds.org

“การถือว่ามีค่าควรแก่การนับถืออย่างสูง”

Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary, 11th ed. (2003), “respect.”

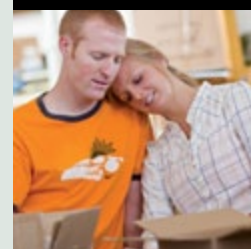
จากผู้นำศาสนจักร

“เมื่อเรามีประสบการณ์มาก ท่องเที่ยวไปไกล และได้เห็นว่าโลกนี้ช่างเต็มไปด้วยสิ่งเลวร้ายไร้แก่นสาร เราจะเริ่มชอบคุณลักษณะพิเศษของการได้เป็นส่วนหนึ่งในสิ่งที่เราสามารถพึ่งพาได้ ไม่ว่าจะเป็น—บ้าน ครอบครัว และความภักดีของคนที่เรารัก เราจะรู้ว่าคุณสามารถพึ่งพาได้ด้วยความเคารพ และการเป็นส่วนหนึ่งของกันและกันหมายความว่าอย่างไร เราเรียนรู้ว่าไม่มีสิ่งใดจะแทนที่สัมพันธ์ภาพอันเป็นพรของชีวิตครอบครัวได้...”

“พี่น้องชายทั้งหลาย เราพึงปฏิบัติต่อภรรยาของเราด้วยการให้เกียรติและด้วยความเคารพ พวกเธอคือคูครองนิรันดร์ของเรา พี่น้องสตรีทั้งหลาย จงให้เกียรติสามีของท่าน พวกเขาต้องการได้ยินคำพูดที่ไพเราะ พวกเขาต้องการรอยยิ้มที่เป็นมิตร พวกเขาต้องการให้ท่านแสดงออกอย่างอบอุ่นด้วยความรักอันแท้จริง”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน, “รักที่บ้าน—คำแนะนำจากศาสนตพพยากรณ์,” เลียโฮนา, ส.ค. 2011, 4.

ความเคารพ

ความสงสาร (การุณยธรรม)

“มีความหมายตรงตัวว่า ‘ทุกข์ทรมานด้วยกันกับ’ นอกจากนี้ยังหมายถึง การแสดงความเห็นใจ, ความเวทนา, และความเมตตาแก่บุคคลอีกคนหนึ่งด้วย。”

คู่มือพระคัมภีร์, “สงสาร (ความ),” scriptures.lds.org

“เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดทอดพระเนตรเห็นชาวเมืองจำนวนมาก มากับนางและนางเศวราโคโยียง พระองค์ “ทรงสงสารนาง” พระองค์ทรงแตะต้องโลงที่ชายหนุ่มคนนั้นนอนอยู่และตรัสว่า “ชายหนุ่มเอ๋ย เราสั่งท่านให้ลุกขึ้น” ชายคนนั้นลุกขึ้นนั่งทันทีและเริ่มพูด พระเจ้าช่วยให้รอดทรงมอบเขาให้แก่มารดาของเขาที่กำลังเป็นทุกข์ (ดู ลูกา 7:11–15)

จากพระชนม์ชีพของ พระเยซูคริสต์

พระคัมภีร์มีเรื่องราวมากมายที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงแสดงความสงสารผู้อื่น เพราะทรงสงสารพระองค์จึงประทานสายตาให้คนตาบอดสองคน (ดู มัทธิว 20:30–34) พระองค์ทรงทำให้คนโรคเรื้อนสะอาด (ดู มาระโก 1:40–41) และพระองค์ทรงรักษาคนเจ็บป่วยทั้งหมดในบรรดาฝูงชนชาวนีไฟ (ดู 3 นีไฟ 17:6–9)

ในเรื่องราวที่น่าประทับใจเป็นพิเศษเรื่องหนึ่ง พระเยซูเสด็จไปยังเมืองนาอินที่นั่นพระองค์ทอดพระเนตรเห็นชบวนแห่งศพของชายหนุ่มคนหนึ่ง—“บุตรชายคนเดียวของมารดาซึ่งเป็นหญิง

นันทนาการ

กิจกรรมที่ดีงามและมีประโยชน์ต่อสุขภาพทำให้พลังกำลังและและวิญญาณของทุกคนที่ร่วมกิจกรรมกระปรี้กระเปร่า

จากผู้นำศาสนจักร

“การตรากตรำงานหนักให้ความชื่นใจยามได้พักผ่อน เจกเช่นนันทนาการที่ดีเป็นเพื่อนและมิตรแท้ของการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นคนตรี วรรณกรรม ศิลปะ การเดินรำละคร กีฬา—ทั้งหมดสามารถให้ความบันเทิงเพื่อยกระดับชีวิตและทำให้ชีวิตศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น แต่ในขณะที่เดียวกันแทบจะไม่ต้องพูดเลยว่า ส่วนใหญ่สิ่งที่ทำให้ความบันเทิงในเวลานั้นมักหายับคาย คุณภาพต่ำ รุนแรง ทำให้จิตใจเย็นชา และเสียเวลา ช่างนำขั้นที่บางครั้งเราต้องพยายามมากจึงจะมีการพักผ่อนหย่อนใจที่ดี เมื่อความบันเทิงเปลี่ยนจากความดีเป็นความชั่ว ย่อมกลายเป็นสิ่งที่ทำลายชีวิตที่อุทิศถวาย”

ดู เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งโครัมมัคร์สาวกสิบสอง, “สะท้อนถึงชีวิตที่อุทิศถวาย,” เลียโฮนา, พ.ย. 2010, 20.

จากซ้าย: ภาพถ่ายภาพประกอบโดย แคท โคมอนด์, โคดี้ เมลล์, และ เดวิด สตีเกอร์ © IRI; ช่างยนต์ให้คำแนะนำ

จากผู้นำศาสนจักร

“การสอนบุตรธิดาให้รู้ถึงปิติของการทำงานอย่างซื่อสัตย์ เป็นของขวัญชิ้นใหญ่ที่สุดชิ้นหนึ่งในบรรดาของขวัญทั้งหมดที่ท่านจะมอบให้พวกเขาได้ ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่ามรดกทุกอย่างหนึ่งของความริ้วฉานระหว่างสามีภรรยาหลายคู่ทุกวันนี้คือการที่บิดามารดาไม่สอนและอบรมบุตรชายเรื่องความรับผิดชอบของพวกเขาในการจัดหาและดูแลครอบครัวของตนและยินดีรับการท้าทายอันเกิดจากความรับผิดชอบนี้ พวกเขาจำนวนมากไม่ปลูกฝังจิตสำนึกให้มีความปรารถนาจะนำความสวยงามและระเบียบเข้ามาในบ้านของพวกเขาผ่านทางงานบ้านงานเรือน ...

“[บิดาข้าพเจ้า] ปลูกฝังปิติและความซาบซึ้งต่อการทำงานอย่างซื่อสัตย์และเตรียมข้าพเจ้าให้พร้อมรับเวลานั้นในชีวิตเมื่อจะต้องรับผิดชอบในการหาเลี้ยงครอบครัว หลักธรรมที่บิดาผู้ชาญฉลาดสอนข้าพเจ้าเรื่องการทำงานอย่างซื่อสัตย์ การไม่ฟุ่มเฟือย การมีวินัย และการทำงานให้สำเร็จลุล่วง ถือเป็นพื้นฐานความสำเร็จของข้าพเจ้า” ■

เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่งโครัมฮอ์ครสาวกสิบสอง, “The Joy of Honest Labor,” *Ensign*, พ.ย. 1986, 62, 64.

การทำงาน

“การทุ่มเทแรงกายหรือแรงใจเป็นพิเศษขณะพยายามอย่างต่อเนื่องให้บรรลุจุดประสงค์”

Merriam-Webster's Collegiate Dictionary, 11th ed. (2003), “work.”

เราต้องสวดอ้อนวอน—ตอนนี้!

ครอบครัวเรากำลังกลับจากไปเที่ยวพักผ่อนที่พีชริเวอร์ แอลเบอร์ตา แคนาดาในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ ห่างจากบ้านของเราในเอเดมตันขึ้นเหนือไปประมาณห้าชั่วโมง ความมืดปกคลุมภูมิประเทศทางเหนือมาลึกลับหนึ่งแล้ว และถึงแม้ลมกำลังโหมพัดหิมะมาตกทั่วถนนตรงหน้าเรา แต่ทุกอย่างในรถแวนของเรากลับดูเงียบสงบ

จู่ๆไฟเตือนก็ปรากฏบนแผงหน้าปัด ผมเคยเห็นแบบนี้ครั้งเดียวเมื่อหลายปีก่อน และตอนนี้ผมกลัวสิ่งที่จะเกิดขึ้น ผมรีบปิดสวิทช์ที่ไม่จำเป็นทั้งหมด แต่ไม่นานเครื่องยนต์ก็ดับ ผมรู้ว่าเราเดินทางผ่านเมืองที่แล้วมาหลายกิโลเมตร และคงอีกหลายกิโลเมตรกว่าจะถึงเมืองถัดไป ผมจำครั้งสุดท้ายที่เราเจอรถวิ่งสวนทางไม่ได้ด้วยซ้ำ

ขณะที่เราพิจารณาทางเลือกอย่างสิ้นหวัง แคลซันลูกชายวัย 11 ขวบของเราบอก

ว่า“เราต้องสวดอ้อนวอน—ตอนนี้เลยครับ!” สามเดือนก่อน แคลซันเสียชีวิตจากการสูญเสียน้องชายที่จากไปเพราะโรคมะเร็ง แคลซันส่งคำสวดอ้อนวอนไปยังสวรรค์ก็ครั้งมาแล้วขณะพยายามเข้าใจสาเหตุที่สูญเสียน้องชายเพียงคนเดียว

ผมกับภรรยาไม่แน่ใจว่าเขาเข้าใจคำอธิบายของเราต่อแต่เพียงใดว่าคำสวดอ้อนวอนของเราต้องตรงกับพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์และไม่จำเป็นต้องตรงกับความปลอดภัยของเรา แต่ตอนนี้เขากำลังแสดงให้เห็นว่าเราต้องหันไปพึ่งพระบิดาบนสวรรค์และมีศรัทธาในพระองค์ต่อไป

ไม่นานหลังจากเราสวดอ้อนวอนจบ ไฟหน้าของรถคันหนึ่งที่กำลังแล่นมาเริ่มส่องแสงวาบในกระจกส่องหลังของเรา ภายในไม่กี่วินาทีรถพ่วงคันยาวที่จะไปเอเดมตันก็มาจอดตรงหน้า

ขณะที่ผมกับคนขับเดินมาหากัน เขาถามเป็นสำเนียงฝรั่งเศสปนแคนาดาว่า “คุณมีเด็กในรถแวนไหมครับ” เมื่อผมบอกว่ามี เขาบอกว่าเขาขับผ่านรถอีกคันหนึ่งที่จอดห่างออกไปหลายไมล์แต่ไม่ได้จอดช่วยเพราะสภาพอากาศไม่ดี แต่เมื่อเขามาใกล้เรา เขารู้สึกชัดเจนว่าเรามีเด็กต้องการให้เขาช่วย เพราะเหตุนี้เขาจึงจอดรถ

ภายในไม่กี่วินาทีเราก็ยกรถของเราขึ้นบนรถบรรทุกของเขา และมุ่งหน้าสู่อเอเดมตัน นั่นเป็นการเดินทางกลับที่หนาวเย็น แต่เราขอบคุณเพราะการยืนยันอันแสนหวานว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอน บางครั้งคำตอบมาในวิธีที่เรานึกไม่ถึง และบางครั้งคำตอบมีพลังและตรงไปตรงมาเกินกว่าเราจะจินตนาการได้ เราเพียงแต่ต้องมีศรัทธาและความวางใจในพระเจ้า ■

เจฟฟรีย์ อาร์. แมคมาฮัน, แอลเบอร์ตา แคนาดา

ไม่นานหลังจากเราสวดอ้อนวอนจบ ไฟหน้าของรถคันหนึ่งที่กำลังแล่นมาเริ่มส่องแสงวาบในกระจกส่องหลังของเรา

ผมจะไม่ไปงานแต่งงานอีก

ในเขตชานเมืองชิคาโก อิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา เยาวชนวิศุทธิชนยุคสุดท้ายไม่ถึง 20 คนเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมปลายที่มีนักเรียน 4,400 คนในสองวิทยาเขตแยกกัน เราพอใจกับการศึกษาที่ลูกชายได้รับ และครอบครัวดี ๆ มีมาตรฐานสูงอยู่ในเขตของเราหลายครอบครัว

ในฤดูใบไม้ผลิเมื่อลูกชายของเราเรียนชั้นมัธยมต้น เขาได้รับเชิญให้ไปงานแต่งงานของโรงเรียน คู่เดทของเขาสวมชุดสูทสวยงามและเราอยากได้เงินว่างงานคืนนั้นเป็นอย่างไร เมื่อกลับมาบ้าน เขาบอกว่า “ผมจะไม่ไปงานแต่งงานของโรงเรียนอีกแล้วครับ!” เขาบอกว่าพวกนักเรียนพากันแต่งงานแบบย้วยวนซึ่งฝ่ายบริหารก็ไม่ได้ห้ามอะไร ดิฉันตกใจมาก

ดิฉันเป็นลูกจ้างนอกเวลาของเขตปกครองโรงเรียนนี้ สองวันหลังจากงานแต่งงาน ดิฉันไปพบผู้ช่วยครูใหญ่ เขาเป็นคนยึดมั่นในหลักการ และดิฉันรู้สึกว่าเขาจะฟังข้อกังวลของดิฉัน เขาแนะนำให้ดิฉันเขียนถึงครูใหญ่ของโรงเรียนมัธยมปลายแห่งนั้น

ดิฉันพิจารณาสิ่งที่จะเขียนร่วมกับการสวดอ้อนวอนและตัดสินใจบอกพวกเขาว่า ดิฉันผิดหวังกับการแต่งงานที่ไม่เหมาะสม และไม่มีใครทำอะไรเพื่อหยุดการแต่งงานแบบนั้น มาตรฐานด้านวิชาการกำหนดไว้สูง แล้วทำไมมาตรฐานกิจกรรมทุกอย่างจึงไม่สูงตาม

หลายเดือนผ่านไป ดิฉันคิดว่าคงไม่มีใครสนใจจดหมาย แต่วันหนึ่ง กระจ่างลง ทะเบียนเรียนปีการศึกษาใหม่ ผู้ช่วยครูใหญ่ถามดิฉันว่า “คุณเป็นคุณแม่ที่เขียนจดหมายเกี่ยวกับงานแต่งงานของโรงเรียนใช่ไหมครับ”

“ใช่ค่ะ” ดิฉันตอบ “ผมอยากให้คุณทราบว่าจดหมายของคุณทำให้เกิดความโกลาหลมากทีเดียว!” เขากล่าว

ดิฉันทราบมาว่าครูใหญ่คนหนึ่งไม่แน่ใจว่าต้องเปลี่ยนจนกระทั่งเขาถามความเห็นจากนักเรียนบางคน ทุกคนมีคำตอบเหมือนกันคือ “เราจะไม่ไปงานแต่งงานของโรงเรียนอีก! มันน่ารังเกียจมาก!”

จากนั้นฝ่ายบริหารได้ออกกฎเรื่องมารยาทการแต่งงาน ซึ่งจะบังคับใช้ในงานแต่งงานคืนสูหย้าครั้งต่อไป ครูใหญ่แจ้งนักเรียนว่าเขาจะขอให้นักเรียนออกไปถ้าไม่ทำตามกฎ

ดิฉันรอลูกชายกลับจากงานแต่งงานคืนสูหย้าอย่างกระวนกระวายใจ เมื่อเขามาถึง เขาบอกว่านักเรียนที่พยายามทำตัวเหมือนเดิมถูกขอให้ออกไป เขาบอกว่านั่นเป็นงาน

แต่งงานที่ดีที่สุดเท่าที่เคยเข้าร่วมมา

ดิฉันเขียนถึงฝ่ายบริหาร ขอขอบคุณพวกเขาที่ทำงานแต่งงานครั้งนี้ของโรงเรียน ออกมาดีที่สุดในรอบหลายปี ผู้ช่วยครูใหญ่ที่ดิฉันรู้จักตอบมาว่า “ขอบคุณครับที่เริ่มพูดเรื่องนั้นเมื่อฤดูใบไม้ผลิที่ผ่านมา ถ้าไม่มีข้อมูลของคุณเราคงไม่ได้ดำเนินการในเรื่องนี้”

ดิฉันทราบตั้งแต่นั้นว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ในเทศมณฑลของเรานำกฎใหม่เหล่านี้มาใช้ในงานแต่งงาน นักเรียนหลายพันคนจึงสามารถสนุกสนานกับงานแต่งงานของโรงเรียนได้

ดิฉันสวดอ้อนวอนขอพระเจ้าประทานพรเราทุกคนให้กล้าพูดออกมาและสนับสนุนสิ่งที่เราเชื่อ ดิฉันเรียนรู้อะไร ๆ หนึ่ง สามารถสร้างสรรคสิ่งพิเศษได้ ■
เวนดี แวนนอย, อิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา

หลังจากฝ่ายบริหารออกกฎเรื่องมารยาทการแต่งงาน ดิฉันรอลูกชายกลับจากงานแต่งงานคืนสูหย้าอย่างกระวนกระวายใจ

ดิฉันสวดอ้อนวอนให้คุณ

เมื่อเร็ว ๆ นี้ดิฉันไปโบสถ์สายเล็กน้อย และรีบเข้าไปในห้องนมัสการช่วงเพลงสวดเปิด เมื่อเดินเข้าไปในห้องนมัสการ ดิฉันเห็นห้องเต็มกว่าปกติ ขณะมองไปรอบ ๆ ดูผู้มาเยือนจำนวนมาก ดิฉันตระหนักสองเรื่องคือ วันนี้เป็นโปรแกรมปฐมวัยของวอร์ดเรา และมีคนหนึ่งที่ประจำของดิฉันแล้ว

ดิฉันรีบนั่งตรงเก้าอี้เสริมแถวแรกก็พอดีเห็นคุณแม่วัยสาวคนหนึ่งมาถึงพร้อมลูกชายวัยสองขวบในรถเข็นและลูกสาววัยหกเดือนในอ้อมแขน ดิฉันสังเกตเห็นว่าสามีเธอไม่ได้ตามมาด้วย เมื่อชำเลืองมองไปรอบ ๆ ห้องนมัสการ ดิฉันเห็นเขานั่งบนยกพื้นที่เปียโน—เขาเป็นผู้เล่นดนตรีให้ปฐมวัย

เพราะเป็นคนโสด ดิฉันจึงมักจะนั่งกับเพื่อนคนหนึ่ง แต่วันนั้นเพื่อนออกนอกเมือง ดิฉันจึงคิดว่าคงจะดีถ้านั่งกับคุณแม่คนนั้นและลูกของเธอแทน ดิฉันจึงถามว่าจะนั่งด้วยได้หรือไม่ เธอตกลง ตลอดการประชุมดิฉันเพลิดเพลินกับการช่วยดูแลลูกชายของเธอและฟังเด็กปฐมวัย

เมื่อสิ้นสุดการประชุมสี่ระลึก เธอโน้มตัวมาบอกว่าเธอสวดอ้อนวอนให้ดิฉันเข้าวันนั้น ดิฉันรอเธออธิบายรายละเอียด เธอบอกว่าเธอสวดอ้อนวอนขอให้ดิฉันอยู่ที่โบสถ์และมานั่งกับเธอเพื่อช่วยเธอ เธอคิดว่าเธออาจจะไม่สามารถดูแลลูกตลอดการประชุมสี่ระลึกด้วยตัวเองได้ ดิฉันรู้สึกตื่นตันใจที่ดิฉันได้ตอบคำสวดอ้อนวอนที่

เรียบง่ายของเธอตอนเช้าวันนั้น

ดิฉันทราบว่าพระเจ้าทรงรักเราลึกซึ้งเกินกว่าเราจะเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ การเห็นคำตอบของคำขอที่เรียบง่ายสอนบทเรียนอันทรงพลังแก่ดิฉัน และดิฉันมั่นใจว่าประสบการณ์นั้นสอนคุณแม่คนนั้นเช่นกัน เมื่อดิฉันขบถกับซิสเตอร์คนนี้ ดิฉันไม่ได้คิดว่ากำลังเป็นการตอบคำสวดอ้อนวอน—ดิฉันเพียงแค่ทำสิ่งที่ต้องการให้บางคนทำเพื่อดิฉัน ถ้าดิฉันอยู่ในสถานการณ์ของเธอ

พระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินและทรงคำตอบคำสวดอ้อนวอนของเราจริง ๆ แม้คำสวดอ้อนวอนที่ดูเหมือนเล็กน้อย ■

เอมิ ฮรานาค จอห์นสัน, ไอตาโฮ สหรัฐอเมริกา

ตลอดการประชุมดิฉันเพลิดเพลินกับการช่วยดูแลลูกชายของเธอและฟังเด็กปฐมวัย

หนูทำให้ลุงหายเศร้า

ดิฉันกระตือรือร้นในการทำประวัติครอบครัวและงานพระวิหารอยู่พักหนึ่ง ขณะก้าวหน้าในการค้นคว้า ดิฉันรู้ว่าจะมีปัญหาในการหาข้อมูลของบุคคลหนึ่ง—นั่นคือ คุณตาของดิฉัน

คุณแม่ดิฉันไม่ได้อยู่กับพ่อของท่านและขาดการติดต่อกับพ่อ พี่น้อง รวมถึงญาติฝ่ายพ่อของท่านทั้งหมด ท่านไม่มีอะไรยืนยันวันเกิดหรือสถานที่เกิดของพ่อและไม่แน่ใจว่าพ่อสิ้นชีวิตที่ไหนหรือเมื่อใด ดิฉันสงสัยว่าดิฉันจะหาข้อมูลที่จำเป็นได้หรือ

วันหนึ่งขณะสำรวจบันทึกประจำวันของคุณแม่ ดิฉันเจอรูปคุณตา เมื่อพลิกดูรูปนั้น ดิฉันเห็นท่านเซ็นชื่อและลงวันที่ในรูปถ่ายและบอกว่าเวลานั้นท่านอายุเท่าใด ตอนนี้ดิฉันมีวันเดือนปีเกิดโดยประมาณของท่านแล้ว! ดิฉันค้นหาชื่อและวันเดือนปีเกิดของท่านอย่างตื่นตัวใน Family Search ยังความประหลาดใจแก่ดิฉันเมื่อเห็นว่ามีคนทำศาสนพิธีให้ท่านแล้ว ใครทำงานพระวิหารให้คุณตาของดิฉัน?

ไม่นานดิฉันก็พบว่าลุงฝ่ายแม่ที่ไม่ได้ติดต่อกันนานแล้วทำงานนี้ให้ ดิฉันค้นหาข้อมูลติดต่อและในที่สุดก็พบหมายเลขโทรศัพท์ของคุณลุง

ดิฉันกังวลใจกับการโทรหาคุณลุงเพราะท่านเคยเจอดิฉันเมื่อ 30 ปีก่อน—สมัยดิฉันอายุหนึ่งขวบ ดิฉันไม่ทราบว่าคุณลุงจะมีปฏิกิริยาอย่างไร

แต่ดิฉันตัดสินใจโทรหา เมื่อคุณลุงรับสาย ดิฉันอธิบายว่าดิฉันพบข้อมูลเกี่ยวกับคุณตา—คุณพ่อของท่าน—อย่างไรและบอกท่านว่าดิฉันเป็นหลานสาว

ดิฉันจะจดจำคำตอบของคุณลุงตลอดไป “หนูคงไม่รู้ว่าคุณรู้สึกเศร้ามากที่ขาดการติดต่อกับแม่ของหนู ตอนนี้หนูทำให้ลุงหายเศร้าแล้ว!”

เราทราบว่าคุณลุงกับครอบครัวดิฉันแม้จะอยู่แยกกัน แต่ก็ได้รับบัพติศมาและการยืนยันเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในช่วงเวลาเดียวกัน และทั้งสองครอบครัวมันคงในพระกิตติคุณ นั่นเป็นช่วงเวลาอันน่าปลาบปลื้มยินดีสำหรับเรา

ดิฉันเข้าใจมานานแล้วว่างานพระวิหารและประวัติครอบครัวสามารถเชื่อมโยงเรากับบรรพชนที่ล่วงลับไปแล้วได้ แต่ดิฉันไม่เคยคิดว่าจะสามารถเชื่อมโยงเรากับญาติที่ยังมีชีวิตอยู่ได้เช่นกัน ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งที่สามารถช่วยรวมครอบครัวเป็นหนึ่งเดียวผ่านประวัติครอบครัว—ไม่เฉพาะในโลกวิญญาณเท่านั้นแต่ในช่วงชีวิตบนแผ่นดินโลกของเราด้วย ■

คิสซี ริควอลเม โรจัส, ซีลี

วนหนึ่งขณะสำรวจบันทึกประจำวันของคุณแม่ ดิฉันเจอรูปคุณตา

โดย เอ็ดเวิร์ดเควิน
ดับเบิลยู. เพียร์สัน
แห่งสภาเจ็ดสิบ

ปรับปรุง การสวด อ้อนวอน ส่วนตัวของท่าน

*การฟังคำสวดอ้อนวอนส่วนตัวของท่าน
จะเปิดเผยให้รู้อะไรเกี่ยวกับตัวท่านและ
ความสัมพันธ์ของท่านกับพระบิดาบน
สวรรค์*

พระดาร์สเชื้อเชิญให้สวดอ้อนวอนพระบิดาในพระนาม
ของพระเยซูคริสต์เป็นพระบัญญัติที่กล่าวถึงมากที่สุดข้อ
หนึ่งในพระคัมภีร์ทั้งหมดที่บันทึกไว้และเป็นรูปแบบพื้นฐาน
ที่สุดของการนมัสการส่วนตัว ทว่าพวกเราหลายคนยังพยายาม
อย่างยากลำบากเพื่อทำให้การสวดอ้อนวอนส่วนตัวมีความหมาย
และได้รับการเปิดเผย

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าการเปิดเผยส่วนตัวเป็นเรื่องท้าทายมากที่สุด
เรื่องหนึ่งที่สมาชิกศาสนจักรเผชิญอยู่ โดยเฉพาะเยาวชนและคน
หนุ่มสาว เพราะพวกเขาล้มลุกคลุกคลานกับการสวดอ้อนวอน พวกเขา
จึงล้มลุกคลุกคลานทางวิญญาณ

การสวดอ้อนวอนส่วนตัวของเราเป็นเครื่องวัดความเข้มแข็งทาง
วิญญาณและเป็นตัวบ่งชี้สวัสดิภาพทางวิญญาณของเรา ข้าพเจ้า
เรียนรู้ในฐานะบิดา ผู้นำฐานะปุโรหิต และประธานคณะเผยแผ่ว่า
การตั้งใจฟังคำสวดอ้อนวอนของอีกคนหนึ่งเปิดเผยให้รู้มากที่สุด
เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเขากับพระผู้เป็นเจ้า

การฟังคำสวดอ้อนวอนส่วนตัวของท่านจะเปิดเผยให้รู้อะไรเกี่ยวกับ
ตัวท่านและความสัมพันธ์ของท่านกับพระบิดาบนสวรรค์

หลักการแห่งการเปิดเผยส่วนตัว

การสวดอ้อนวอนคือการพูดคุยกับพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาในรันดร์

ถ่ายภาพประกอบโดย เลส นิลสัน

**การสวดอ้อนวอนเป็น
หลักฐานอันทรงพลัง
ที่โน้มน้าวให้เชื่อว่ามี
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดา
นิรันดร์จริง ๆ การสวด
อ้อนวอนส่วนตัวจำเป็น
อย่างยิ่งต่อการเข้าใจ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าและ
อัตลักษณ์อันสูงส่ง
ของเรา**

ของวิญญาณของเรา—ไม่ใช่บอกกล่าวพระองค์ แต่พูดคุยกับพระองค์ พระองค์ทรงรักเราแต่ละคนอย่างสมบูรณ์และเปี่ยมด้วยพระเมตตา และความเข้าพระทัย พระองค์ทรงทราบทุกอย่างเกี่ยวกับเรา พระองค์ทรงทราบสิ่งที่เราจำเป็นต้องมี แม้เมื่อเราเห็นแต่เพียงสิ่งที่เราต้องการ พระองค์ทรงมีเดชานุภาพและพระปรีชาสามารถไร้ขีดจำกัดที่จะค้นหาและนำทางเรา พระองค์เต็มพระทัยให้อภัยเราเสมอ และทรงช่วยเราทุกเรื่อง

เราสามารถพูดคุยกับพระบิดาบนสวรรค์ โดยออกเสียงหรือเรียบเรียงความคิดและคำพูดในใจนึกคิดและจิตใจเรา การสวดอ้อนวอนส่วนตัวควรเป็นการแสดงออกอันศักดิ์สิทธิ์และจริงจังของการยกย่องสรรเสริญและความกตัญญู เป็นการวิงวอนจากใจจริงเพื่อขอสิ่งจำเป็นและสิ่งที่ปรารถนา เป็นการสารภาพด้วยความอ่อนน้อมสำนึกผิดและทูลขอการให้อภัยเพื่อชำระเราให้สะอาด เป็นการอ้อนวอนขอความสบายใจ การนำทาง และการเปิดเผย การแสดงออกเหล่านี้มักทำให้เราต้องระบายความในใจส่วนลึกสุดต่อพระบิดาบนสวรรค์ผู้เปี่ยมด้วยรัก

การสวดอ้อนวอนมักเป็นการสื่อสารสั้น ๆ แต่สามารถเป็นการสนทนาอย่างตรงไปตรงมาและต่อเนื่องทั้งวันคืนได้เช่นกัน (ดู แอลมา 34:27)

การสวดอ้อนวอนส่วนตัวเป็นเรื่องจำเป็น

ในแผนของพระบิดาบนสวรรค์ เราจำเป็นต้องแยกจากที่ประทับของพระองค์ทางร่างกายและทางวิญญาณ การสวดอ้อนวอนเป็นการเชื่อมโยงทางวิญญาณที่จำเป็นและเปิดทางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ หากปราศจากการสวดอ้อนวอน ย่อมกลับไปหาพระบิดาไม่ได้ หากปราศจากการสวดอ้อนวอน ย่อมไม่มีศรัทธามากพอจะเข้าใจและรักษาพระบัญญัติ หากปราศจากการสวดอ้อนวอน ย่อมไม่มีพลังทางวิญญาณที่จำเป็นต่อการหลีกเลี่ยงการล่อลวง เอาชนะการทดลองและความยาก

ลำบาก หากปราศจากการสวดอ้อนวอน ย่อมไม่มีกำลังใจ การให้อภัย และพลังการชำระให้สะอาดของการชดใช้ โดยพลังของการสวดอ้อนวอนส่วนตัว ทุกอย่างอยู่ในวิสัยที่เกิดขึ้นได้

การสวดอ้อนวอนเปิดทางให้การเปิดเผยส่วนตัวและของประทานฝ่ายวิญญาณผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ เปิดช่องทางทางวิญญาณให้บุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าเป็นเจ้าของ ทำให้เราเข้าถึงพระบิดานิรันดร์ของเรา พระบุตรที่รักของพระองค์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตลอดเวลา การสวดอ้อนวอนเป็นหลักฐานอันทรงพลังที่โน้มน้าวให้เชื่อว่ามีพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดานิรันดร์จริง ๆ การสวดอ้อนวอนส่วนตัวจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเข้าใจพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและอัตลักษณ์อันสูงส่งของเรา

ปรับปรุงการสวดอ้อนวอนของท่าน

เตรียมสวดอ้อนวอน

บ่อยครั้งการสวดอ้อนวอนส่วนตัวของเราเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในตอนเช้าก่อนเราตื่นนอนและตื่นตัวเต็มที่หรือตอนดึกเมื่อเราเหนื่อยเกินกว่าจะสวดอ้อนวอนอย่างมีประสิทธิภาพ ความอ่อนล้าทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์สามารถสกัดกั้นเราจากการสวดอ้อนวอนอย่างมีความหมาย

การสวดอ้อนวอนเป็นงานทางวิญญาณที่ต้องเตรียมจิตใจและวิญญาณก่อน ถ้าเราไม่ใช้เวลาถ่อมตนและพิจารณาให้ถ่วงถี่ว่าเรากำลังจะร้องทูลพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดานิรันดร์ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เราจะพลาดเนื้อแท้ของแบบแผนที่เบื้องบนกำหนดไว้เพื่อเป็นพรแก่เรา

จงจัดเวลาให้มากพอจะสื่อความปรารถนาในส่วนลึกที่สุดของใจท่านด้วยความนอบน้อมและระมัดระวังกับพระบิดาบนสวรรค์ จงอัญเชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ช่วยท่านรู้ว่าจะสวดอ้อนวอนขออะไร การสวดอ้อนวอนออกเสียงช่วยให้ข้าพเจ้าจดจ่อกับการสวดอ้อนวอนและฟังตนเองโดยไม่ใจลอย

ข้าพเจ้าขอแนะนำให้หาเวลาและสถานที่ซึ่งท่านจะสามารถไตร่ตรองชีวิตและความต้องการของท่านได้อย่างถี่ถ้วน ใคร่ครวญอัตลักษณ์อันสูงส่งและความสัมพันธ์ของท่านกับพระบิดาบนสวรรค์ พยายามนึกภาพพระบิดาบนสวรรค์ขณะเตรียมพูดคุยกับพระองค์ นึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ที่ท่านจะสวดอ้อนวอนในพระนามของพระองค์ การทำเช่นนั้นจะช่วยให้คุณจดจ่อและเตรียมสวดอ้อนวอนด้วยใจนอบน้อมสำนึกคุณ

ดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควร

เราไม่สามารถมั่นใจในการประทับอยู่ของพระบิดาบนสวรรค์ถ้าเราไม่สะอาดทางศีลธรรม สื่อลามก การล่วงละเมิดทางเพศ และความบันเทิงทุกรูปแบบที่ทำหายนามเกียรติ์ทางเพศหรือส่งเสริมการผิดศีลธรรมสามารถทำลายความเชื่อมั่นของเราในการสวดอ้อนวอนและขัดขวางเราไม่ให้เกิดการกระตุ้นเตือนทางวิญญาณ อย่างไรก็ตาม จำไว้ว่า ซาตานเป็นคนเดียวที่จะบอกท่านว่าท่านไม่สามารถหรือไม่ควรสวดอ้อนวอน พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระตุ้นเราเสมอให้สวดอ้อนวอน แม้ว่าเราจะกำลังมีปัญหาเกี่ยวกับการเชื่อฟังและความมีค่าควรส่วนตัวก็ตาม

สวดอ้อนวอนอย่างมีจุดประสงค์

การสวดอ้อนวอนจำเป็นต่อกระบวนการเปิดเผย คำถามที่ได้รับการคลี่คลายทำให้การสวดอ้อนวอนของเรามีจุดศูนย์รวม จุดประสงค์ และมีความหมายมากขึ้น หากท่านต้องการได้รับการเปิดเผยส่วนตัวมากขึ้นผ่านการสวดอ้อนวอน ท่านอาจต้องนึกตรองว่าท่านจะถามอะไร โดยทั่วไปการเปิดเผยมีมาเพื่อตอบคำถาม กระบวนการเปิดเผยเรียกร้องให้เราค้นคว้า ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้พระคัมภีร์กับชีวิตเรา ขณะทำเช่นนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงช่วยให้เราตั้งคำถามที่ได้รับการคลี่คลาย

ทำให้ความประสงค์ของเราสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระบิดา

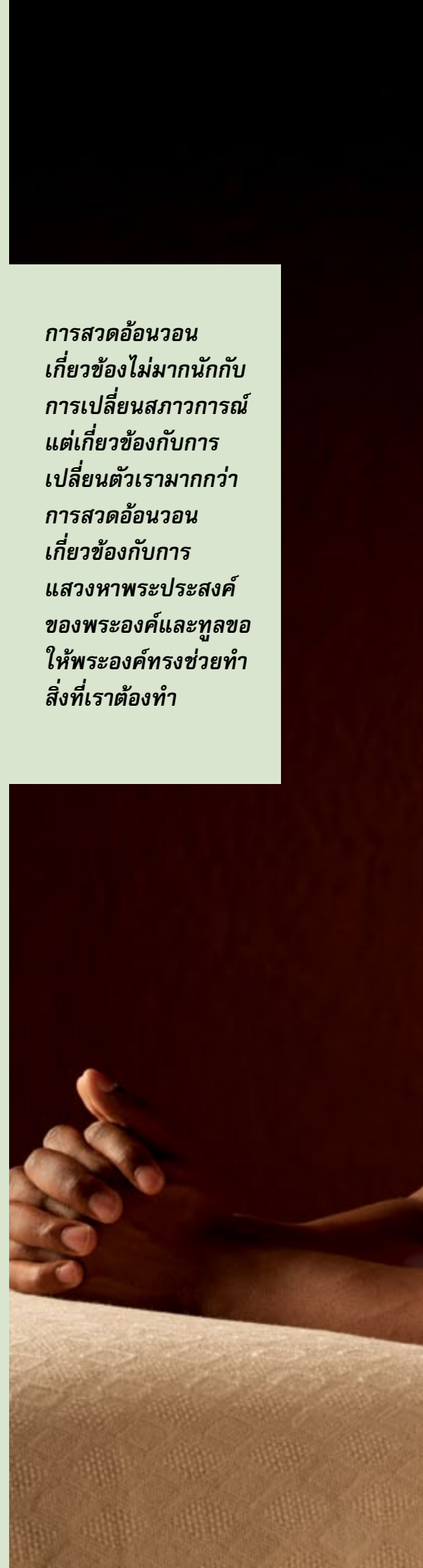
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงบัญชาข้าพเจ้าหลายครั้งว่าเรา “ต้องสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเสมอในนามของ [พระเจ้า]” (3 นีไฟ 18: 19) เมื่อเราสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ นั้นหมายความว่า “ความคิดของเราคือพระดำริของพระคริสต์ และความประสงค์ของเราคือพระประสงค์ของพระคริสต์... จากนั้นเราทูลขอสิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานให้ได้ การสวดอ้อนวอนมากมายยังคงไม่ได้รับคำตอบเพราะไม่ได้ทำในพระนามของพระคริสต์เลย จึงไม่มีทางแสดงถึงพระดำริของพระองค์ แต่เกิดจากความเห็นแก่ตัวของใจมนุษย์” (Bible Dictionary, “Prayer”) การสวดอ้อนวอนแบบนี้แสดงถึงความหวังลม ๆ แล้ง ๆ ไม่ใช่ศรัทธา

การสวดอ้อนวอนไม่ใช่กระบวนการตอรอง แต่เป็นกระบวนการประสานเป็นแนวเดียวกัน เราไม่ผลักดันให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้ามีมุมมองเหมือนเรา การสวดอ้อนวอนเกี่ยวข้องไม่มากนักกับการเปลี่ยนสภาวะการณ์ แต่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนตัวเรามากกว่า เกี่ยวข้องกับการแสวงหาพระประสงค์ของพระองค์และทูลขอให้พระองค์ทรงช่วยทำสิ่งที่เราต้องทำ เมื่อเราทำให้ความประสงค์ของเราสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ คำตอบและพลังทางวิญญาณจะไหลมาไม่ขาดสาย การทำตามแบบฉบับนี้ช่วยให้เราสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา

พระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของฉันหรือไม่

ประมาณ 20 ปีมาแล้ว เป็นจำนงลูกชายคนที่ห้าของเราเกิด ภรรยาข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีบางอย่างผิดปกติกับนิสัยตาของเป็นจำนง เราปรึกษาเพื่อนสนิทคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านจอตาในออร์ดของเรา เขายืนยันข้อกังวลของเราและวินิจฉัย

การสวดอ้อนวอนเกี่ยวข้องไม่มากนักกับการเปลี่ยนสภาวะการณ์ แต่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนตัวเรามากกว่า การสวดอ้อนวอนเกี่ยวข้องกับการแสวงหาพระประสงค์ของพระองค์และทูลขอให้พระองค์ทรงช่วยทำสิ่งที่เราต้องทำ

อาการของเป็นจามินว่าเป็นมะเร็งจอตาชนิดที่เกิดน้อยมาก ชาวนี้ชวนหดหู่ยิ่งนัก

ไม่กี่สัปดาห์ต่อมา เป็นจามินต้องรับการผ่าตัดรักษาครั้งแรกจากการผ่าตัดหลายครั้ง ก่อนการผ่าตัดเราพูดคุยกับศัลยแพทย์และบอกว่าเราเชื่อว่าเขาจะพบวิธีการรักษาตาของ เป็นจามินโดยไม่ต้องควักนัยน์ตาออก ทุกคนในครอบครัวเราและสมาชิกเวิร์ดหลายคนอดอาหารและสวดอ้อนวอนให้เป็นจามิน เรามีศรัทธามากว่าลูกชายเราจะหาย

หนึ่งชั่วโมงต่อมา ศัลยแพทย์กลับมายืนยันว่านัยน์ตาของ เป็นจามินถูกเซลล์เนื้ออกทำลายและนัยน์ตาอีกข้างมีเนื้ออกร้ายแรงหลายก้อนที่ต้องรักษาทันที ข้าพเจ้าพูดไม่ออก รู้สึกเศร้ามากและไม่เชื่อแม้แต่น้อย ข้าพเจ้าเดินออกจากโรงพยาบาลในตอนเช้าที่หุดหู่ของแซนแฟรนซิสโกและเริ่มเดินพลางร้องไห้อย่างขมขื่น

ข้าพเจ้าทำทุกอย่างที่ได้รับการสอนให้ทำ เราสวดอ้อนวอนและได้รับความรู้สึกแรงกล้าให้เลือกแพทย์คนนี้ เราอดอาหาร สวดอ้อนวอน และรู้สึกมั่นใจว่าลูกชายตัวน้อยของเราจะหายเป็นปกติโดยผ่านศรัทธาและพลังของฐานะปุโรหิต แต่พระเจ้าไม่ทรงเข้ามาแทรกแซง ดูเหมือนศรัทธาของเราไม่ได้เป็นมากไปกว่าความหวังลม ๆ แล้ง ๆ ข้าพเจ้าเริ่มสงสัยทุกอย่างที่เคยเชื่อ ขณะเดินอยู่นั้น ข้าพเจ้ารู้สึกผิดหวังและโกรธ ข้าพเจ้าเจ็บปวดเจียนตาย

ข้าพเจ้าไม่ภาคภูมิใจในการสนทนาที่เคยมีกับพระบิดาบนสวรรค์ขณะเดินร้องไห้ตอนเช้าวันนั้น ช่วงขณะหนึ่งหลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็คุมอารมณ์ตนเองได้ ข้าพเจ้าจำได้ว่าเนื้อร้องของเพลงปฐมวัยเข้ามาในความคิด “พระบิดา สวรรค์ ทรงอยู่ที่นั่นไหม? พระทรงได้ยินและตอบคำสวดของเด็ก ๆ ไหม” เห็นชัดว่าพระองค์ไม่ทรงฟังคำสวดอ้อนวอนของข้าพระองค์หรืออาจจะไม่ห่วงใยข้าพระองค์และลูกชายเลย (“การสวดอ้อนวอนของเด็ก ๆ,” หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, หน้า 6)

ในขณะนั้น พระเมตตาอันละเอียดอ่อนก็

มาถึง ข้าพเจ้ารู้สึกถึงถ้อยคำเหล่านี้ในความคิดและในใจข้าพเจ้า “เควิน เขาเป็นลูกชายของเราเหมือนกัน” ความชัดเจนของคำกระตุ้นเตือนนั้นไม่ผิดพลาด ข้าพเจ้าตระหนักในวินาทีนั้นว่าข้าพเจ้าไม่ได้เข้าใจจุดประสงค์ของการสวดอ้อนวอนเลย เพียงเพราะมีเหตุอันควร ข้าพเจ้าจึงคิดไปเองว่าสามารถใช้ฐานะปุโรหิตการอดอาหาร และการสวดอ้อนวอนเปลี่ยนพระประสงค์ของพระเจ้าได้

เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ข้าพเจ้ารู้แน่แก่ใจว่าข้าพเจ้าไม่ใช่คนควบคุมสถานการณ์ ข้าพเจ้ารู้ว่าต้องยอมตามพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ ข้าพเจ้าไม่อาจได้อย่างที่ต้องการตามเวลาและตามวิธีที่ต้องการเพียงเพราะข้าพเจ้ารักษาพระบัญญัติ จุดประสงค์ของการสวดอ้อนวอนไม่ใช่เพื่อบอกพระบิดาบนสวรรค์ให้ทำอะไร แต่เพื่อดูว่าพระองค์ทรงประสงค์ให้ข้าพเจ้าทำและเรียนรู้อะไร ข้าพเจ้าต้องทำให้ความประสงค์ของตนสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระองค์

เราต้องประสพการทำทนายแสนสำหรับสี่หกปีขณะต่อสู้กับอาการของลูกชายตัวน้อยเพื่อรักษานัยน์ตาอีกข้างและชีวิตของเขาไว้ แต่ข้าพเจ้ารู้แล้วว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรับรู้และทรงควบคุมอยู่ สุดท้ายแล้วไม่ว่าเหตุการณ์จะออกมาอย่างไร พระองค์ทรงได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้า วันนี้ลูกชายปาฏิหาริย์ของเรากำลังรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาในสเปน

ข้าพเจ้ามีหลักฐานชัดเจนในชีวิตว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของทรงเป็นพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักและทรงได้ยินและตอบคำสวดอ้อนวอนของเราจริง ๆ ขณะท่านยังเรียนรู้และเข้าใจหลักธรรมอันสูงส่งของการสวดอ้อนวอนส่วนตัวต่อไปตามที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอน การสวดอ้อนวอนจะกลายเป็นแหล่งพลังอันยิ่งใหญ่ทางวิญญาณและการเปิดเผยในชีวิตท่าน ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบรูคิงฮัมซังก์ - ฮาวาย วันที่ 17 พฤษภาคม ค.ศ. 2011 ดูบทความทั้งหมดเป็นภาษาอังกฤษที่ devotional.byuh.edu

“พี่ชายฉันมีปัญหาเรื่องสื่อลามก เขากำลังทำงานกับอธิการเพื่อแก้ไขเรื่องนี้ ฉันจึงอยากสนับสนุนเขา แต่นั่นส่งผลต่อความไว้วางใจที่ฉันมีในตัวเขา ฉันจะจัดการเรื่องนี้อย่างไร”

บ เป็นสิ่งที่ดีมากที่ท่านต้องการสนับสนุนพี่ชาย เขาจะต้องการกำลังใจจากท่าน เนื่องจากพี่ชายทำให้ท่านรับรู้การทำทายนี้อันในชีวิตเขาและท่านรู้ว่าเขากำลังพยายามจัดการกับปัญหาดังกล่าว เขาได้ดำเนินการก้าวสำคัญไปสู่การทำให้ท่านไว้วางใจเหมือนเดิม การเปิดเผยความลับและการไม่หลอกลวงซึ่งมักเกี่ยวข้องกับการทำทายนี้อันเป็นหลักฐานยืนยันว่าเขาก้าวหน้ามาก นี้จะช่วยทำให้ท่านเริ่มไว้วางใจเขามากขึ้น จะต้องใช้เวลาเพื่อให้ได้ความไว้วางใจเต็มที่เหมือนเดิม แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าท่านจะรักเขาเหมือนเดิมไม่ได้ ท่านสามารถสวดอ้อนวอนให้เขา เป็นแบบอย่างที่ดี และทำอีกหลายอย่างเพื่อช่วยเขา

พยายามอย่าตัดสินเขา หากเขารู้สึกว่าถูกตัดสิน เขาอาจจะรู้สึกแค้นเกี่ยวกับการกระทำของเขาและนั่นจะทำให้เขาเปลี่ยนยากขึ้น ทุกคนมีความอ่อนแอ นั่นคือเหตุผลหนึ่งที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเตรียมการชดใช้ไว้ให้ จงไว้วางใจในพระเจ้าและในข้อเท็จจริงที่ว่า โดยผ่านการกลับใจ พี่ชายท่านสามารถเปลี่ยนได้และจะได้รับรางวัลให้อภัย

เนื่องจากท่านรู้ว่าพี่ชายกำลังพยายามแก้ไขกับอธิการของท่านในเรื่องนี้ ท่านอาจจะพูดคุยกับอธิการเกี่ยวกับสถานการณ์ดังกล่าว อธิการกับพ่อแม่ของท่านสามารถช่วยให้ท่านรู้ว่าต้องทำอะไร ท่านสามารถทำงานด้วยกันเป็นครอบครัวเพื่อช่วยพี่ชาย ท่านอาจจะให้ครอบครัวอดอาหารเพื่อช่วยเขา (ดู มัทธิว 17:21) นั่นจะทำให้เขามีโล่ป้องกันการล่อลวง

หมายเหตุ: เขาวงกตหญิงจำนวนมากพยายามเอาชนะการคิดสื่อลามกเช่นกัน คำแนะนำเดียวกันนี้ประยุกต์ใช้ได้ในความสัมพันธ์กับพี่สาวและน้องสาว

แสดงความเสียใจแต่ไม่ทอดทิ้ง

สื่อลามกไม่ใช่เรื่องเล็ก และทำให้เจ็บปวดมากเมื่อทราบว่าคนที่คุณห่วงใยมีปัญหาเรื่องนี้ จงพยายามให้อภัยเขา ไม่ว่าจะใช้เวลานานเท่าใด พี่จะรู้สึกเช่นกันว่าการให้อภัยและความไว้วางใจอยู่คนละส่วนกัน โดยการ

กระทำของพี่ชาย เขาสามารถได้ความไว้วางใจจากคุณกลับมา แสดงความเสียใจแต่อย่าทอดทิ้ง เขาต้องรู้ว่าเขาไม่โดดเดี่ยว และเขาต้องรับผิดชอบการกระทำของเขา เมื่อคุณรักเขาทั้งที่เขาติดสื่อลามก เขาจะเห็นความหวังและพบพลังเอาชนะปัญหา

เบธานี เอ. อายุ 18 ปี, แอริโซนา สหรัฐอเมริกา

ให้กำลังใจเขา

ดิฉันรู้ว่ายากเมื่อคุณไว้วางใจใครบางคนมาแล้ว เขามีพฤติกรรมในทางที่ผิด สิ่งแรกที่ดิฉันจะทำคือ สวดอ้อนวอนและทูลขอ

พระบิดาบนสวรรค์ให้ดิฉันมีพลังพูดกับพี่ชาย คุณพูดคุยกับเขาได้ทุกสัปดาห์ว่าเขาเป็นอย่างไรและหาข้อพระคัมภีร์ระหว่างศึกษาพระคัมภีร์ส่วนตัวเพื่อกระตุ้นให้เขาได้รับความช่วยเหลือ การสนับสนุนเขาเป็นเรื่องสำคัญแม้เขาได้ทำให้คุณสูญเสียความไว้วางใจไปแล้ว จงให้เขารู้ว่าพระเจ้าทรงรักเขาและจะให้อภัยเขา เตือนเขาให้นึกถึงเพลงสวดที่ 84 “พระเจ้าผู้เป็นเจ้ารักเรา จึงส่งพระบุตร” ให้เขารู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงชดใช้บาปของเรา และถ้าเรากลับใจ เราสามารถทำให้ดีขึ้นได้วันละนิด

นาโอมิ บี. อายุ 16 ปี, มินนิโซตา สหรัฐอเมริกา

สนับสนุนเขา

แสดงให้เห็นว่าเขาเห็นว่าคุณรักเขาไม่ว่าเขาจะเลือกอะไรก็ตาม สนับสนุนเขาทุกอย่างก้าวระหว่างทางและให้เขารู้ว่าคุณตั้งใจเพียงใดที่เขาเปลี่ยนแปลง ความไว้วางใจจะไม่กลับมาทั้งหมดทันที แต่เขากำลังพยายามให้ได้กลับคืน เขาอยู่บนทางที่ถูกต้อง และ

เมื่อเขาเรียนรู้ว่าจะดีขึ้นได้อย่างไร คุณเองก็สามารถเรียนรู้ได้ว่าจะวางใจเขาอีกครั้งได้อย่างไร

คริสติน เอ็ม. อายุ 17 ปี, นอร์ทแคโรไลนา สหรัฐอเมริกา

ให้อภัย

พลังแห่งการชดใช้ หากคุณประยูกต์ใช้ จะช่วยให้พี่ชายคุณมีพลังกลับใจ การชดใช้ให้การเยียวยาแก่คนที่บาดเจ็บ และคนที่ทำการเลือกอันทำให้เจ็บปวด จงให้อภัยเสมอและหันมารักแทนที่จะหันไปโกรธ

เสช บี. อายุ 18 ปี, มิสซูรี สหรัฐอเมริกา

สวดอ้อนวอนขอการนำทาง

คุกเข่าและทูลขอการนำทางจากพระบิดาบนสวรรค์ พุดคุยกับพี่ชายและสวดอ้อนวอนกับเขา เมื่อเราถ่อมตนต่อพระพักตร์พระบิดาบนสวรรค์ของเรา พระองค์ “จะไม่ทรงให้พวกท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อถูกทดลอง พระองค์จะทรงให้มีทางออกด้วย เพื่อพวกท่านจะมีกำลังทนได้” (1 โครินธ์ 10:13) พระองค์จะทรงช่วยให้พี่ชายคุณมีพลังต่อต้านการล่อลวงและเลือกสิ่งดีเสมอ

อลเจานดรา บี. อายุ 22 ปี, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

อย่าหมดหวัง

อย่าหมดหวังในตัวพี่ชาย เพราะนี่เป็นเวลาที่เขาต้องการครอบครัวมากที่สุด การเอาชนะปัญหาที่สืบเนื่องมาจากพ่อก่อนแล้วสำหรับเขาโดยไม่ต้องพูดถึงความกังวลว่าครอบครัวจะสูญเสียความเชื่อมั่นอย่างไร ผมเคยมีปัญหาเดียวกัน ผมพยายามกลับใจเพื่อให้มีค่าควรไปพระวิหารและรับการผนึกกับครอบครัว ผมกลัวเสมอว่าพ่อแม่จะพูดอะไรหรือพวกท่านจะปฏิบัติต่อผม

อย่างไร ผมแปลกใจเมื่อพบว่าพวกท่านสนับสนุนผมและพวกท่านอยากหาทางช่วยผมให้ดีขึ้น ถ้าพี่ชายคุณปรึกษาอธิการและพยายามอย่างซื่อสัตย์ แสดงว่าเขากำลังก้าวหน้า

เยาวชนชายจากอะแลสกา สหรัฐอเมริกา

วางใจพระเจ้า

การชดใช้ไม่เพียงเพื่อบาปของเราเท่านั้นแต่เพื่อความที่อยากลำบากและปัญหาที่เราต้องดิ้นรนด้วย พระเยซูคริสต์ทรงทราบดีว่าคุณ

รู้สึกอย่างไร—พระองค์ทรงรู้สึกเช่นนั้นมาก่อน จงเชื่อมั่นไปหาพระองค์ และคุณจะพบพระหัตถ์คอยพยุงคุณให้ลุกขึ้น จงสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือและพลังเยียวยาของการชดใช้ บอกพระบิดาบนสวรรค์ทุกเรื่องที่คุณวิตกกังวลและความหวังในสถานการณ์นั้น ๆ สำคัญที่สุดคืออย่ารอให้เกิดปาฏิหาริย์—แต่ลงมือทำบางอย่าง ศึกษาพระคัมภีร์ แสวงหาปัญญาที่จะช่วยคุณ และมีศรัทธาอยู่เสมอว่าทุกอย่างจะคลี่คลาย

เมแกน เอ. อายุ 19 ปี, แอริโซนา สหรัฐอเมริกา

ทางให้แก้ไข

“พระบิดาบนสวรรค์ ทรงทราบก่อนเรามาอยู่บนโลกนี้ว่าอิทธิพลไม่ดีจะล่อลวงเราให้

ออกนอกทาง ‘เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า’ (โรม 3:23) ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงเตรียมทางให้เราแก้ไข โดยผ่านกระบวนการอันเปี่ยมด้วยเมตตาของการกลับใจที่แท้จริงและการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ บาปของเราจะได้รับการให้อภัย และเราจะ ‘ไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์’ (ยอห์น 3:16)”

ประธานเดวิด เอ. ลูคัส, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด “เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ” เลียโฮนา, พ.ศ. 2008, 73.

คำถามครั้งต่อไป

“ฉันควรรู้ถึงอะไรในช่วงศีลระลึก”

ส่งคำตอบของท่านมาภายในวันที่ 15 กรกฎาคม 2013 ที่ liahona.lds.org ทางอีเมล liahona@ldschurch.org หรือส่งไปรษณีย์มาที่

Liahona, Questions & Answers 7/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา ระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้ไว้ในอีเมลหรือจดหมายของท่าน (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สหคหหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

โดย **เฮลเตอร์ สตีเวน อี. สโนว์**
นักประวัติศาสตร์
ศาสนจักรและสมาชิก
โควรัมสาวกเจ็ดสิบ

หลักฐานมากมายล้น
เหลือเกี่ยวกับประวัติ
ศาสนจักรล้วนเชื่อถือได้
และส่งเสริมศรัทธา ถ้าดู
ตามบริบททั้งหมดแล้ว
หลักฐานดังกล่าวสร้าง
แรงบันดาลใจแน่นอน

ข ่าพเจ้าชอบอ่านเรื่องราวทางประ-
วัติศาสตร์ของสมาชิกศาสนจักร
สมัยเริ่มแรกผู้ละทิ้งบ้านเรือนและ
ต้องเสียสละอย่างมากเพื่อไปรวมกับ
วิสุทธิชน ข้าพเจ้าพบว่าเรื่องราวของพวกเขา
กระตุ้นความสนใจ และข้าพเจ้าได้
พลังมากจากการเรียนรู้สิ่งที่พวกเขา
ประสบเพื่อแสดงและดำเนินชีวิตตาม
ศรัทธาโดยทำตามศาสนพยากรณ์และ
ทำเรื่องยาก ๆ เมื่อท่านอ่านสิ่งที่ พวกเขา
ทำ ด้วยเหตุบางประการ ฆะตกรรมใน
ชีวิต ท่าน จึงดูเหมือนไม่ยากเท่าใดนัก

ข้าพเจ้ารักประวัติศาสตร์มาก เวลา
นี้ ข้าพเจ้าอ่านเรื่องดังกล่าวมากกว่าแต่ก่อน
และพบว่าประวัติศาสตร์นั้นน่าหลงใหล
และส่งเสริมศรัทธา ตัวอย่างเช่น สิ่งที่ผู้สอน

ศาสนาสมัยเริ่มแรกทำสำเร็จช่างน่าประ-
หลาดใจโดยแท้ ทั้งที่ไม่มีแหล่งช่วยใด
นอกจากศรัทธาและประจักษ์พยานที่ถูกต้อง
ใหม่อันส่งผลให้พวกเขาทำเรื่องไม่ธรรมดา
มากมาย ตัวอย่างเหล่านั้นช่วยให้ข้าพเจ้า
เข้าใจว่าข้าพเจ้าสามารถทำเรื่องยาก ๆ ได้
หากยังหล่อเลี้ยงศรัทธาและประจักษ์
พยานของตน ประจักษ์พยานของข้าพเจ้า
เข้มแข็งขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าเมื่อเห็นสิ่งที่
เกิดขึ้นกับงานอันสำคัญยิ่งนี้ขณะที่งาน
ก้าวไปข้างหน้า

มองอดีตจากปัจจุบัน

ประวัติศาสตร์เป็นวิธีสร้างแรงบันดาลใจ
อันสำคัญยิ่งที่เตรียมตัวท่านทางวิญญาณ
ในประวัติศาสตร์ของเรา เราจะเห็นคนที่

รักษาคุณภาพ ประวัติ ศาสนจักร

ถ่ายภาพประกอบโดย โคดี้ เบลล์

เตรียมตนเองทางวิญญาณเอาชนะได้ และคนที่ตกไปเป็นเพราะพวกเขาไม่เตรียมตนเองทางวิญญาณให้พร้อมรับสิ่งที่เกิดขึ้น เราสามารถเรียนรู้ได้ว่าการอุทิศตนต่อพระกิตติคุณ การสวดอ้อนวอน และประจักษ์พยานสามารถช่วยเราทำสิ่งสำคัญยิ่งได้ และเราต้องใช้เวลาพัฒนาด้านวิญญาณของเรา หากไม่แล้วเราต้องรับผลจากการไม่ทำเช่นนั้น

ผู้คนในประวัติศาสตร์ของเราเป็นคนปกติเหมือนเรา หลายคนทำสิ่งพิเศษเหนือธรรมดา แม้ทุกคนกำลังแสวงหาความดีพร้อม แต่พวกเขาไม่ดีพร้อม สมาชิกศาสนจักรสมัยเริ่มแรกเหล่านั้นมีความยุ่งยากและต่อสู้หลายเรื่องเช่นเดียวกับพวกเราในปัจจุบัน แต่ข้าพเจ้าพบพลังในการรู้ว่าความท้าทายเหล่านั้น การขวนขวายเพื่อให้ดีพร้อม มีมานานแล้ว

เช่นเดียวกับเรื่องอื่น ๆ ท่านต้องศึกษาประวัติศาสตร์ศาสนจักรอย่างมีคุณภาพ

ตอบคำถาม

ฉันจะตอบคำถามเพื่อน ๆ
อย่างไรเมื่อพวกเขาบอกว่า
ประวัติศาสตร์บางส่วนของ
เราเชื่อได้ยาก อย่างเช่นเรื่อง
เทพและแผ่นจารึกทองคำที่
ฝังไว้

ถ้าประวัติศาสตร์ของเราอยู่นอก
เหนือสิ่งที่ผู้คนคิดว่าเป็นไปได้ เป็น
ธรรมดาที่พวกเขาจะสงสัย เราคงชี้
ให้เห็นแต่เพียงว่าเหตุการณ์ดังกล่าว
สอดคล้องกับเหตุการณ์อัศจรรย์
อื่น ๆ ในการติดต่อของพระเจ้าเป็น
เจ้ากับมนุษย์ตลอดประวัติศาสตร์
เราจะแสดงประจักษ์พยานต่อพวกเขา
และขอให้พวกเขาศึกษาด้วย
ตนเอง จากนั้นเราจะเชื่อเชิญพวกเขา
ให้ไตร่ตรองและสวดอ้อนวอน
พระบิดาบนสวรรค์ “ด้วยใจจริง,
ด้วยเจตนาแท้จริง, โดยมีศรัทธา
ในพระคริสต์” (โมโรไน 10:4)

ถ้าพวกเขาเต็มใจทำ “การ
ทดลอง” นี้ โดย “ใช้อุณหภูมิหนึ่ง
ของศรัทธา” (แอลมา 32:27)
และทูลถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระ-
วิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเปิดเผย
ความจริงต่อพวกเขา

แน่นอนว่าโลกเปลี่ยนไปในรุ่นหรือสอง
รุ่นที่ผ่านมา อินเทอร์เน็ตให้ข้อมูลทุกประ-
เภทแก่เราเพียงแค่ปลายนิ้ว—ทั้งดี ไม่ดี
จริง ไม่จริง—รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับประวัติ
ศาสนจักร ท่านสามารถอ่านประวัติของ
เราได้มากมาย แต่สำคัญคือต้องอ่านและ
เข้าใจบริบทของประวัติศาสตร์นั้น ปัญหา
เกี่ยวกับข้อมูลออนไลน์บางส่วนคือไม่มี
บริบทและท่านไม่เห็นภาพรวมทั้งหมด

ข้อมูลที่พยายามทำให้ศาสนจักรอับอาย
โดยปกติเป็นความคิดส่วนตัวและไม่เป็น
ธรรม เราควรรหาแหล่งข้อมูลที่อธิบายความ
เชื่อและประวัติของเราอย่างไม่มีอคติมาก
กว่า บางเว็บไซต์เจตนาร้ายมากและนำ
เสนอข้อมูลให้ตื่นเต้นเร้าใจ จงมองหา
แหล่งข้อมูลที่เขียนโดยนักประวัติ-
ศาสตร์ผู้ได้รับความเคารพ
ยกย่องไม่ว่าจะเป็นสมาชิก
ศาสนจักรหรือไม่
ก็ตาม

เยาวชนบางคนแปลกใจและตกใจกับ
เนื้อหาต่อต้านมอรมอนทางอินเทอร์เน็ต
เพราะพวกเขาไม่เสริมกำลังตนให้มีแรง
ต้าน พวกเขาอาจไม่ใช้เวลาฝ่ายวิญญาณ
มากพอเพื่อเตรียมและสร้างความเข้มแข็ง
ให้ตนพร้อมรับสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น เมื่อ
ประสบการณ์ชีวิตทำให้พวกเขาสะปลก-
กะเปลี่ยน สำคัญที่พวกเขาต้องทำสิ่งพื้น
ฐานเหล่านั้นที่เราพูดถึงอยู่เสมอ นั่นคือ
ศึกษาพระคัมภีร์ต่อไปและสวดอ้อนวอน
อย่างมีความหมายต่อพระบิดาบนสวรรค์
ของเรา สิ่งพื้นฐานเหล่านี้เตรียมผู้คนให้
พร้อมรับความยากลำบากทุกประเภท
รวมทั้งบทความต่อต้านมอรมอนที่จะเข้า
มาทางออนไลน์โดยบังเอิญ

จำเป็นต้องรักษาคุณภาพ

เช่นเดียวกับเรื่องอื่น ท่านต้องศึกษา
ประวัติศาสตร์ศาสนจักรอย่างมีดุลย-
ภาพ ศาสนจักรที่แท้จริง
เป็นคนกลุ่มน้อยเสมอ
และดูเหมือนเรามักตก
เป็นเป้าโจมตีไม่วันวาย เราจะ

ถ้าท่านเลือกใช้เวลาศึกษาประวัติศาสตร์ของเรา
เฉพาะบทที่เป็นประเด็นโต้แย้ง ท่านจะเห็นเส้นด้าย
ไม่กี่เส้น แต่จะพลาดผ้าห่มทั้งผืน

ประสบความสำเร็จยากลำบากเนื่องด้วย และเราอาจคุ้นชินกับสิ่งเหล่านั้น วิธีรับมือกับเรื่องนี้ได้ดีที่สุดคือ ต้องแน่ใจว่าเรามีค่าควรส่วนตัวและประจักษ์พยานของเราเข้มแข็ง หากท่านกำลังใช้เวลาไปกับเว็บไซต์ที่วิพากษ์วิจารณ์ศาสนจักรและประวัติศาสนจักรแต่ไม่ใช้เวลาศึกษาพระคัมภีร์ ท่านกำลังเสียสมดุล และเรื่องลบ ๆ เหล่านั้นอาจมีผลรุนแรงต่อท่านมากเกินไป หากท่านมีดุลยภาพที่เหมาะสม มันจะไม่เป็นเช่นนั้น

ในช่วงวัยรุ่นข้าพเจ้าไม่เข้าใจถ่องแท้ถึงความสำคัญของการพัฒนาทางวิญญาณ ข้าพเจ้าค่อนข้างสนใจอยากเป็นนักฟุตบอลที่ดีมากกว่าเป็นนักศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนที่ดี จนกระทั่งข้าพเจ้าเข้าสู่สนามเผยแผ่เช่นเดียวกับชายอีกหลายคน ข้าพเจ้าจึงเปลี่ยนความสนใจและเข้าใจว่าจริง ๆ แล้วความสุขคืออะไร ความสุขคือปีติสันติสุขอันเกิดจากการรับใช้พระเจ้า จากการศึกษาและการสวดอ้อนวอน จากการรักและช่วยเหลือผู้อื่น ข้าพเจ้าพบว่าถ้าข้าพเจ้าจะเลยด้านต่าง ๆ เหล่านี้ในชีวิตสถานการณ์จะไม่ดีเท่าที่ควร แต่ถ้าข้าพเจ้าทำสิ่งเหล่านั้น ทุกอย่างดูเหมือนจะมีดุลยภาพมากขึ้น

เมื่อข้าพเจ้ารักษาดุลยภาพในชีวิต ข้าพเจ้าสามารถมองดูประวัติศาสตร์ได้อย่างไม่มีอคติและเข้าใจว่าแม้บรรพชนส่วนใหญ่ของเราควรได้รับความชื่นชม แต่พวกเขาเป็นมนุษย์และทำผิดพลาด มีฉากเศร้าหรือฉากสับสนในประวัติศาสตร์ของเราที่เราพยายามทำความเข้าใจมากขึ้น แต่คำถามบางข้ออาจไม่มีคำตอบในด้านนี้ของมันเป็น และนั่นไม่เป็นไร

ถ้าเพื่อนคนหนึ่งถามข้าพเจ้าอย่างจริงจัง

เกี่ยวกับประเด็นโต้แย้งจากประวัติศาสตร์-จักร ข้าพเจ้าจะตอบให้ดีที่สุด และถ้าข้าพเจ้าพบว่าเขากำลังใช้เวลามากในเรื่องนั้น คำถามแรกที่ข้าพเจ้าต้องการถามเขาคือ “คุณอ่านพระคัมภีร์มอรมอนหรือเปล่า คุณสวดอ้อนวอนไหม คุณรักษาดุลยภาพในชีวิตเพื่อคุณจะสามารถป้องกันตนเองจากมรสุมของชีวิตหรือไม่”

หลักฐานมากมายล้วนเหลือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์จักรเชื่อถือได้และส่งเสริมศรัทธา ถ้าท่านเลือกใช้เวลาศึกษาประวัติศาสตร์ของเราเฉพาะบทที่เป็นประเด็นโต้แย้ง ท่านจะเห็นเส้นด้ายไม่กี่เส้น แต่จะพลาดผ้าห่มทั้งผืน และท่านจำเป็นต้องเข้าใจภาพทั้งหมดของประวัติศาสตร์เราเมื่อมีบริบทครบถ้วน หลักฐานดังกล่าวย่อมสร้างแรงบันดาลใจแน่นอน

ตัวอย่างเช่น โจเซฟ สมิธเป็นบุคคลที่น่าทึ่ง ท่านดีพร้อมไหม? ไม่ เราทุกคนล้วนเป็นมนุษย์ แต่การอ่านพระคัมภีร์มอรมอนและการเปิดเผยในหลักคำสอนและพันธสัญญา เห็นสิ่งที่ท่านทำในการฟื้นฟูศาสนจักรในช่วงเวลาอันสั้นเป็นประจักษ์พยานอันน่าทึ่ง ศาสดาพยากรณ์ทุกท่านมีเรื่องทำทนายและความยุ่งยาก เราไม่ควรแปลกใจที่โจเซฟ สมิธพบความยากลำบาก และทำให้บางคนไม่พอใจ แต่ท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างแน่นอน

ไม่มีเวลาใดเหมือนปัจจุบัน

ข้าพเจ้านึกภาพไม่ออกว่าจะมีเวลาใดดีไปกว่านี้ในการเป็นสมาชิกศาสนจักร ช่วงที่ข้าพเจ้ากับภรรยาแต่งงานกัน มีพระวิหาร 13 แห่งในศาสนจักร เรามีเป้าหมายไปเยือนพระวิหารทุกแห่ง เวลานี้มีพระ-

วิหารราว 140 แห่ง และเราจะไม่มีทางไปเยือนครบทุกแห่ง ผลของการฟื้นฟูทั้งหมดนี้—ไม่ว่าจะเป็นศาสดาพยากรณ์และอัครสาวก พระวิหาร ฐานะบุโรหิต พระคัมภีร์มอรมอน การเปิดเผย—เป็นพรประเสริฐในชีวิตเรา ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นได้เพราะพระเจ้าช่วยให้อรอด เพราะพระกิตติคุณของพระองค์ เพราะแผนของพระบิดา

ข้าพเจ้าอาจจะเป็นคนธรรมดาในหลาย ๆ ด้าน แต่ข้าพเจ้าฉลาดพอจะรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักข้าพเจ้า พระองค์ทรงรักเราทุกคน เราเป็นบุตรและธิดาของพระองค์จริง ๆ พระองค์ทรงต้องการให้เรากลับไปหาพระองค์จริง ๆ พระองค์ไม่ทรงควบคุมชีวิตเราแม้แต่น้อย นั่นเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเติบโตของเรา พระองค์ทรงต้องการให้เราเรียนรู้และใช้สิทธิ์เสรีรับมือกับความยากลำบาก แต่ข้าพเจ้าเห็นพระหัตถ์ของพระองค์ในชีวิตข้าพเจ้า และในชีวิตครอบครัวข้าพเจ้ามาแล้ว ข้าพเจ้าขอบพระทัยที่เราได้รับประสบการณ์อันเป็นมรดกนี้ เพราะข้าพเจ้ารักชีวิต มีหลายเรื่องผิดพลาด แต่มีเรื่องดี ๆ มากมายในชีวิต ข้าพเจ้าขอบพระทัยที่สัปดาห์ทางวิญญาณเช่นเรามีโอกาสมาแผ่นดินโลก รับร่างกาย และเรียนรู้สิ่งที่จะช่วยให้เราไปถึงความเป็นนิรันดร์

ประวัติศาสตร์เป็นพรแก่ชีวิตเราเพราะเปิดโอกาสให้เราทวนนึกถึงอดีต บางครั้งเป็นเรื่องยากที่จะทวนนึกถึงอดีตของตัวเอง แต่ประวัติศาสตร์ทำให้เราสามารถทวนนึกถึงอดีตในชีวิตผู้อื่นและเรียนรู้สิ่งที่เป็นพรแก่พวกเขา เราสามารถช่วยตัวเองหลีกเลี่ยงความผิดพลาดได้โดยทำสิ่งที่ เป็นพรแก่บรรพชนของเรามาแล้ว ■

โดย เอ็ดเตอร์
ดี. ทอดด์
คริสทอฟเฟอร์สัน
แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง

ความประทับใจ

ประจักษ์พยานเกิดขึ้นได้
กับคนธรรมดาสามัญ
ทุกคน ไม่ว่าเขาจะอยู่ที่ใด
เพราะพระบิดาบนสวรรค์
ของเราและพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ทรงรู้จักเรา
แต่ละคนเป็นส่วนตัว

แสวงหาคำตอบในป่าศักดิ์สิทธิ์

ส มัยหนุ่ม ข้าพเจ้ามีโอกาสอยู่ใน
พอลไมรา นิวยอร์ก เย็นวันหนึ่ง
ของฤดูร้อน ข้าพเจ้าพบว่าตน
เองอยู่ในป่าศักดิ์สิทธิ์เพียงลำพัง ข้าพเจ้า
คุกเข่าสวดอ้อนวอนทูลขอพระบิดาบน
สวรรค์ให้ทรงแสดงบางอย่างให้ประจักษ์
ต่อข้าพเจ้าหรือชี้บอกสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่รู้แน่ชัด
อยู่แล้วว่าได้เกิดขึ้นในป่าศักดิ์สิทธิ์แห่งนั้น
ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนด้วยความจริงใจอยู่
นานในอกำกับกิริยาของความคารวะ แต่ไม่
ได้รับคำตอบหรือการกระตุ้นเตือนใด ๆ จาก
พระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ใน
ที่สุดข้าพเจ้ายอมแพ้และรู้สึกสิ้นหวัง
พลางสงสัยว่า “ข้าพเจ้าทำอะไรไม่ถูกหรือ?
เพราะเหตุใด ต้องทำอะไรอีก” กับข้าพเจ้า
ดูเหมือนว่าไม่น่าจะมีสถานที่ใดเหมาะจะ
ได้รับคำตอบสำหรับการสวดอ้อนวอนมาก
กว่าสภาพแวดล้อมเช่นนั้น

ข้าพเจ้าเรียนรู้จากประสบการณ์นั้นว่า
เราไม่สามารถเรียกร้องสิ่งใดจากพระผู้

เป็นเจ้าได้ เราไม่สามารถพูดได้ว่า “พระ-
องค์ต้องตอบข้าพระองค์อย่างนี้ ตอนนี้”
นั่นขึ้นอยู่กับพระองค์ว่าจะตัดสินใจสื่อสาร
กับเราอย่างไร เมื่อใด และอะไร ความ
รับผิดชอบของเราคือทำตัวอยู่ในสภาพที่
เหมาะจะได้รับการกระตุ้นเตือนหรือสูญเสีย
กระตือรือร้น การเปิดเผย และการคลายของ
พระวิญญาณเสมอ แต่พระองค์ทรงเป็นผู้
ตัดสินใจว่าอย่างไรและเมื่อใด

ได้รับคำตอบที่บ้าน

สิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังแสวงหาเวลานั้น—
ซึ่งไม่มาในตอนนั้น—แต่มาถึงข้าพเจ้าใน
อีกห้าถึงหกสัปดาห์ต่อมา ข้าพเจ้ากำลัง
อ่านพระคัมภีร์มอรมอนอยู่ที่บ้าน ข้าพเจ้า
ไม่ได้ถามแต่เกิดความประทับใจแรงกล้า
ความรู้สึก และการสื่อสารผ่านพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ที่ยืนยันความเชื่อและประจักษ์
พยานของข้าพเจ้า

การสื่อสารแรงกล้าเช่นนั้นทำให้ข้าพ-
เจ้าถึงกับร้องไห้ การสื่อสารที่บริสุทธิ์เช่น

อันแรงกล้า ของพระ วิญญาน

นั่นไม่จำเป็นต้องใช้คำพูด พระวิญญาน
ไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่ที่คำพูด พระองค์
ทรงสามารถสื่อพระวิญญานต่อวิญญาน
ด้วยภาษาที่ไม่ผิดพลาดเพราะการสื่อสาร
ดังกล่าวไม่มีคำพูด เป็นการสื่อความรู้ที่
บริสุทธิ์และความรู้แจ้งจากพระวิญญาน
ข้าพเจ้ารู้เลยว่านั่นเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการ
ได้ความรู้ หนักแน่นและยั่งยืนกว่าการ
สัมผัสหรือมองเห็น เราอาจสงสัยประสาท
สัมผัสทางกาย แต่เราไม่อาจสงสัยได้เมื่อ
พระวิญญานศักดิ์สิทธิ์ตรัสกับเรา นั่นเป็น
พยานแน่นอนที่สุด เพราะเหตุนี้จึงทำให้
บาปที่ไม่สามารถให้อภัยได้คือการปฏิเสธ
พระวิญญานบริสุทธิ์หรือประจักษ์พยาน
ของพระวิญญานบริสุทธิ์

รู้ลึกถึงความรักและความเข้าพระทัย ของพระเจ้า

ข้าพเจ้ารู้สึกดีจริงๆ ที่พระเจ้าไม่ประทาน
คำตอบให้ในป่าศักดิ์สิทธิ์ เพราะข้าพเจ้า

อาจจะคิดก็ได้ว่าคนเราต้องเดินทางไปจาริกแสวงบุญถึงพอลไมราจึงจะได้รับประจักษ์พยานเกี่ยวกับโจเซฟ สมิธ เวลาที่ข้าพเจ้ารู้ว่าประจักษ์พยานนั้นเกิดขึ้นได้ทุกที ท่านไม่ต้องไปถึงเยรูซาเล็มเพื่อให้ได้รับประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ประจักษ์พยานดังกล่าวเกิดขึ้นได้กับคนธรรมดาสามัญทุกคน ไม่ว่าเขาจะอยู่ที่ใด เพราะพระบิดาบนสวรรค์ของเราและพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรู้จักเราแต่ละคนเป็นส่วนตัว พระองค์ทรงทราบว่าเราอยู่ที่ไหนและจะพบเราได้อย่างไร พระองค์ไม่ต้องใช้วีซ่า โดยแท้แล้วพระองค์ทรงรู้จักคนทั้งโลก! พระองค์ทรงทราบอยู่แล้ว

ข้าพเจ้าสัญญากับท่านเยาวชนทั้งหลายว่าถ้าท่านจะเชื่อสัตย์ต่อไป ทูลขอต่อไป พระเจ้าจะประทานคำตอบเดียวกันแก่ท่าน ประจักษ์พยานเดียวกัน และการยืนยันเดียวกันกับที่พระองค์ประทานแก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าทราบว่าพระองค์ทรงรักทุกท่านมากเท่ากับทรงรักข้าพเจ้าหรือประธานโธมัส เอส. มอนสันหรือลูกคนใดของพระองค์

ความรักของพระเจ้าเป็นเจ้ามีให้ทุกคน และไม่มีขอบเขต พระองค์ทรงทราบวิธีสื่อสารกับแต่ละคน พระองค์ทรงทราบว่าท่านอยู่ที่ไหนและจะเข้าถึงใจและวิญญาณของท่านผ่านพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์อย่างไร อย่าหยุดสวดอ้อนวอน อย่าหยุดทูลถาม อย่าหยุดเชื่อฟังพระบัญญัติ หากยังไม่ถึงเวลาที่ท่านจะได้รับประจักษ์พยานแรงกล้านี้ เวลานั้นจะมาถึง และนั่นจะไม่ใช่แค่ครั้งเดียว แต่โดยผ่านพระเมตตาของพระเจ้า ประจักษ์พยานดังกล่าวจะเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าตลอดชีวิตท่าน

ได้รับพยานต่อไป

เรื่องเช่นนี้เกิดกับข้าพเจ้า ขณะข้าพเจ้ารับใช้งานเผยแผ่ในตุกุ่ม อาร์เจนตินา ข้าพเจ้ากำลังสอนครอบครัวหนึ่งและแสดงประจักษ์พยานเกี่ยวกับนิมิตแรกของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ครอบครัวนั้นไม่เชื่อ แต่ในขณะที่แสดงประจักษ์พยาน ข้าพเจ้าได้รับการยืนยันประจักษ์พยานของข้าพเจ้าอีกครั้ง พระวิญญาณตรัสว่า

“ถ้อยคำแห่งประจักษ์พยานของเจ้าเป็นความจริง” พระองค์ทรงเป็นพยานต่อข้าพเจ้าเกี่ยวกับประจักษ์พยานของข้าพเจ้า

ตลอดชีวิตท่าน ท่านจะได้รับการยืนยันซ้ำ ๆ ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของที่นั่น พระองค์ทรงเป็นพระบิดาบนสวรรค์ของเรา พระองค์ทรงพระชนม์ พระองค์ทรงเรียกศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธให้รับใช้เป็นศาสดาพยากรณ์แห่งการฟื้นฟู พระบุตรของพระองค์ทรงพระชนม์ และพระคุณของพระองค์มากพอจะช่วยให้เรารอด ชำระเราให้สะอาด และให้อภัยเราทุกคน ประจักษ์พยานนั้นเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าตลอดชีวิตเรา

ข้าพเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้ ข้าพเจ้าเป็นพยานพิเศษของพระองค์ ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าทรงพระชนม์ พระองค์ทรงเป็นองค์สัตถภาวะที่ฟื้นคืนพระชนม์แล้ว พระองค์ทรงนำทางและทรงเป็นประมุขของศาสนจักรนี้ที่มีพระนามของพระองค์ นั่นคือศาสนจักรของพระองค์ และท่านเป็นแกะของพระองค์ ■

จากคำปราศรัยกับเยาวชนในเมืองซัลตา อาร์เจนตินา
เดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2011

ไฉ่แผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

สำคัญยิ่งเพียงใด!

เวลาที่ใจผมเจ็บปวดและอ้างว้างมาก ความรู้เรื่องพระกิตติคุณ
ทำให้ผมเกิดความมั่นใจในการก้าวเดินไปข้างหน้า

โดย อมาร์ชานา อี.

ผมได้รับการเลี้ยงดูในที่ซึ่งไม่ค่อย
มีคนรู้จักศาสนาจักร—เมืองหนึ่ง
ซึ่งเวลานี้เรียกว่าเบิร์คห์ อยู่ทาง
เหนือของมองโกเลีย ผมเป็นลูกคนกลาง
ในจำนวนลูกชายสามคน และขณะเติบโต
ใหญ่เราอยู่ด้วยกันตลอดเวลา เมื่อพี่ชาย
ไปเรียนหนังสือในเมือง ผมคิดถึงเขามาก
สองปีต่อมาเขากลับบ้านช่วงปิดภาคเรียน
ฤดูร้อน ฤดูร้อนปีนั้นครอบครัวเราไปล่าสัตว์
นานสามเดือนในภูเขาที่เต็มไปด้วยหิน นั่น

เป็นช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อนที่ดีที่สุดครั้ง
หนึ่งในชีวิตผม

พี่ชายเริ่มเล่าให้ผมฟังเรื่องศาสนาจักรที่
เขาเข้าร่วมชื่อว่าศาสนาจักรของพระเยซู
คริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ตอนนั้นผม
ไม่ชอบศาสนาคริสต์ จึงไม่ค่อยสนใจสิ่งที่
เขาบอก

ฤดูใบไม้ผลิวันหนึ่งเรากลับจากล่าสัตว์
มาถึงบ้านก็พบว่ามีคนมาเยี่ยมจากในเมือง
พวกเขามาจากศาสนาจักรที่พี่ชายผมพูดถึง

คืนนั้นเขากลับเข้าเมืองพร้อมคนเหล่านั้น
ต่อมาเราทราบสาเหตุที่เขาไป นั่นคือเพราะ
เขาได้รับจดหมายเรียกเป็นผู้สอนศาสนา
เขาไม่ได้บอกเราด้วยซ้ำว่าเขาส่งโบสถ์คร!
พี่ชายผมจากไปเป็นผู้สอนศาสนาที่สหรัฐ-
อเมริกหลังจากนั้นไม่นาน

เปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณ

ปีต่อมา เมื่อผมเรียนจบมัธยมปลาย
ผมเข้าเมืองไปเรียนมหาวิทยาลัย ปრაภาฏ

แม้เวลายากที่สุดก็ สามารถเป็นพรได้

“ถ้าเรามีศรัทธาในพระเยซูคริสต์ เวลาที่ยากที่สุดและเวลาที่ง่ายที่สุดในชีวิตสามารถเป็นพรได้ ในทุกสถานการณ์ เราจะสามารถเลือกสิ่งที่ถูกต้องด้วยการนำทางของพระวิญญาณ เรามีพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เพื่อหล่อหลอมและนำทางชีวิตหากเราเลือกที่จะทำตาม และด้วยการที่ศาสนาพยากรณ์เปิดเผยแก่เราถึงหน้าที่ของเราในแผนแห่งความรอดเราจึงสามารถดำเนินชีวิตด้วยความหวังอันสมบูรณ์และความรู้สึกถึงสันติสุข”

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, ที่ปรึกษา
ที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “ภูเขาเพื่อ
ให้ป็น,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2012, 26.

ว่าครอบครัวที่ผมพักอยู่ด้วยเป็นสมาชิก ศาสนจักร ตอนเช้าวันอาทิตย์พวกเขาชวนผมไปโบสถ์ด้วย เนื่องจากผมได้ยินเกี่ยวกับ ศาสนจักรนี้มานาน ผมจึงตัดสินใจว่าจะลองไปสักครั้ง

ผมลงเอยด้วยการไปโบสถ์หลายครั้ง ทุกครั้งที่ไปโบสถ์ผมอดรู้สึกสงบไม่ได้ คนที่นั่นเป็นคนดี พวกเขาจับมือทักทายผมเสมอ ศาสนจักรต่างจากที่ผมคิด ไม่นานผมก็เริ่มเรียนบทสนทนาจากผู้สอนศาสนา ผมพบกับผู้สอนศาสนาเกือบสองปี

ผมรู้ว่าผมอยากรับบัพติศมา แต่ต้องเลื่อนบัพติศมาออกไปเพราะผมมีปัญหาเรื่องพระคำแห่งปัญญา นั่นยากสำหรับผม แต่ในที่สุดผมก็พร้อมรับบัพติศมา ผมโชค ดีที่ได้รับบัพติศมาโดยพี่ชายซึ่งกลับจากงานเผยแผ่เพียงไม่กี่เดือนก่อนหน้านั้น ตอนนั้นเมื่อผมนึกถึงช่วงเวลาดังกล่าว บางทีผมก็ร้องไห้ นั่นเป็นช่วงเวลาที่ผมมีความสุขมากที่สุดในชีวิต

หลังจากผมเข้าร่วมศาสนจักร พี่ชายผมพูดเรื่องงานเผยแผ่ศาสนาเกือบทุกวัน เขาระตุ้นผมเสมอให้ไปเป็นผู้สอนศาสนา

ด้วยความช่วยเหลือของเขา ผมรอกใบสมัครเป็นผู้สอนศาสนา ผมไม่เคยลืมว่า ตอนนั้นผมกับพี่ชายมีความสุขมากเพียงใด

ประสบการณ์ที่น่าหวาดหวั่น

เย็นวันหนึ่งพี่ชายผมโทรมาบอกให้ไปพบเขาหลังเลิกงาน เขาต้องการพูดคุยกับผมบางเรื่องเกี่ยวกับงานเผยแผ่ของผม เรากำหนดเวลาพบกันที่จัตุรัสกลาง

ช่วงนี้กำลังมีการเลือกตั้งสภาผู้แทนในมองโกเลีย เมื่อเราพบกันที่จัตุรัสกลาง ประชาชนกำลังเดินขบวนเนื่องด้วยการเลือกตั้ง ตำรวจอยู่ที่นั่น แต่การเดินขบวนรุนแรงและน่ากลัว จนค่อย ๆ ทวีความรุนแรงเป็นการจลาจล ศึกใหญ่และรถยนต์หลายคันถูกวางเพลิง ประชาชนกำลังกรี๊ดร้อง เหตุการณ์นั้นน่ากลัวมาก

ผมกับพี่ชายพบกันห่างจากการเดินขบวน แต่เราวิตกกังวล เขาให้เงินค่าแท็กซี่ผมและบอกผมให้ตรงดิ่งกลับบ้าน เขาบอกผมว่าผมจะได้พบเขารุ่งขึ้น เขาวางแผนจะกลับไปบ้านของเขาซึ่งอยู่ใกล้

ที่ทำงาน แท็กซี่มาถึงและเรากล่าวลาอย่างรวดเร็วก่อนผมนั่งรถออกไป

ไม่นานผมก็พบว่ารัฐบาลปิดถนนทุกสายเพราะการจลาจล ผมไม่สามารถกลับไปบ้านซึ่งอยู่เขตชานเมืองได้ ด้วยเหตุนี้จึงใช้เวลาคืนนั้นอยู่ที่ทำงานแทน รถหุ้มเกราะและทหารติดอาวุธอยู่ที่ทุกหัวระแหง การต่อสู้รุนแรงขึ้น และเรียกคืนนั้นว่าสถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งกินเวลาสี่วัน

เมื่อสถานการณ์ฉุกเฉินสิ้นสุด พี่เขยมารับผม พอถึงบ้านก็พบญาติทั้งหมดรออยู่ พวกเขากำลังร้องไห้ ผมทราบ พี่ชายผมถูกยิงขณะเดินกลับบ้าน

ผมรู้สึกเหมือนใจจะแตกสลาย พี่ชายผมเสียชีวิตเมื่ออายุ 24 ปีเพราะการเดินขบวนครั้งนั้น หลายวันหลังจากการเสียชีวิตของพี่ชายเป็นเวลาเลวร้ายที่สุดของชีวิตผม

ช่วงเวลายาก ๆ นี้เองที่ผมได้รับจดหมายเรียกเป็นผู้สอนศาสนา หลังจากผ่านการเปลี่ยนใจเลื่อมใส บัพติศมา และการเตรียมเอกสารสมัครเป็นผู้สอนศาสนากับพี่ชาย ผมถูกทิ้งให้เปิดจดหมายเรียกเพียงลำพัง

ยังความประหลาดใจแก่ผมเมื่อผมได้รับเรียกให้รับใช้ในประเทศของตนเอง

เนื่องจากอยู่คนเดียว ผมจึงคุกเข่าตรงนั้นและขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ในการรอดอ่อนวอน ผมสวดอ่อนวอนให้พี่ชายผม ผมร้องไห้แล้วร้องไห้อีกขณะสวดอ่อนวอน ช่วงเวลานี้ที่ใจผมเจ็บปวดและอ้างว้างมาก ผมรู้สึกว่พระวิญญาณทรงเป็นพยานลึกซึ้งมากขึ้นต่อผมถึงแผนแห่งความรอด และศรัทธาของผมเข้มแข็งขึ้น

ประจักษ์พยานในแผนของพระองค์

ถึงแม้พี่ชายไม่ได้อยู่เปิดจดหมายเรียกกับผม แต่ผมรู้สึกขอบคุณเขาเสมอ ผมซาบซึ้งยิ่งเช่นกันที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานแผนแห่งความรอดให้เราผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ นั่นเป็นแผนอันน่าพิศวง

ที่สุด ถ้าเราทำตามแผนนี้ เราจะรู้สึกสงบในใจเรา

พระคัมภีร์บอกเราว่า “โอ้แผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราสำคัญยิ่งเพียงใด! เพราะ... เมืองบรมสุขเกษมของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของต้องปล่อยวิญญาณของคนชอบธรรมขึ้นมา, และหลุมศพปล่อยร่างกายของคนชอบธรรมขึ้นมา; และพระองค์ทรงนำวิญญาณและร่างกายกลับคืนให้ตัวของมันอีก, และมนุษย์ทั้งปวงกลับไม่เน่าเปื่อย, และเป็นอมตะ, และพวกเขาเป็นจิตวิญญาณที่มีชีวิต” (2 นีไฟ 9:13)

ผมรู้ว่าพี่ชายผมมีชีวิตในโลกวิญญาณ ความรู้นี้ทำให้ผมมั่นใจว่าผมต้องทำงานเผยแผ่ให้ดี ผมรู้ว่าเขาจะอยู่กับผมในยามลำบาก—และพระเจ้าจะทรงอยู่กับผมเช่นกัน ■

ซ้ายไปขวา: อมารชานา กับพี่ชายชื่อดร็อร์จซูเร็น และน้องชายชื่ออมารชานาคาน

ห้าวิธีทำตามคำแนะนำ ของผู้นำฐานะปุโรหิต

พระเจ้าตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์และทรงสอนผู้คนในสมัยของพระองค์
ปัจจุบันพระองค์ยังคงทำเช่นนั้น

๕ แม้พระเจ้าช่วยให้รอดไม่ทรงอยู่
ท่ามกลางเราทางกาย แต่พระองค์
ทรงเรียกสมาชิกศาสนจักรของ
พระองค์ให้มาและแนะนำเรา ทรงขอให้เรา
ทำตามคำแนะนำของพวกเขาตามที่พวกเขา
ได้รับผ่านพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์

ใครสามารถได้รับการเปิดเผย ที่ประยุกต์ใช้กับฉันได้

การเปิดเผยสามารถมาถึงท่านเป็นส่วน
ตัวผ่านพระวิญญาณ อีกทั้งสามารถผ่าน
มาทางผู้นำฐานะปุโรหิตที่ได้รับการวางมือ
มอบหน้าที่สู่การเรียกอย่างใดอย่างหนึ่ง
เพื่อช่วยให้ผู้นำเหล่านั้นได้รับการนำทาง
สำหรับคนที่อยู่ในการดูแลของตน

ศาสดาพยากรณ์ได้รับการเปิดเผยสำ
หรับทุกคนในศาสนจักร ฝ่ายประธานภาค
ของท่านได้รับการเปิดเผยสำหรับภาคของ
ท่าน ประธานสวดของ ท่านได้รับสำหรั
บสวดของ ท่าน และอธิการของท่านได้รับ
สำหรับวอร์ดของท่าน การเปิดเผยมาถึง
บุคคลเหล่านี้ในการเรียกของพวกเขา แต่
ทั้งหมดมาจากแหล่งเดียวกันนั่นคือ พระ
บิดาบนสวรรค์

การสนับสนุนผู้นำของเราหมายความว่าอย่างไร

การยกมือขอวางตั้งจากเมื่อเราสนับสนุน
ผู้คนเป็นการแสดงทางกายให้เห็นว่าเรา

สัญญาจะให้เกียรติ เคารพ และสนับสนุน
พวกเขาเมื่อพวกเขาพยายามขยายการ
เรียกของตน การทำตามคำแนะนำของ
ผู้นำเป็นวิธีหนึ่งที่เราสามารถสนับสนุน
พวกเขาได้ ผู้นำมีปัญญาและมุมมอง การ
สั่งสอนของพวกเขามุ่งหมายจะช่วยให้เรา
ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ โดยเชื่อฟัง
คำแนะนำเหล่านั้นเราจะเพิ่มพูนศรัทธา
และทำให้ประจักษ์พยานของเราเข้มแข็ง

ห้าวิธีต่อไปนี้จะช่วยให้ท่านสามารถทำ
ตามคำแนะนำของผู้นำฐานะปุโรหิตได้

1. **เข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญ การประชุมใหญ่สุด และการประชุมใหญ่วอร์ด** ท่านอาจต้องนำกระดาษและปากกามาจดด้วย ขณะฟังผู้นำฐานะปุโรหิต ให้จดความรู้สึกนึกคิดของท่านที่เกิดขึ้น สิ่งที่ท่านควรทำหรือการเปลี่ยนแปลงที่ท่านควรทำในชีวิต ฟังจดบันทึกเมื่อผู้นำเหล่านั้นพูดกับท่านในการประชุมอื่นของศาสนจักรหรือการสัมภาษณ์ด้วย
2. **สวดอ้อนวอนให้ได้รับประจักษ์พยานจากคำแนะนำที่ผู้นำให้** พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสามารถเป็นพยานต่อท่านได้ว่าคำแนะนำที่ได้รับเป็นพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์
3. **วางแผนเฉพาะเจาะจงว่าท่านจะนำคำแนะนำมาใช้ในชีวิตท่านอย่างไร**

ท่านสามารถสนับสนุนผู้นำ ในท้องถิ่นได้อย่างไร

- ยอมรับการเรียกให้รับใช้
- ช่วยเมื่อขอ
- พร้อมจะเรียนโดยอ่านบทเรียนมาล่วงหน้า
- สวดอ้อนวอนให้ผู้นำของท่าน
- มีส่วนร่วมในชั้นเรียน

ตัวอย่างเช่น ศาสดาพยากรณ์แนะนำสมาชิกศาสนจักรให้ศึกษาหาความรู้แผนของท่านมีอะไรบ้าง ท่านจะไปเรียนวิทยาลัยหรือโรงเรียนอาชีวะ ท่านจะศึกษาอะไร ท่านจะไปเมื่อใด ท่านเตรียมอะไรอยู่เวลานี้เพื่อให้ได้เรียนโปรแกรมที่ท่านปรารถนา

4. **ให้ตนเองรอบรู้อยู่เสมอ** เรียนรู้คำแนะนำปัจจุบันของผู้นำศาสนจักรโดยอ่านหนังสือและสื่อต่าง ๆ ของศาสนจักร เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน เป็นแหล่งข้อมูลสำคัญยิ่ง *เลียวไฮนา* บรรจุกฎข้อของศาสดา

- พยากรณ์และอัครสาวก หากออร์ดีหรือสาขาของท่านมีจดหมายข่าวหรืออ่านข่าวสารที่ผู้นำฐานะปุโรหิตในท้องถิ่นของท่านให้ไว้ สำคัญที่สุดคือให้ทบทวนสิ่งที่ผู้นำกล่าวในการประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุด
5. **เริ่มเดี๋ยวนี้** บางครั้งเราสามารถถูกล่อลวงให้เลื่อนเวลาทำตามคำแนะนำของผู้นำ หลังจากท่านวางแผนเฉพาะเจาะจงเพื่อนำคำแนะนำนั้นมาใช้ให้ลงมือกระทำทันที ■

ร่วมวงสนทนา

ตลอดเดือนมิถุนายนท่านจะศึกษาเรื่องฐานะปุโรหิตในชั้นเรียนเยาวชนหญิงชั้นเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์ และโครัมฐานะปุโรหิต พิจารณาว่าท่านมีคำถามอะไรบ้างเกี่ยวกับฐานะปุโรหิต ฐานะปุโรหิตส่งผลอะไรต่อชีวิตท่าน และท่านจะสนับสนุนผู้นำฐานะปุโรหิตได้อย่างไร บอกคำถามของท่านกับพ่อแม่หรือผู้นำเยาวชนเพื่อพวกเขาจะสามารถช่วยให้ท่านเข้าใจหลักคำสอนของฐานะปุโรหิตในบทเรียนเดือนนี้ได้ดีขึ้น ท่านอาจต้องการไปถึงประสบการณ์ที่เคยมีซึ่งฐานะปุโรหิตเป็นพรแก่ชีวิตท่าน จดความรู้สึกของท่าน และท่านอาจแบ่งปันกับคนอื่น ๆ ที่บ้าน ที่โบสถ์ หรือในสื่อสังคมออนไลน์

รับการท้าทายจากฝ่ายอภิการ

เมื่อใกล้จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ดิฉันเริ่มรู้สึกเหมือนขาดอะไรบางอย่าง ดิฉันสวดอ้อนวอนทุกคืนและมีส่วนร่วมที่โบสถ์แต่นั้นยังไม่พอ ดิฉันคิดเกี่ยวกับการอ่านพระคัมภีร์มอรมอนและการค้นหาว่าศาสนจักรแท้จริงหรือไม่ แต่ดิฉันกลัวเกินกว่าจะก้าวออกจากโซนสบายมาทำให้เกิดความแน่ใจ

ฝ่ายอภิการท้าทายกลุ่มเยาวชนของเราให้อ่านพระคัมภีร์ด้วยตนเองเป็นประจำ ดิฉันตั้งใจจะทำแต่รู้สึกที่ไม่มีเวลา

เวลานั้นดิฉันมีความรู้สึกแรงกล้ามากกว่า **ต้อง** อ่านพระคัมภีร์มอรมอนและค้นหาว่าจริงหรือไม่ ดิฉันรู้สึกประหนึ่งว่าจะไม่พบสันติสุขเลยถ้าไม่ทำอย่างนั้น

ดิฉันเริ่มอ่านและอ่านยังไม่ถึงครึ่งบทแรกก็รู้สึกถึงพระวิญญาณแรงกล้ามากอย่างไม่เคยรู้สึกมาก่อน เป็นความรู้สึกที่สงบมากจนอยากให้ความรู้สึกนั้นอยู่กับดิฉันตลอดไป

ดิฉันขอบพระทัยที่ผู้นำของดิฉันได้รับการตลใจให้ท้าทายเราอ่านพระคัมภีร์มอรมอนพวกเขาพร้อมจะช่วยเหลือเมื่อดิฉันมีปัญหาทางวิญญาณ ดิฉันทราบว่าเป็นพระกิตติคุณเป็นความจริงเพราะเป็นพรแก่ดิฉันมากมายโดยตลอด

แคมรีน จี., ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

โดย เดวิด แอล. เบค
ประธาน
เยาวชนชายสามัญ

ความมกตัญญ

เราแต่ละคนจะมีความสุขมากขึ้นถ้าเราเปี่ยมด้วยความมกตัญญ

ในฤดูร้อนปี 2011 ข้าพเจ้ามีโอกาสพบจอช ลาร์สันที่ Philmont Scout Ranch ในนิวยอร์ก สหรัรัฐอเมริกาไม่กี่เดือนต่อมา จอชกำลังช่วยพ่อทำความสะอาดโกดัง จู่ ๆ ไซ้รับน้ำหนักคาน 1,480 ปอนด์ (670 กิโลกรัม) ก็ขาดผิง ทำให้คานตกลงมาทับจอชตั้งแต่คอถึงขา นำอัศจรรย์ที่พ่อของจอชสามารถช่วยคานออกจากร่างของบุตรชายได้ เขาทำการปั๊มหัวใจจนหน่วยแพทย์ฉุกเฉินมารับจอชที่ยังไม่หายใจไปโรงพยาบาล

จอชอยู่ในภาวะวิกฤตหลายวัน คณะแพทย์ทำงานอย่างขะมักเขม้นเพื่อซ่อม

กะโหลกที่แตกร้าว โพรงกระดูกที่แตกละเอียด และอาการบาดเจ็บสาหัสอีกหลายแห่ง หลังจากผ่าตัดหลายครั้ง ในที่สุดจอชก็อาการคงที่ จากนั้นเขาก็เริ่มฟื้นตัวอย่างช้า ๆ และยาวนาน

ปัจจุบันจอชยังคงได้รับผลกระทบหลายอย่างจากอุบัติเหตุครั้งนั้น นัยน์ตาข้างหนึ่งเสีย หูหนวกข้างหนึ่ง และมีแผ่นโลหะในศีรษะ แต่เขาเลือกมองว่าการทดสอบอันเข้มงวดนี้เป็นพร เขารู้ว่าเขาเป็นหนี้พระบิดาบนสวรรค์สำหรับชีวิตและการฟื้นตัวของเขาดลอดจนการสนับสนุนของคนรอบข้าง ความมกตัญญทำให้ใจเขาอึมเิบ

ความมกตัญญในยามยากลำบาก

ที่การประชุมใหญ่ครั้งล่าสุดสำหรับเยาวชน จอชพูดถึงการสวดอ้อนวอนและการอดอาหารโดยครอบครัว มิตรสหาย เพื่อนบ้าน ผู้นำออร์ด และผู้นำสแตคว่า “ผมกำลังนับพรของผม คำสวดอ้อนวอนได้รับคำตอบ ผมคิดว่านี่เป็นพรมากกว่าการทดลอง ผมรักพวกคุณทุกคน”

จอชเป็นแบบอย่างของคำสอนใน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน ที่ว่า “จงดำเนินชีวิตด้วยวิญญาณของความชอบคุณและท่านจะมีความสุขและความพอใจในชีวิตมากขึ้น... แม้ในยามยากลำบากที่สุด

การฟื้นตัวของจอชยาวนานและค่อยเป็นค่อยไป เขายังคงได้รับผลกระทบมากมายจากอุบัติเหตุครั้งนั้นแต่ถือว่าอุบัติเหตุเป็นพรมากกว่าการทดลอง

แนวคิดสำคัญ ๆ เกี่ยวกับความกตัญญู

“พระเจ้าทรงประสงคิให้ท่านมีความกตัญญูในทุกสิ่งที่ท่านทำและพูด ...

“ในคำสวดอ้อนวอนของท่าน จงทูลความรู้สึกในใจท่านต่อพระบิดาในสวรรค์ เพื่อขอบพระทัยสำหรับพรที่ท่านได้รับ ...

“...จงแสดงความกตัญญูต่อผู้เป็นพรแก่ชีวิตท่านในหลาย ๆ ด้าน”

เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน
(จูลสาร, 2011), 18.

ท่านจะพบว่า มีหลายสิ่งให้เราขอบพระทัยพระองค์”¹

ความกตัญญูสามารถเปลี่ยนการทดลองให้เป็นพรได้ แม้เป็นการทดลองสาหัสเท่าที่ใจชอบรสขม เราต้องใช้ความพยายามเพื่อแสดงความกตัญญูและมองชีวิตในแง่บวก แต่พระเจ้าประทานพรเราจริง ๆ และเราไม่ควรมองข้ามหรือไม่สำนึกในพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระองค์ โมโรไนศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอนเตือนเราให้นึกถึงความสำคัญของความกตัญญูและกระตุ้นเราให้ “จำไว้ว่าพระเจ้าทรงเมตตาลูกหลานมนุษย์เพียงใด, นับแต่การสร้างอาดัม แม้ลงมาจนถึงเวลาที่ท่านจะได้รับเรื่องเหล่านี้, และไตร่ตรองในใจท่าน” (โมโรไน 10:3)

ความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในชีวิตที่วุ่นวายของเรา เราอาจมองข้ามและลืมการนำทางของพระบิดาบนสวรรค์ ในกิจกรรมประจำวันของเราได้โดยง่าย พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยให้เราจดจำ

ว่าเรามีมากมายให้ขอบพระทัย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดสอนว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์คือผู้ช่วยให้เราเห็นสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงทำเพื่อเรา” ท่านเตือนเราให้ “หาวิถีตระหนักและจดจำพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้า”²

เมื่อเรายอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เตือนเราให้นึกถึงพระเมตตาและความรัก

ความสำนึกในพระกรุณาธิคุณ จะตลใจเราให้ทำตามพระเจ้า และดำเนินชีวิตด้วยการรับใช้

ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีต่อเรา เราจะเปี่ยมไปด้วยความรู้สึกกตัญญู ความรู้สึกเหล่านี้จะกระตุ้นเราให้ขอบพระทัยพระบิดาในสวรรค์ *แนวแน่ต่อศรัทธา* สอนว่า “จงขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับพระกรุณาธิคุณของพระองค์ที่ทรงมีต่อท่าน ท่านแสดงความกตัญญูต่อพระผู้เป็นเจ้าได้โดยยอมรับพระหัตถ์ของพระองค์ในทุกสิ่ง ขอบพระทัยพระองค์สำหรับ

ทุกสิ่งที่คุณประสงค์ประทานให้ท่าน รักษาพระบัญญัติของพระองค์ และรับใช้ผู้อื่น... จึงมีความกตัญญู ท่านจะพบว่ามันเกิดผลอันน่าอัศจรรย์”³

เมื่อเราตระหนักในพรของเรา ประจักษ์พยานของเราจะเพิ่มพูน ยิ่งเราสามารถเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตเรา เราจะยิ่งใกล้ชิดพระองค์ วิธีแสดงความกตัญญูต่อพระบิดาในสวรรค์ของเราได้ดีที่สุดวิธีหนึ่งคือแสดงความขอบพระทัยพระองค์ และขอบคุณผู้อื่นในด้านต่าง ๆ ที่พวกเขาสัมผัสชีวิตเรา⁴

ความรู้สึกกตัญญูเหล่านี้จะตลใจเราให้ทำตามพระเจ้าและดำเนินชีวิตในการรับใช้—ชีวิตที่สร้างแรงบันดาลใจให้คนรอบข้างและส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงทางบวก ■

อ้างอิง

1. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (จูลสาร, 2011), 18.
2. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “โอ้จงจำ จงจำไว้,” *เสียงโซนา*, พ.ย. 2007, 85–86.
3. *แนวแน่ต่อศรัทธา: ศัพทานุกรมพระกิตติคุณ* (2004), 100.
4. *ดูเพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (2011), 18.

บอกรักด้วยคำพูดง่ายๆ สำหรับคุณย่า

โดย คิมเบอร์ลีย์ ซาบิน พัลม์

จดหมายขอบคุณที่เรียบง่ายมีความหมายมากต่อคุณย่าของคุณ

เมื่อดิฉันยังเด็ก คุณย่ามักให้ดิฉันกับลูกพี่ลูกน้องมาพบปะกัน พวกเรามีประมาณ 14 คน และเราตื่นเต้นเสมอเมื่อคุณย่าชวนเราไปรับประทานอาหารค่ำ ค้างคืน เล่นเกมตอนกลางคืน และเที่ยววันหยุด บ้านคุณย่าน่าอยู่ที่สุด!

กิจกรรมทุกอย่างที่บ้านคุณย่าสนุกสนาน ครั้นครบ แต่ดิฉันไม่เคยนึกถึงเวลาและงานทั้งหมดที่ทำให้กิจกรรมแต่ละอย่างเกิดขึ้น ดิฉันคิดเพียงว่านั่นคือสิ่งที่คุณย่าทำ และดิฉันชอบ!

หลังจากช่วงเวลาสนุกสนานหลายปีที่น่าจดจำกับลูกพี่ลูกน้องที่บ้านคุณย่า ครอบครัวเราก็ก้าวไปอยู่ที่อื่น ระยะเวลาของคุณย่ามาใช้วันหยุดพิเศษกับเราในบ้านใหม่ของเรา ครอบครัวเราคิดนานและคิดหนักเพื่อหาของขวัญที่เหมาะสมกับท่าน ท่านมีข้าวของมากกว่าคนที่ดิฉันรู้จัก เราจะให้อะไร คุณย่าผู้มีพร้อมทุกอย่างแล้ว

ดิฉันขอความเห็นจากคุณพ่อ และท่านบอกดิฉันเหมือนเดิมทุกปีว่า “ทำไมลูกไม่เขียนจดหมายดี ๆ ให้ท่านสักฉบับ” ดิฉันคิดไม่ออก และด้วยเหตุนี้เช้าตรู่วันรุ่งขึ้นก่อนทุกคนตื่น ดิฉันจึงนั่งเหยียบเท้าบนพื้นกระเบื้องเย็น ๆ ในครัว และเขียนจดหมายพิเศษถึงคุณย่า

ตอนแรกดิฉันสงสัยว่าจะเขียนอะไรได้นอกจาก “คุณย่ายอดเยี่ยมมากค่ะ

ขอบคุณสำหรับทุกสิ่ง” ขณะมองออกนอกหน้าต่างห้องครัว ดิฉันเห็นต้นปาล์มและท้องฟ้า ทำให้นึกถึงหลายอย่างที่คุณย่าทำเพื่อเราตลอดหลายปีที่ผ่านมา ดิฉันจำได้ว่าไม่เคยบอกคุณย่าเลยว่าเวลาเหล่านั้นที่เราอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวมีความหมายต่อดิฉันมากเพียงใด

ในจดหมาย ดิฉันบอกคุณย่าว่าดิฉันรักท่าน และขอบคุณท่านสำหรับช่วงเวลาพิเศษทั้งหมดที่น่าจดจำ ดิฉันทำให้ท่านรู้ว่าช่วงเวลาเหล่านั้นยังคงสำคัญต่อดิฉันมากเพียงใด แม้จะผ่านมาแล้วหลายปีจากนั้นก็สอดคล้องจดหมายไว้ในซอง ผูกด้วยริบบิ้นสีแดง แล้วกลับเข้าไปในห้องคุณย่า ที่มีพรหมญี่ปุ่น

เมื่อถึงเวลามอบของขวัญให้คุณย่า

แสดงความรักด้วยคำพูดและการกระทำ
“ด้วยใจที่สัตย์ ขอให้

เรา—พยายามจนสุดความสามารถ—เพื่อให้แต่ละวันของเราเต็มไปด้วยสิ่งที่มีความสำคัญสูงสุด ขอให้เราทะนุถนอมคนที่เรารักและแสดงความรักต่อพวกเขาด้วยคำพูดและการกระทำ”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน, “พบปิติในการเดินทาง,” เลย์ไฮนา, พ.ย. 2008, 108.

ดิฉันค่อย ๆ ดึงจดหมายออกมา ดิฉันไม่ทราบว่าจะรู้สึกอย่างไรดีกับของขวัญที่มอบให้ท่าน

ท่านมองด้วยความประหลาดใจเมื่อดิฉันยื่นซองให้ ดิฉันจับตามองขณะที่ฉีกซองจดหมายอย่างระมัดระวังและดึงจดหมายบนแผ่นกระดาษสีชมพูหน้าแคบออกมา ขณะอ่าน ท่านเริ่มยิ้มและน้ำตาคลอ ดิฉันไม่เคยเห็นคุณย่าร้องไห้มาก่อน ท่านเงยหน้าช้า ๆ และหันมามองดิฉันด้วยดวงตาสีน้ำตาลดูอบอุ่น ท่านกระซิบว่า “ขอบใจจะ ขอบใจ ย่าไม่คิดว่าใครจะทำได้”

คุณย่าผู้ทำมากมายเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพครอบครัวอันแน่นแฟ้น ไม่คิดว่าดิฉันจำได้หรือรู้สึกซาบซึ้งสำหรับเวลาที่ได้อยู่ด้วยกัน ท่านเข็ดน้ำตาและพูดว่า “คิมเบอร์ลีย์ ขอบใจจะ นั่นเป็นของขวัญที่ดีที่สุดที่เคยมีคนให้ย่า”

ดิฉันกอดคุณย่าแน่น รู้สึกว่าผิวบาง ๆ ของท่านแนบแก้มของดิฉันและได้กลิ่น “คุณย่า” ที่ผสมปนประหวาดแบ่งเด็กกับกลิ่นน้ำหอม ดิฉันขอบคุณความคิดของคุณพ่อที่ให้เขียนจดหมาย ดิฉันไม่รู้เลยว่าคำพูดแสดงความรักและความรักจะมีความหมายต่อคุณย่ามากกว่าของประดับกระจุกกระจิม น้ำหอม และเค้กผลไม้ที่เงินซื้อได้ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

ภาพยนตร์ ผิดศีลธรรม

เมื่อเอวีลีนเห็นชื่อภาพยนตร์
ใจเธอเริ่มเต้นตุบตุบตาม

โดย จูเลีย วูดเบอร์รี่

นิตยสารศาสนาจักร

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ฉันจะอ่านและดูสิ่งที่พระบิดา
บนสวรรค์ทรงพอพระทัยเท่านั้น”

(มาตรฐานพระกิตติคุณของฉัน)

นักเรียนคะ ครูมีเรื่องให้ประ-
หลาดใจ” ครูเทย์เลอร์พูดขณะ
เดินไปหน้าชั้น

เอวีลีนยิ้มแป้นเงยหน้าขึ้นจากข้อสอบ
มี “A+” ตัวใหญ่อยู่บนสุด

“ทุกคนทำข้อสอบได้ดีมาก พรุ่งนี้เราจะ
ดูหนังเป็นรางวัล” ครูเทย์เลอร์บอก ขณะ
เขียนชื่อภาพยนตร์สามเรื่องบนกระดาน
“นี่เป็นตัวเลือกที่เราจะลงมติกัน” เธอพูด
กลบเสียงโห่ร้องของทุกคน

เอวีลีนกระโดดโลดเต้นในที่นั่งของเธอ
ขณะพยายามดูชื่อภาพยนตร์ สองเรื่องแรก

เป็นเรื่องโปรดของเธอ เธอโน้มตัวไปถาม
เคทีเพื่อนของเธอว่า “เธอจะโหวตให้เรื่อง
ไหน”

“เรื่องที่สามแน่นอน” เคทีตอบ “คุณพ่อ
คุณแม่ฉันคงไม่ยอมให้เราดูเรื่องนี้ที่บ้าน
ฉันไม่มีวันได้ดูแน่”

เอวีลีนดูบนกระดานอีกครั้งและเห็นชื่อ
ภาพยนตร์เรื่องที่สาม ใจเธอเริ่มเต้นตุบตุบตาม
เอวีลีนเคยได้ยินเรื่องนี้ และรู้ว่ามันเป็นเรื่องที่
เธอรู้สึกว่ามันไม่ควรดู จะเป็นอย่างไรถ้าชั้น
เรียนลงมติให้ดูเรื่องนี้

“ใครอยากให้ดูเรื่องนี้นะ” ครูเทย์เลอร์ถาม

เอวีลีนเหยียดสุดแขนและมองไปรอบ ๆ
เธอก็ดริมฝีปากอย่างกังวลใจ มีเพียงสอง
คนที่ยกมือ

ครูเทย์เลอร์ขีดเครื่องหมายบนกระดาน
“เรื่องที่สองล่ะคะ”

เอวีลีนใจแป้ว ยกมือแค่สามคน

“และเรื่องที่สาม”

มีสิบห้าคนยกมือ เอวีลีนทุดนั้ง ความ
รู้สึกไม่ดีทำให้เธอมวนท้อง เธอจะไม่ดู
ภาพยนตร์เรื่องนั้นได้อย่างไรถ้าทุกคน
อยากดู

เมื่อกลับถึงบ้าน เอวีลีนตรงเข้าห้องและ

“เพื่อช่วยคนอื่น ๆ ตัวเราต้องมีความกล้าหาญทางวิญญาณและทางศีลธรรมเพื่อต้านทานความชั่วร้ายที่เราเห็นรอบด้าน”

ประธานโทมัส เอส. มอนสัน, “เป้าหมายสามข้อนำทางท่าน,” *เสี้ยวโฮนา*, พ.ย. 2007, 151.

ว่าการดูภาพยนตร์เรื่องนั้นจะทำให้เอวีลีนรู้สึกไม่สบายใจ มีอีกข้างหนึ่งเธอถือภาพยนตร์เรื่องโปรดสามเรื่อง เอวีลีนยื่นจดหมายให้ครูเทย์เลอร์และมองเธออ่าน

“ขอบใจค่ะที่บอกให้ครูรู้ว่าหนูรู้สึกอย่างไร” ครูเทย์เลอร์บอก

“คุณแม่บอกมาให้หนูไปนั่งอีกห้องหนึ่งขณะฉายหนังเรื่องนั้น” เอวีลีนกล่าว “แต่หนูเอาหนังมาสามเรื่องเพื่อว่าทุกคนจะอยากดูเรื่องใดเรื่องหนึ่งแทน”

ครูเทย์เลอร์ยิ้มและเอื้อมไปหยิบภาพยนตร์กล่องนั้น “หนังไม่ใช่รางวัลเลยถ้าเราทุกคนไม่ชอบ” เธอกล่าว

ครูเทย์เลอร์เขียนชื่อใหม่บนกระดาน “นักเรียน ครูอยากให้คุณมติดีกครั้งเกี่ยวกับหนังวันนี้ ครูมีตัวเลือกใหม่สำหรับนักเรียน”

เอวีลีนไปนั่งที่โต๊ะของเธอ มีความสุขที่เธอจะไม่ต้องพลาดรางวัลของชั้นเรียน แต่รางวัลที่ดีที่สุดคือการรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ได้ทรงนำความกล้าของเธอไปและประทานความกล้าหาญให้เธอทำสิ่งถูกต้อง ■

ปล่อยให้กระเป๋าทกลงบนพื้นเสียงดัง ความรู้สึกไม่ดีเกาะกุมจิตใจเธอทั้งวัน “ฉันอยากให้ตัวเองป่วยจริง ๆ เลย” เธอคิด “พรุ่งนี้จะได้ไม่ต้องไปโรงเรียน”

เอวีลีนดึงข้อสอบออกจากกระเป๋าลงจ้องเขม็งขณะกำข้อสอบไว้แน่น “หนังน่าจะเป็นรางวัล ไม่ใช่การลงโทษซะหน่อย!” เธอคิดพลางขยำข้อสอบและยัดไว้ใต้เตียงอย่างโกรธเคือง น้ำตาคลอเบา เธอคุกเข่าลงข้างเตียงและเริ่มร้องไห้ จากนั้นก็เริ่มสวดอ้อนวอน เธอพูดตะกุกตะกักสองสามประโยคขณะทูลพระบิดาบนสวรรค์ให้ทรง

นำปัญหาออกไป แต่ครู่หนึ่งหลังจากนั้น คำสวดอ้อนวอนของเธอเปลี่ยนไป “โปรดช่วยให้ข้าพระองค์ทำให้สถานการณ์ดีขึ้น ข้าพระองค์ไม่อยากดูภาพยนตร์ที่ทำให้รู้สึกไม่ดี หวังว่าเพื่อน ๆ และครูจะเข้าใจ”

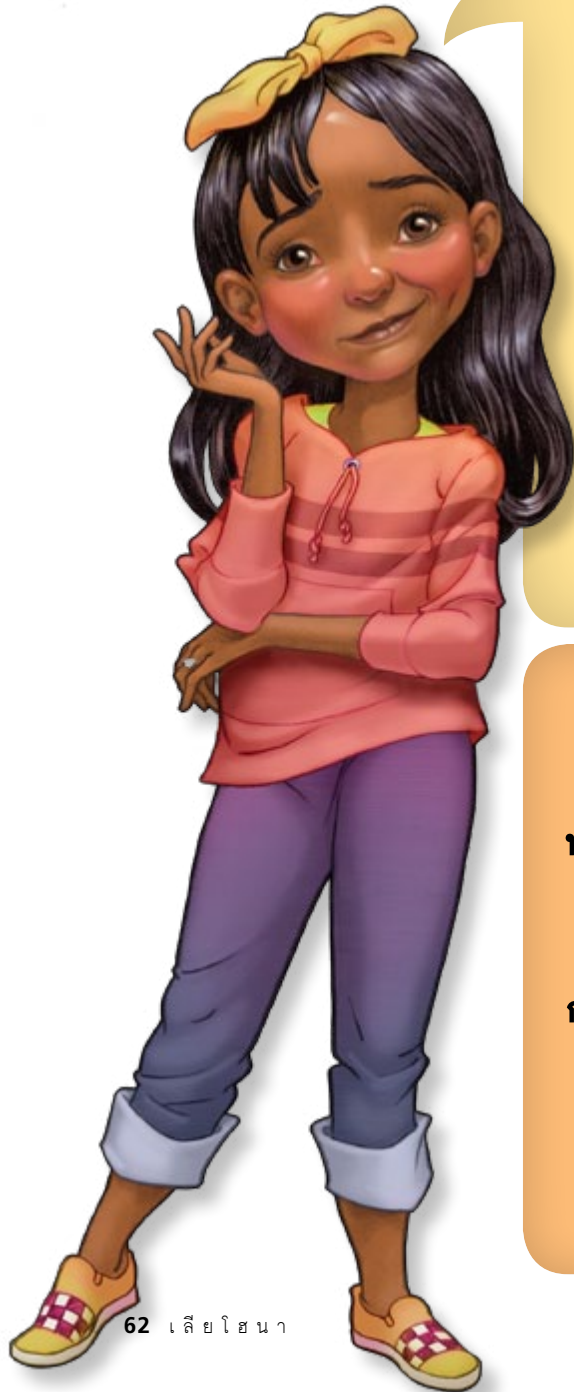
เอวีลีนจบการสวดอ้อนวอน ความรู้สึกไม่ดีและความสับสนเต็มหายไป เธอไม่รู้สึกกลัวอีกเลย

เอวีลีนกระโดดลุกขึ้นวิ่งออกจากห้องไปหาคุณแม่ เธอมีความคิดอย่างหนึ่ง

วันรุ่งขึ้น เอวีลีนเดินเข้าไปในชั้นเรียน มีอีกหนึ่งจดหมายสั้น ๆ จากคุณแม่เอื้อม

โดย เอ็ดเดอร์ควินิน แอล. คุก
แห่งโคเวิร์มอัครสาวกสิบสอง
สมาชิกโคเวิร์มอัครสาวกสิบสองเป็นพยานพิเศษ
ของพระเยซูคริสต์

พระบิดา บนสวรรค์ทรงรัก สมาชิกศาสนจักร มากกว่าทรงรัก คนอื่น ๆ หรือไม่

พระผู้เป็นเจ้า
ทรงรักบุตรธิดา
ทุกคนของพระองค์
พระองค์ทรง
ต้องการให้ทุกคน
กลับไปหาพระองค์

เราควรรักและ
เคารพทุกคนเช่นกัน

เราสามารถ
ช่วยคนที่ยังไม่รู้ว่า
พระผู้เป็นเจ้าทรงรัก
พวกเขา
แล้วเราก็จะมี
ความสุขมาก!

โดย เอีลเศอร์โฮเซ แอล.
ฮาลอนโซ
แห่งสวากเจ็ดสิบ

การสวดอ้อนวอนอย่างอดทน

ซักพเจ้าเติบโตใหญ่ในเม็กซิโกกับพี่น้อง คุณแม่ และคุณย่า ทุกวันหลังจากทำการบ้านและงานบ้านเสร็จ ซักพเจ้าจะเล่นฟุตบอล ซักพเจ้ารักฟุตบอล! ซักพเจ้าจะสมมติให้ซาซาว่าเป็นทีมหนึ่งและซาซายเป็นอีกทีมหนึ่ง

วันหนึ่งเมื่อกำลังเล่นฟุตบอล คุ้ๆ ซักพเจ้าก็หายใจไม่สะดวก ซักพเจ้าพักครู่หนึ่งแต่ยังคงหายใจลำบาก ซักพเจ้าป่วยจนต้องเข้าโรงพยาบาล

ห้องที่โรงพยาบาลมีเด็กอีกหลายคน แต่ซักพเจ้าคิดถึงครอบครัวและรู้สึกเหงามาก แม้จะยังไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนาจักร แต่ซักพเจ้าเชื่อในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ทุกวันซักพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้หาย แต่ซักพเจ้ากลับแยลงเรื่อย ๆ คณะแพทย์คิดว่าซักพเจ้าอาจจะไม่รอด

ในที่สุดคณะแพทย์ก็ส่งซักพเจ้ากลับบ้าน แต่ซักพเจ้าต้องใช้ปีถัดไปอยู่บนเตียง กินยาจำนวนมากและฉีดยาสองเข็มทุกวัน ซักพเจ้ายังคงสวดอ้อนวอนในความคิดและในใจ ซักพเจ้าบอกพระบิดาบนสวรรค์ว่าถ้าหายป่วย ซักพเจ้าจะรับใช้พระองค์ตลอดชีวิตที่เหลือ

และแล้ววันหนึ่งเมื่อกำลังอ่านหนังสืออยู่บนเตียง ซักพเจ้าทำหนังสือตกลงบนพื้นโดยไม่ตั้งใจ เมื่อโน้มตัวลงไปเก็บ ซักพเจ้ารู้ตัวว่ากำลังหายใจเป็นปกติ ซักพเจ้าทำหนังสือหล่นอีกครั้ง ซักพเจ้าหยิบขึ้นมาได้อีกครั้งโดยไม่มีปัญหาใด ๆ!

ซักพเจ้าลุกจากเตียง ตอนแรกรู้สึกเวียนศีรษะเพราะไม่ได้เดินมานาน ซักพเจ้าส่องกระจกและเห็นตัวเองกำลังยิ้ม ซักพเจ้ารู้ว่าได้รับคำตอบจากพระบิดาบนสวรรค์แล้ว

ทุกวันนี้ตั้งแต่บัดนั้น ซักพเจ้าพยายามทำบางอย่างเพื่อแสดงความกตัญญูต่อพระบิดาบนสวรรค์ เมื่อโตขึ้น ซักพเจ้ากลายเป็นแพทย์เพื่อช่วยตอบคำสวดอ้อนวอน

ของเด็กคนอื่น ๆ และตอนนี้ซักพเจ้ากำลังพยายามรับใช้พระบิดาบนสวรรค์ด้วยการเรียกในศาสนาจักร

คำตอบการสวดอ้อนวอนไม่ได้เกิดขึ้นง่าย ๆ เสมอไป และไม่เกิดขึ้นทันทีเสมอไป แต่ซักพเจ้าทราบที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา พระองค์ทรงทราบความต้องการของเรา และทรงทราบว่าอะไรดีที่สุด ■

ฉันจะทำตามแผน ของพระบิดาบนสวรรค์โดยรับ บัพติศมาและการยืนยัน

ท่านสามารถใช้บทเรียนและกิจกรรมนี้เพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสาระสำคัญของปฐมวัยเดือนนี้

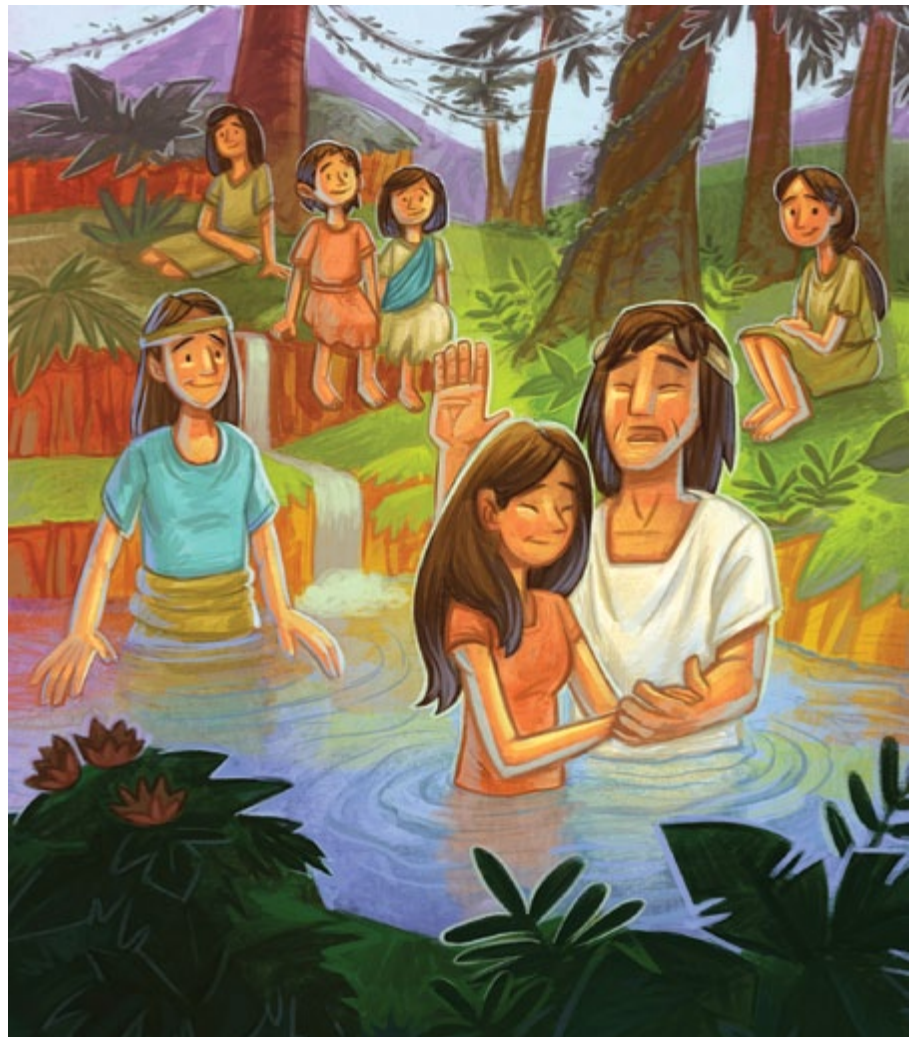
พระคัมภีร์มอรมอนพูดถึงคนกลุ่มหนึ่งที่มารวมกันในป่าแห่งหนึ่งเรียกว่ามอรมอน พวกเขาต้องการฟังแอลมาสอนเกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ หลังจากแอลมาสอนพวกเขาเป็นเวลาหลายวัน ท่านถามว่าพวกเขาต้องการทำพันธสัญญาว่าจะรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์หรือไม่ ท่านบอกว่าถ้าพวกเขารับบัพติศมา พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงอยู่กับพวกเขาตลอดเวลา (ดู โมไซยาห์ 18:7-10)

เมื่อได้ยินเช่นนี้ ผู้คนมีความสุขมากจนพวกเขา “ปรบมือด้วยปิติ” (โมไซยาห์ 18:11) แอลมาให้บัพติศมาประมาณ 200 คนในฝืนน้ำแห่งมอรมอน คนเหล่านี้คิดว่าป่าของมอรมอนเป็นสถานที่สวยงามเพราะนั่นคือที่ซึ่งพวกเขาเรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและรับบัพติศมา (ดู โมไซยาห์ 18:30)

เช่นเดียวกับผู้คนของแอลมา เราารู้สึกชื่นชมยินดีเมื่อตั้งตาคอยหรือนึกถึงการรับบัพติศมา เช่นเดียวกับคนเหล่านั้นเมื่อเรารับบัพติศมา เราทำพันธสัญญากับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เราสัญญาจะรักษาพระบัญญัติ

และรับใช้พระองค์ เรารับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเราและเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระองค์ เมื่อเราได้รับการยืนยันเราได้รับสัญญาอันล้ำเลิศเดียวกัน

กับที่ผู้คนของแอลมาได้รับ นั่นคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสามารถอยู่กับเราได้ตลอดเวลาถ้าเรารักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ■

ฟังเสียงสงบแผ่วเบา

ขอให้คุณพ่อหรือคุณแม่หรือผู้ใหญ่คนหนึ่งช่วยหนูตัดรูปในหน้านี้ใส่ไว้ในถุง ผลัดกันเลือกรูปออกจากถุง หาประโยคและข้อพระคัมภีร์ที่ตรงกับรูปแต่ละรูปและอ่านออกเสียง

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยให้เรารู้สึกถึงความรักของพระบิดาบนสวรรค์และความรู้สึกที่ดีอื่น ๆ เช่น ความสุข ความอ่อนโยน และความเมตตา พระองค์มักจะตรัสกับใจและความคิดของเราผ่านเสียงสงบแผ่วเบา (ดู กาลาเทีย 5:22-23)

พูดคุยกัน

ขอให้คนที่รับบัพติศมาและการยืนยันแล้วบรรยายความรู้สึกของเขาเกี่ยวกับวันพิเศษนั้น ถ้าหนูรับบัพติศมาแล้วให้บอกเล่ากับคนอื่นถึงความรู้สึกที่เคยมีเมื่อรับบัพติศมาและการยืนยัน

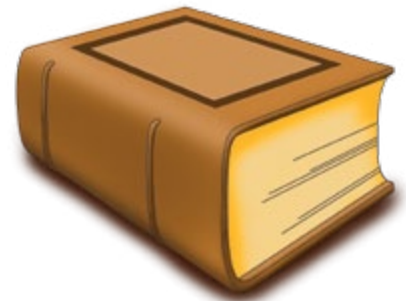
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเตือนเราเรื่องอันตรายและช่วยให้เรารู้ว่าเมื่อใดเราต้องระวัง (ดู คพ. 9:9)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นครู พระองค์ทรงสอนเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และทรงช่วยให้เราจำทั้งหมดที่เราได้เรียนรู้จากคุณพ่อคุณแม่ ครู และพระคัมภีร์ (ดู ยอห์น 14:26)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำทางเราและทรงช่วยให้เราเห็นชัดเจนเพื่อทำการตัดสินใจต่าง ๆ ซึ่งจะนำเรากลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ (ดู 2 ทิโมธี 32:5)

บางครั้งเราเรียกพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าพระผู้ปลอบโยน พระองค์ทรงช่วยให้เรารู้สึกปลอดภัยและสงบเหมือนผ้าห่มนุ่ม ๆ (ดู ยอห์น 14:16, 27)

พระคัมภีร์และเพลง

- โมไซยาห์ 18:8-11
- “เมื่อฉันรับบัพติศมา”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, หน้า 53)

พรจากบัปติศมา

การอยู่ใต้น้ำมักทำให้เทรเวอร์
รู้สึกกังวลมาก เขาจะรับบัปติศมา
ได้อย่างไร

โดย เคซีย์ อายร์

เทรเวอร์นั่งเก้าอี้คาบบนโซฟา พี่ชายน้องชายของเขากำลังเล่นกับคุณปู่ เขาอยากให้ตนเองสนุกเช่นกัน แต่ก็ไม้อาจเลิกกังวลเรื่องบัปติศมาของเขาได้

คุณแม่มานั่งข้าง ๆ และขยี้ผมเขา “เป็นอะไรจ๊ะ” เธอถาม “ลูกไม่อยากเล่นหรือ”

เทรเวอร์ส่ายหน้าพลางขมวดคิ้ว คุณแม่มองดูเขาคู่หนึ่ง จากนั้นก็กอดเขา “ลูกยังกลัวเมื่อต้องลงไปใต้น้ำอยู่หรือ”

เทรเวอร์พยักหน้า

ความคิดว่าต้องลงไปใต้น้ำมักทำให้เทรเวอร์กลัว เมื่ออายุสามขวบเขาตกลงไปในสระว่ายน้ำ เขาลืมไม่ลงว่าเขารู้สึกกลัวเพียงใดขณะจมนลงไปใต้น้ำลึกลงเรื่อย ๆ จนมีคนดึงเขาขึ้นมา เขากลั้วน้ำนับแต่นั้น

“ทำไมไม่ได้ผลสักอย่างเลยครับ”
 เทเรเวอร์ถาม “เราสวดอ่อนนวกี่แล้ว
 ไปที่อ่างก็แล้ว แต่ก็ยังแก้ไม่หาย!”
 เทเรเวอร์กระโดดลุกจากโซฟาวิ่งเข้าไปในห้อง

เทเรเวอร์ปิดประตูห้องนอนดังปัง แล้วล้มตัวลงบนเตียง ไม่นานเขาก็ได้ยินเสียงเคาะประตูเบา ๆ

เทเรเวอร์มองขณะคุณพ่อนั่งลงข้าง ๆ เขา “คุณแม่บอกพ่อว่าลูกยังกังวลมากเรื่องรับบัพติศมา”

เทเรเวอร์พยักหน้า “ผมสวดอ่อนนวก แต่ความรู้สึกลัวก็ไม่หายเลยครับ”

คุณพ่อนั่งอยู่ครู่หนึ่ง “บางครั้งเมื่อเราสวดอ่อนนวกบางอย่าง มันไม่เกิดขึ้นทันทีหรอกนะลูก ลูกอาจจะรู้สึกกลัวตอนนี้ แต่พรุ่งนี้อาจจะรู้สึกดีขึ้นก็ได้”

เทเรเวอร์ส่ายหน้า แต่แล้วเขาก็นึกขึ้นได้ เมื่อเขากังวลมากตอนเริ่มไปโรงเรียนปีที่แล้ว คุณพ่อให้พรเขา พรอาจจะช่วยเขาเรื่องรับบัพติศมาด้วยก็ได้ เขาเงยหน้ามองคุณพ่อ “คุณพ่อกับคุณแม่จะให้พรผมได้ไหมครับ”

คุณพ่อพยักหน้า “พ่อคิดว่านั่นเป็นความคิดที่ดี”

ครู่หนึ่งต่อมา เทเรเวอร์นั่งเก้าอี้ตัวหนึ่งในห้องรวมครอบครัว คุณพ่อกับคุณแม่วางมือบนศีรษะเขา คุณพ่อให้พรโดยกล่าวว่า

ถ้าเขามีศรัทธา พระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยให้เขารู้สึกสงบและมีสันติสุข

วันรุ่งขึ้นขณะนั่งอยู่ที่ห้องบัพติศมาในชุดขาว เทเรเวอร์ยังรู้สึกกังวลมาก เขาดีใจที่ได้รับพร แต่จะเป็นอย่างไรถ้าเขายังกลัวอยู่ เขาจะรับบัพติศมาอย่างไร

หลังจากฟังคำพูดเรื่องบัพติศมา คุณพ่อเอียงคอมมาบอกว่า “ได้เวลาไปที่อ่างแล้ว” เทเรเวอร์พยักหน้าและเดินตามคุณพ่อไปที่อ่าง คุณพ่อลงไปก่อน

เทเรเวอร์ต้องลงตาม แต่เขาลังเล จากนั้นเขาก็นึกถึงพรของเขา “พระบิดาบนสวรรค์โปรดทรงช่วยให้ข้าพระองค์มีศรัทธาด้วยเถิด” เขาสวดอ่อนนวกในใจ

เทเรเวอร์ค่อย ๆ จุ่มเท้าข้างหนึ่งลงในน้ำ น้ำอุ่นกำลังดี เทเรเวอร์ก้าวลงอีกข้างหนึ่ง

แต่ละก้าวทำให้เขารู้สึกว่าความกังวลและความกลัวค่อย ๆ หายไป คุณพ่อจับแขนเขาและยิ้ม “พร้อมไหม”

เทเรเวอร์รู้สึกสงบและมีสันติสุข นี่เป็นความรู้สึกที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงสัญญาจะประทานให้เขา เขาพยักหน้า “พร้อมครับ”

คุณพ่อยกแขนขวาและกล่าวคำสวดอ่อนนวกบัพติศมา ขณะที่คุณพ่อหย่อนตัวเทเรเวอร์ลงไปได้น้ำ เขาไม่กลัวเลย ทั้งหมดที่เขาู้สึกคือความรู้สึกสันติสงบสุขแรงกล้าขึ้นเรื่อย ๆ

เทเรเวอร์ขึ้นจากน้ำพลางยิ้ม เขารู้ว่าศรัทธาของเขาได้ช่วยเขาเอาชนะความกลัวจนสามารถรับบัพติศมาได้ เขารู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยเขาเสมอเมื่อเขาพยายามเลือกสิ่งดี ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในนาวา สหรัฐอเมริกา

“เมื่อเราเลือกติดตามพระคริสต์ด้วยศรัทธาแทนที่จะเลือกเส้นทางอื่นเพื่อให้หายกลัว เราจะได้รับพร”

เอ็ลเดอร์เคนนิน แอล. คูก แห่งโครัมมัครสภา สิบสอง, ตู “จงมีชีวิตดำรงอยู่ด้วยความเชื่อและมีใจโดยความกลัว,” *เสียดไฮนา*, พ.ย. 2007, 92.

สวัสดีค่ะ! หนูชื่ออิงห์จิน จากมองโกเลีย

หนูไม่มีสัตว์เลี้ยง แม้จะอยากได้ลูกสุนัขก็ตาม บางครั้ง
เราไปเที่ยวชนบทเพื่อหนูจะได้เห็นวัว แกะ ูธู ม้า และ
แพะ ในช่วงฤดูหนาว หนูชอบปั้นตุ๊กตาหิมะที่นั่น หนูอยู่
กับน้องชายและเพื่อนของหนูที่เทอร์เทิลรีด ในอุทยาน
แห่งชาติเทเรจี

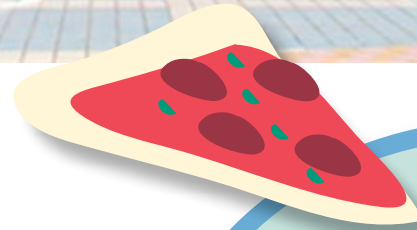
คณชอบทำอะไรเป็นพิเศษ
กับครอบครัว อิงห์จิน เอ.
อายุ 8 ขวบจากมองโกเลียชอบ
ไปเที่ยวชนบทกับครอบครัว
และเด็ดลูกเบอร์รี่ป่ากับ
สตรีทเบอร์รี่

หนูรู้สึกมีความสุขเมื่อครอบครัว
ใช้เวลาอยู่ด้วยกัน เราชอบจัด
สังสรรค์ในครอบครัวและไป
โบสถ์ทุกสัปดาห์ เราอ่าน
พระคัมภีร์มอรมอนและสวด
อ้อนวอนด้วยกันทุกวัน สิ่งเหล่านี้
ทำให้ครอบครัวของหนูเข้มแข็ง

หนูอยู่กับคุณแม่ คุณพ่อ และน้องชาย
สองคนในอูลานบาตอร์ เมืองหลวงของ
มองโกเลีย คนหนึ่งลำนอยู่ในเมืองของ
เรา! เราอยู่บนตึกอพาร์ทเมนต์ชั้นที่ 12

สิ่งที่อิงหังชอบ เป็นพิเศษ

อาหาร-พิซซ่าและมันบด
ข้อพระคัมภีร์-1 โนไฟ 3:7
เพลง-“ในรางหญ้า”
“เรื่องราวในพระคัมภีร์มอรมอน”

ในรูปนี้ หนูกำลังอ่านนิทานให้น้องฟัง หนูชอบ
อ่านหนังสือมาก! หนูเรียนอยู่ชั้นประถมปีที่สาม
ชอบคณิตศาสตร์และวาดรูป เพื่อนร่วมชั้นคน
หนึ่งของหนูไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร แต่หนู
สอนเธอเรื่องพระคำแห่งปัญญาและบอกเธอ
ให้ดื่มนมแทนกาแฟหรือชา หนูสอนเธอให้รู้วิธี
สวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ด้วย เพราะเธอ
ไม่รู้ หนูชวนเธอมาการสังสรรค์ในครอบครัวที่
บ้านด้วย

สำหรับเด็กเล็ก

คนเลี้ยงแกะและ แกะที่หายไป

โดย มาร์โก เม, ยูทาร์ สหรัฐอเมริกา

พระเยซูทรงสอนผู้คนโดยทรงเล่าเรื่องต่าง ๆ ให้พวกเขาฟัง วันหนึ่งพระองค์ทรงเล่าเรื่องคนเลี้ยงแกะที่มีแกะ 100 ตัว คนเลี้ยงแกะเป็นคนดีมากและใจดี เขาป้องกันแกะให้ปลอดภัยจากสัตว์ป่า เขาเฝ้าฝูงแกะตอนกลางคืน

วันหนึ่งแกะตัวหนึ่งหายไป คนเลี้ยงแกะทิ้งแกะ
99 ตัวไว้ในที่ปลอดภัยแล้วออกไปหาแกะที่หาย
เขาขึ้นไปหาบนเขาและไกลออกไปในแดน
ทิวกันดาร

เมื่อพบแกะของเขาแล้ว คนเลี้ยงแกะดีใจมาก เขา
เอาแกะพาตบ่าและแบกกลับบ้าน

คนเลี้ยงแกะเรียกเพื่อน ๆ มารวมกันและเล่าให้
คนเหล่านั้นฟังว่าเขาพบแกะได้อย่างไร พวกเขา
ฉลองด้วยกัน

พระเยซูคริสต์เปรียบเสมือนคนเลี้ยงแกะในเรื่อง และเราเหมือนแกะ พระเยซูทรง
ดูแลเราและช่วยคุ้มครองเราจากอันตราย พระองค์ไม่ทรงทอดทิ้งเราเมื่อเราทำผิด
พระองค์ทรงยินดีเมื่อเรากลับใจและหวนคืนสู่พระกิตติคุณของพระองค์ นั่นคือ
สาเหตุที่พระคัมภีร์เรียกพระองค์ว่าพระเมษบาลผู้ประเสริฐ (ผู้เลี้ยงแกะที่ดี) ■

จาก มัทธิว 18:12-14 และ ลูกา 15:3-7

พระเยซูทรงสอนอุปมาเรื่องแกะหาย

“ใครในพวกท่านที่มีแกะร้อยตัว และตัวหนึ่งหลงหายไป จะไม่ทิ้งเก้าสิบเก้าตัว
นั้นไว้ที่กลางทุ่งหญ้าแล้วออกไปตามหาตัวที่หายไปนั้นจนกว่าจะได้พบหรือ?”
(ลูกา 15:4)

ศาสนจักรเห็นการเปลี่ยนแปลงครั้งประวัติศาสตร์ ช่วงการปฏิบัติศาสนกิจของประธานมอนสัน

ในช่วงการเป็นผู้นำของประธานโรมัส เอส. มอนสันตลอดห้าปีที่ผ่านมา ศาสนจักรได้เห็นการเปลี่ยนแปลงครั้งประวัติศาสตร์หลายอย่างอันส่งผลต่อสมาชิกทั่วโลกหลายมือชื่อของประธานศาสนจักรคนที่ 16 พิมพ์อยู่บนใบประกาศสำคัญๆ และแนวนโยบายใหม่ๆ มากมายตั้งแต่งานเผยแผ่ศาสนาและการอบรมผู้นำฐานะปุโรหิตไปจนถึงการสร้างพระวิหารหลายต่อหลายแห่ง

นโยบายและข้อประกาศจำนวนมากที่บอกให้รู้ทั่วกันในช่วงการบริหารงานของประธานมอนสันมีผลต่อทั่วทั้งโลก—แต่โดยพื้นฐานแล้วมุ่งหมายจะช่วยและดูแลเป็นรายบุคคล ความห่วงใยที่ทานมีให้แต่ละคนตลอดมาประจักษ์ชัดในช่วงประวัติศาสตร์แต่ละช่วง

ต่อไปนี้เป็นเหตุการณ์สำคัญบางเหตุการณ์จากการเป็นประธานของโรมัส เอส. มอนสันครั้งทศวรรษแรก

- ในการดำเนินงานเพื่อขยายโอกาสให้สมาชิกหนุ่มสาวของศาสนจักรรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา ประธานมอนสันประกาศเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม ค.ศ. 2012 ว่าชายจะเริ่มรับใช้เมื่ออายุ 18 ปี และหญิงรับใช้เมื่ออายุ 19 ปี คำประกาศของท่านเกิดขึ้นในช่วงเปิดการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 182 ของศาสนจักรและจุดประกายความกระตือรือร้นใน

เรื่องนี้ขึ้นมาทันที ตั้งแต่ประกาศคราวนั้น แผนกผู้สอนศาสนาของศาสนจักรได้รับจำนวนใบสมัครมากเป็นประวัติการณ์จากทั้งชายหนุ่มและหญิงสาวผู้ปรารถนาจะรับใช้

- ในจดหมายที่มีผู้ร่วมลงนามคือที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุด—ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์และประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ—ประธานมอนสันประกาศให้ใช้หลักสูตรใหม่ของเยาวชนปี 2013 ซึ่งออกแบบไว้ “เพื่อเพิ่มพลังและสร้างศรัทธา การเปลี่ยนใจเลื่อมใส และประจักษ์พยาน” ในหมู่เยาวชนของศาสนจักร หลักสูตรใหม่ช่วยให้การสอนในชั้นเรียนฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ชั้นเรียนเยาวชนหญิง และชั้นเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์สำหรับเยาวชนสัมพันธ์กันมากขึ้นตามแบบวิธีที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนในช่วงการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก ชั้นเรียนประจำสัปดาห์ใช้ประโยชน์จากแหล่งข้อมูลออนไลน์มากมายของศาสนจักรยุคปัจจุบัน ทำให้เยาวชนให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน
- ภายใต้การกำกับดูแลของประธานมอนสันและฝ่ายประธานสูงสุด ศาสนจักรยังคงจัดการประชุมอบรมผู้นำทั่วโลกเพื่อช่วยผู้นำฐานะปุโรหิต ผู้นำ

องค์การช่วยระดับท้องถิ่น และครอบครัวในการทำงานรับใช้สมาชิกและทำให้การเปลี่ยนใจเลื่อมใสซึ่งขึ้น การอบรมช่วยให้ผู้นำและสมาชิกได้รับคำแนะนำจากสมาชิกในฝ่ายประธานสูงสุด โค้วรัมอัครสาวกสิบสอง เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ และผู้นำองค์การช่วยระดับสามัญท่านอื่นๆ การอบรมทั่วโลกครอบคลุมคำแนะนำเกี่ยวกับการใช้คู่มือบริหารงานเล่มใหม่ (เริ่มใช้ในปี 2010) การอบรมเรื่องการดำเนินสภาวะรอดอย่างมีประสิทธิภาพ และการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและศาสนจักรผ่านฐานะปุโรหิต

- ในปี 2010 ฝ่ายประธานสูงสุดเริ่มมอบหมายให้สมาชิกในโค้วรัมอัครสาวกสิบสองดำเนินการประชุมระหว่างประเทศแบบใหม่สองแบบ นั่นคือ—การประชุมใหญ่ผู้นำฐานะปุโรหิตและการทบทวนภูมิภาค ในช่วงการประชุมใหญ่ผู้นำฐานะปุโรหิตแต่ละครั้ง ฝ่ายประธานสเตค อธิการ และประธานสาขาภายในเขตที่ศาสนจักรกำหนดจะมารับการอบรมพร้อมกัน ในช่วงการทบทวนภูมิภาคแต่ละครั้งผู้นำจะพิจารณาเชิงลึกเพื่อดูว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นกับศาสนจักรในภูมิกษัตริ์นั้นและทบทวนเรื่องราวต่างๆ เช่น การบำเพ็ญประโยชน์ด้าน

ประธานโรมัส เอส. มอนสันพูดคุยกับสื่อมวลชนเมื่อครั้งประกาศฝ่ายประธานสูงสุดชุดใหม่ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เมื่อวันที่จันทร์ที่ 4 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2008

มนุษยธรรม ความต้องการด้านสวัสดิการ งานเผยแผ่ศาสนา งานพระวิหารและ ประวัติครอบครัว

- ในช่วงการบริหารงานของประธานมอนสัน ศาสนจักรประกาศสร้างพระวิหารใหม่ 31 แห่งทั่วโลก สิบหกแห่งได้รับการอุทิศและอีกห้าแห่งอุทิศซ้ำ หลังจากการบูรณะครั้งใหญ่ ประธานมอนสันเป็นประธานการอุทิศพระวิหารในแคลิฟอร์เนีย แอลเบอร์ตา แคนาดา, เชบูซีตี้ ฟิลิปปินส์, กูรีตีบา บราซิล, เคียฟ ยูเครน, ปานามาซิตี ปานามา, แวนคูเวอร์ บริติชโคลัมเบีย แคนาดา, และเดรเปอร์ ยูทาห์, แคนซัสซิตี มิสซูรี, เร็กซ์เบิร์ก ไอดาโฮ, เซาท์จอร์แดน ยูทาห์, เดอะฮิลลาเวลล์ ลี แอริโซนา, และทวินพอลส์ ไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา และที่การอุทิศข้าพระวิหารในเม็กซิโก

ซิตี เม็กซิโก, และแอตแลนตา จอร์เจีย, บอยซี ไอดาโฮ, และลาเฮีย ฮาวาย สหรัฐอเมริกา

- ประธานมอนสันเป็นประธานในช่วงที่ผู้คนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลออนไลน์ของศาสนจักรได้มากกว่าแต่ก่อน ส่งผลให้สมาชิกทั่วโลกประมาณ 14 ล้านคนได้รับรู้ถ้อยคำของศาสนพยากรณ์และโปรแกรมต่างๆ ของศาสนจักร สิ่งสำคัญที่มีออนไลน์รวมถึงวีดิทัศน์ต่างๆ ที่ศาสนจักรจัดทำด้วย อาทิ ชุดภาพยนตร์แสดงช่วงเวลาสำคัญจากพันธสัญญาใหม่ เป็นต้น
- ภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายประธานสูงสุด ศาสนจักรจัดทำหนังสือเล่มใหม่ชื่อ *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* หนังสือดังกล่าวมีไว้เป็นแหล่งข้อมูล

ส่วนตัวและครอบครัวเพื่อให้กำลังใจสตรีในหน้าที่รับผิดชอบของพวกเธอ

- ภายใต้การนำของประธานมอนสัน ศาสนจักรขานรับภัยพิบัติทั่วโลกโดยยื่นมือช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยาก การขานรับด้านมนุษยธรรมหลักๆ ในห้าปีที่ผ่านมา ได้แก่ การพยายามช่วยเหลือหลังเกิดแผ่นดินไหวในเฮติ แผ่นดินไหวและสึนามิในญี่ปุ่น และอุทกภัยในประเทศไทย ศาสนจักรขานรับวิกฤตอาหารร้ายแรงทั่วแอฟริกาตะวันออก ช่วยให้อาหารมีคุณภาพดีในหลายประเทศ และจัดหาน้ำสะอาดให้หมู่บ้านหลายแห่งในพื้นที่ห่างไกล นอกจากนี้ศาสนจักรยังได้อุทิศอาคารสวัสดิการหลังใหม่ขนาด 570,391 ตารางฟุต (53,000 ตารางเมตร) ในชอลท์เลคซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกาด้วย

ผู้นำศาสนจักรอภิปรายเรื่อง “การแรงงาน”

โดย ซาราห์ เจน วีเวอร์

Church News

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงที่เรียกร้องให้วัยรุ่นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีบทบาทมากขึ้นในการเตรียมเป็นผู้นสอนศาสนา งานพระวิหารและประวัติครอบครัว และการเรียนการสอนวันอาทิตย์ ผู้นำกล่าวว่าพระเจ้าทรงขอให้เยาวชนของศาสนจักร “ลงมือปฏิบัติ” และขอให้พวกเขา “ลุกขึ้นและฉายส่องออกไป” (คพ. 115:5)

การเปลี่ยนแปลงทำให้สิ่งหนึ่งปรากฏชัด นั่นคือ “พระเจ้าทรงมีบางอย่างที่จะประสงค์จะทำ” เอิลเดอร์พอล บี. ไพเพอร์ แห่งสวากเจ็ดสิบกล่าว

เมื่อเร็ว ๆ นี้เอิลเดอร์ไพเพอร์ ผู้อำนวยการบริหารแผนกฐานะปุโรหิตเข้าร่วมการสนทนาโต๊ะกลมของ Church News เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงอันจะส่งผลต่อเยาวชนในหลาย ๆ ด้าน ผู้เข้าร่วมการสนทนาโต๊ะกลมครั้งนี้ ได้แก่ เอิลเดอร์อัลลัน เอฟ. แพคเกอร์ แห่งสวากเจ็ดสิบและผู้อำนวยการบริหารแผนกประวัติครอบครัว, เอิลเดอร์วิลเลียม อาร์. วอล์คเกอร์ แห่งสวากเจ็ดสิบและผู้อำนวยการบริหารแผนกพระวิหาร, เอิลเดอร์ดับเบิลยู. เครก ซวิก แห่งสวากเจ็ดสิบและผู้ช่วยผู้อำนวยการบริหารแผนกผู้สอนศาสนา, เอิลเดอร์พอล วี. จอห์นสัน แห่งสวากเจ็ดสิบและกรรมการด้านการศึกษาของศาสนจักร, เอิลเดอร์เดนนิส ซี. ปริมฮอลล์ สวากเจ็ดสิบภาคและกรรมการผู้จัดการแผนกประวัติครอบครัว, และลินดา เค. เบอร์ตัน ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

เมื่อพูดถึงการลดอายุให้เยาวชนคนหนุ่มสาวสามารถเริ่มการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา หลักสูตรใหม่ของเยาวชนและจุดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดขอให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการค้นคว้าประวัติครอบครัวและนำชื่อครอบครัวไปพระวิหาร เอิลเดอร์ไพเพอร์กล่าวว่าก่อนการประชุมใหญ่ท่านไม่เห็นว่ “สามเรื่องนี้เกี่ยวพันกัน” “ผมนึกถึงตอนไปการประชุมใหญ่ ... และถามตนเองว่า ‘ทั้งหมดนี้

สัมพันธ์กันอย่างไร’ เห็นชัดว่านั่นเป็นเพราะพระหัตถ์ของพระเจ้า”

เอิลเดอร์ซวิกกล่าวว่าพระคำรัสของพระเจ้าชัดเจน “เราจะแรงงานของเราเมื่อถึงเวลา” (คพ. 88:73) “พระเจ้าทรงรับผิดชอบงานนี้ด้วยพระองค์เอง” ท่านเสริม “ผมคิดว่าไม่มีเยาวชนรุ่นใดพร้อมรับหลักสูตรเท่า [เยาวชน] สมัยนี้ ผมคิดว่าไม่มีเยาวชนกลุ่มใดได้ทำบัพติศมาหรือศาสนพิธีให้คนตายมากเท่าหรือมากกว่า ... [หรือ] ใกล้ชิดงานพระวิหารและทุกด้านของพระวิหารเท่าเยาวชนกลุ่มนี้ และแน่นอนว่าทั้งหมดนั้น ... เตรียมพวกเขาให้พร้อมรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาและสร้างฐานมั่นคงให้แก่หน้าที่รับผิดชอบเพิ่มเติมหลังจากงานเผยแผ่ของพวกเขา”

นับเป็นข่าวสารอันทรงพลังยิ่งที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของใจเยาวชนของพระองค์ เอิลเดอร์ปริมฮอลล์กล่าว

“เมื่อพระเจ้าทรงทำสิ่งใด ทุกอย่างเข้ารูปเข้ารอยตามเวลาอันเหมาะสม และนั่นคือสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นกับเรื่องนี้” เอิลเดอร์จอห์นสันกล่าว โดยบอกว่าคนที่ทำหลักสูตรใหม่ของเยาวชนไม่รู้อะไรจะมีการปรับอายุว่าเมื่อใดผู้สอนศาสนาจะเริ่มการรับใช้ได้

เอิลเดอร์วอล์คเกอร์พูดถึงจุดหมายฝ่ายประธานสูงสุดกระตุ้นให้เยาวชนทำประวัติครอบครัวของตนและนำชื่อเหล่านั้นไปพระวิหาร “การที่เยาวชนสามารถมีใบรับรองจำกัดการใช้ของตนเอง... นับว่าเป็นเรื่องที่ยอดเยี่ยมจริงๆ” ท่านกล่าว “เยาวชน [กำลัง] หุ่นทำงานในพระวิหารและเข้าใจหลักคำสอน... นั้นช่วยเตรียมพวกเขาทางวิญญาณให้พร้อมรับสิ่งพิเศษยิ่งทั้งหมดนี้ที่มีไว้ให้พวกเขา”

เอิลเดอร์แพคเกอร์กล่าวว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้ท่านได้ยินเยาวชนหญิงคนหนึ่งยื่นแบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยว

ภาพถ่ายโดย Church News

กับงานประวัติครอบครัวว่า “งานนี้สนุกกว่าที่ผู้ใหญ่บอกหลายเท่า” เธอกล่าว

“นั่นคือวิญญาณของเอลียาห์” เอ็ดเดอร์วอลด์เกอร์กล่าว “นั่นคือการหันใจลูกหลานไปหาบรรพบุรุษและบรรพบุรุษมาหาลูกหลาน”

เอ็ดเดอร์แพคเกอร์กล่าวเพิ่มเติมว่า งานประวัติครอบครัวจะเปลี่ยนวิธีที่เยาวชนตัดสินใจและวิธีที่พวกเขา

ผู้นำศาสนจักรเห็นพ้องว่าพระเจ้าทรงกำลังเร่งงานของพระองค์และทรงขอร้องเยาวชนของศาสนจักรให้ลงมือปฏิบัติ

เขารู้สึกต่อการท้าทายต่างๆ ท่านกล่าวว่าพวกเขาจะคิดว่า “ถ้าคุณตาทำอย่างนี้ ฉันก็ทำอย่างนี้ได้เหมือนกัน”

ท่านกล่าวว่าประธานพระวิหารคนหนึ่งรายงานว่ามีเยาวชนยื่นรับบัพติศมาแทนชื่ออื่น พวกเขาเดินยิ้มออกมา แต่ “เมื่อพวกเขาทำแทนบรรพชน พวกเขาหน้าตาคลอ พวกเขารู้สึกลึกซึ้งซึ่งกว่ามาก พวกเขารู้สึกถึงบางสิ่งบางอย่างมากกว่านั้น”

การช่วยให้เยาวชนเกิดมุมมองเป็นเป้าหมายของหลักสูตรใหม่—ซึ่งใช้แหล่งข้อมูลการเรียนรู้แทนคู่มือบทเรียน เอ็ดเดอร์ไพเพอร์กล่าว หลักสูตรจะปล่อยให้ครูสอนเยาวชนตัดสินใจว่าพวกเขาต้องสร้างอะไรในประสบการณ์แต่ละอาทิตย์เพื่อเตรียมเยาวชนให้พร้อมทำงานพระวิหารและประวัติครอบครัวและรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา

“เอ็มที่ซีแห่งใหม่คือบ้าน” เอ็ดเดอร์แพคเกอร์กล่าว “ศูนย์ประวัติครอบครัวแห่งใหม่คือบ้าน หลักสูตรใหม่จะช่วยให้เยาวชนและบิดามารดาในบทบาทนั้น”

ข่าวสารถึงบิดามารดาคือ “ผู้นำศาสนจักรวางใจบิดามารดาอย่างท่านและวางใจชายหนุ่มหญิงสาวผู้ได้รับการเลี้ยงดูในบ้านของท่าน” เอ็ดเดอร์ชวิกกล่าว

การเปลี่ยนแปลงทั้งหมดนี้ทำให้ “ศาสนจักรก้าวไปถึงจุดที่ต้องเป็น จุดที่พยากรณ์ไว้ว่าจะเป็นอย่างนั้น” เอ็ดเดอร์จอห์นสันกล่าว “พระเจ้าทรงรู้ว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร และ... นี่เป็นเพียงหนึ่งในหลาย ๆ สิ่งที่พระเจ้าทรงทำเพื่อให้อาณาจักรนั้นก้าวหน้า เพื่อช่วยให้อาณาจักรรอดไป”

เอ็ดเดอร์ไพเพอร์กล่าวเมื่อตรัสรองทั้งหมดที่เกิดขึ้นในช่วงการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคมนี้ว่า ท่านเห็น “สภาพพยากรณ์ที่อภัยแก่ ผลักประตูให้เปิดออกและบอกว่า ‘เข้ามาสิ’ เรากำลังเชื่อเชิญท่านให้มาเข้าร่วมในงานนี้ เวลานี้เป็นเวลาของพระเจ้าแล้ว เราทุกคนทราบดี เราทุกคนรู้สึกเช่นนั้น ศาสนจักรกำลังรู้สึกเช่นนั้น แน่แน่นอนงานนี้จะเกิดผล”

เอ็ลเดอ์คริสทอพอเฟอร์สันให้คำแนะน้า สมาชิกในอเมริกากลาง

โดย เอ็ลเดอ์ดอน แอล. เซ็ลล์

ผู้เขียนเรื่องส่งให้ Church News

งานของศาสนจักรในปัจจุบันคือเตรียมผู้คนที่พร้อมต้อนรับและรับใช้พระเจ้าเมื่อพระองค์เสด็จมา เอ็ลเดอ์ดี. ทอดด์ คริสทอพอเฟอร์สัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง บอกสมาชิกของสเตคอาร์เจนปานามา เมื่อวันที่ 20 มกราคม ค.ศ. 2013

นั่นเป็นประเด็นหลักที่เอ็ลเดอ์คริสทอพอเฟอร์สันกล่าวหลายครั้งในช่วงเยือนอเมริกากลางตั้งแต่วันที่ 11 ถึง 20 มกราคมขณะพูดกับกลุ่มเยาวชน คนหนุ่มสาว ผู้สอนศาสนา ผู้นำในท้องถิ่น และสมาชิกที่มาเข้า

**เอ็ลเดอ์ดี. ทอดด์ คริสทอพอเฟอร์สันทักทาย
เยาวชนหญิงคนหนึ่งหลังการประชุมใน
ปานามาเมื่อเดือนมกราคม**

ร่วมการประชุมต่างๆ ในการประชุมใหญ่สเตค

เอ็ลเดอ์คริสทอพอเฟอร์สันเดินทางไปกับเค็ล คริสทอพอเฟอร์สันภรรยา และเอ็ลเดอ์ริชาร์ด เจ. เมนส์แห่งฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบกับแนซี เมนส์ภรรยา ขณะเดินทางไปคอซตาริกาเป็นแห่งแรกตามด้วยกัวเตมาลา และสุดท้ายคือปานามา สมาชิกในฝ่ายประธานภาคผู้ร่วมเดินทางไปยังสถานที่เหล่านั้นกับเอ็ลเดอ์คริสทอพอเฟอร์สัน ได้แก่ เอ็ลเดอ์เจมส์ บี. มาร์ติโน ประธาน, เอ็ลเดอ์คาร์ลอส เอช. อมาโด ที่ปรึกษาที่หนึ่ง, และเอ็ลเดอ์ควิน อาร์. ดันแคน ที่ปรึกษาที่สอง

เอ็ลเดอ์เมนส์เดินทางไปฮอนดูรัสและเบลีซเพื่อเยี่ยมผู้นำและสมาชิกที่นั่นด้วย

เอ็ลเดอ์คริสทอพอเฟอร์สันพูดกับหนุ่มสาวหลายร้อยคนที่มาร่วมการประชุมใหญ่ Strength of Youth (ความเข้มแข็งของเยาวชน) ในคอซตาริกาและปานามา พูดกับกลุ่มผู้สอนศาสนาในซานโฮเซ คอสตาริกา, กัวเตมาลาซิตี และปานามาซิตี พูดกับกลุ่มหนุ่มสาวโสดในสามประเทศ และกับผู้นำฐานะปุโรหิตและผู้นำองค์การช่วยที่มาชุมนุมกัน

ท่านเข้าพบประธานาธิบดีของคอซตาริกาและกัวเตมาลาเช่นกันเพื่อช่วยเชื่อมความสัมพันธ์กับรัฐบาลเหล่านั้น

ในคอซตาริกา เอ็ลเดอ์คริสทอพอเฟอร์สันกระตุ้นเยาวชนและคนหนุ่มสาวให้เชื่อฟังพระบัญญัติ จดจำว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักและรักพวกเขา อ่านพระคัมภีร์ทุกวันและพยายามรับทุกอย่างที่พระวิญญาณจะประทานแก่พวกเขาขณะอ่าน

ท่านแสดงประกัษพยาานหนักแน่นถึงศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธและพระเยซูคริสต์ “ข้าพเจ้าประกาศพรไว้กับท่านขอให้ท่านได้รับประกัษพยาานเดียวกับที่ข้าพเจ้ากำลังกล่าว” ท่านกล่าวและเสริมว่า “[พระเยซูคริสต์] ทรงดำรงอยู่จริง คึนนี้ข้าพเจ้าขอให้พรของพระองค์เกิดขึ้นกับท่าน”

ในกัวเตมาลาท่านเน้นความสำคัญของครอบครัว

“ในการสร้างครอบครัว เรากำลังทำให้จุดประสงค์สำคัญที่สุดของเราบนแผ่นดินโลกเกิดสัมฤทธิ์ผล” ท่านกล่าว

ท่านกล่าวกับเยาวชนในปานามาและเป็นพยาานว่า “ผู้นำของศาสนจักรนี้คือพระเจ้าของเราพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเป็นผู้นำที่ทรงทุ่มเทมากและทรงนำศาสนจักรของพระองค์อย่างทรงพลัง”

การประชุมผู้นำฐานะปุโรหิตเน้นว่าอย่ามุ่งสนใจแต่ภารกิจและการมีงานยุ่งแต่จงสนใจผลการรับใช้ของฐานะปุโรหิตสำคัญที่สุดคือการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของแต่ละบุคคล

เอ็ลเดอ์เมนส์เป็นประธานการประชุมต่าง ๆ เช่นกัน รวมทั้งการประชุมหนุ่มสาวและการประชุมผู้สอนศาสนาในเบลีซและฮอนดูรัส ท่านให้คำแนะน้าและการชี้แนะทางวิญญาณแก่สมาชิกหลายร้อยคนในแผ่นดินอเมริกากลาง

เจสัน สเวนเซ็นให้ข้อมูลในการเขียนข่าวนี้

โรงเรียนมัธยมปลายของศาสนจักรใน เม็กซิโกกลายเป็นเอ็มทีซีแห่งใหม่

วันที่ 29 มกราคม ศาสนจักรประกาศว่าจะเปลี่ยน Benemérito de las Américas โรงเรียนมัธยมปลายของศาสนจักรเป็นศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนา

เอิลเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสันและเอิลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง เป็นประธานและพูดในการประชุมเมื่อวันที่ 29 มกราคม ณ วิทยาเขต Benemérito ซึ่งศาสนจักรประกาศแผนสำหรับเอ็มทีซีในอนาคต การเปลี่ยนจากโรงเรียนเป็นเอ็มทีซีคาดว่าจะเกิดขึ้นหลังจากสิ้นปีการศึกษาในเดือนมิถุนายน 2013 เป็นเวลากว่าสี่ทศวรรษที่ศาสนจักรใช้ Benemérito de las Américas เป็นโรงเรียนประจำ—หอพักและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับเอ็มทีซีซึ่งมีอยู่แล้ว

เอ็มทีซีแห่งใหม่จะอบรมเอิลเดอร์ ซิสเตอร์ และคู่สามีภรรยาที่จะรับใช้ไม่เฉพาะในเม็กซิโกเท่านั้น แต่ในประเทศอื่นของอเมริกาเหนือ อเมริกากลาง และอเมริกาใต้ด้วย แม้แต่ผู้สอนศาสนาจากสหรัฐที่ได้รับการเรียกให้พูดภาษาสเปนในประเทศของตนก็อาจจะได้รับการอบรมในเม็กซิโกที่ดี เอ็มทีซีในโพรวุ ยูทาห์จะยังคงให้การอบรมภาษาสเปนสำหรับผู้สอนศาสนาจำนวนมากเช่นกัน

คณะนักร้องแทเบอร์นาเคิลประสบความสำเร็จผ่านการบันทึกเสียงและการนำเสนอทางอินเทอร์เน็ต

ฉบับสรุปเหตุการณ์เด่นประจำปีล่าสุดของนิตยสาร Billboard สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจบันทึกเสียง ลงข้อมูลชาร์ตเพลงปลายปี 2012 หนึ่งในชาร์ตเหล่านั้น คณะนักร้องประสานเสียงพร้อมด้วยออร์เคสตราแอทเทมเปิลสแควร์ติดอันดับ

คณะนักร้องประสานเสียงมอรมอนแทเบอร์นาเคิลและออร์เคสตราแอทเทมเปิลสแควร์อยู่ในอันดับต้น ๆ ของชาร์ตปลายปีจากนิตยสาร Billboard และมีผู้เข้าชมมาดูกินสามล้านคนทางช่องในยูทูปเมื่อปลายปี 2012

1 ประเภท Traditional Classical Albums Artist คณะนักร้องประสานเสียงและวงออร์เคสตราชุดนี้ติดชาร์ตสิ้นปีห้าครั้งและชาร์ตอัลบั้มสองครั้ง ติดอันดับ 3 และอันดับ 9 ประเภท Traditional Classical Album (สำหรับอัลบั้ม Glory! Music of Rejoicing และ This Is the Christ ตามลำดับ) อันดับ 4 ประเภท Traditional Classical Albums Imprint; อันดับ 5 ประเภท Traditional Classical Albums Label; และอันดับ 12 ประเภท Classical Crossover Albums (สำหรับอัลบั้ม Glad Christmas Tidings ที่มีเดวิด อาร์ชูเลตาเป็นนักร้องนำ) นอกจากความสำเร็จด้านธุรกิจบันทึกเสียงแล้ว เมื่อวันที่ 17 มกราคมคณะนักร้องประสานเสียงกลุ่มนี้ยังติดอันดับมีผู้เข้าชมในช่องยูทูปมากกว่าหนึ่งล้านคนหลังจากขึ้นเว็บไม่ถึงสามเดือนคือเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2012 ช่องดังกล่าวมีผู้ชมประมาณ 3.23 ล้านคนที่ก่อนสิ้นปี 2012 เข้าไปดูช่องนี้ได้ที่ www.YouTube.com/user/MormonTabChoir

ข้อคิดเห็นทั่วไป

บำรุงเลี้ยงด้วยพระวจนะ

การได้ฟัง *เสียดไฮนา* หลายฉบับนับเป็นประสบการณ์ที่จรรโลงใจผมเป็นอย่างมาก ยิ่ง ผมแบ่งปันดาวนโหลดเสียงกับสมาชิกคนหนึ่งที่มีปัญหาด้านการมองเห็น อีกคนหนึ่งที่มีอาชีพขับรถ และเพื่อนอีกหลายคนที่มีปัญหาเรื่องการอ่าน

ปัจจุบันผมกำลังเรียนปริญญาโทไกลจากบ้าน 200 กิโลเมตร (130 ไมล์) และการฟังนิตยสารทำให้การโดยสารรถประจำทางเร็วขึ้นและเพลิดเพลินมากขึ้น เมื่อผมได้ฟังการประชุมใหญ่สามัญผมรู้สึกราวกับกำลังอยู่ในสมัยของเจคอบที่ “ได้รับการบำรุงเลี้ยงด้วยพระวจนะอันประเสริฐของพระเจ้าตลอดทั้งวัน” (เจคอบ 6:7)

ฟรานซิสโก ฟลาวีโอ ไอแอส การ์เนโร, บราซิล

สร้างแรงบันดาลใจ จูงใจ และเสริมสร้าง

ผมรัก *เสียดไฮนา!* เพราะสร้างแรงบันดาลใจและจูงใจผมให้อยู่บนเส้นทางที่ถูกต้อง อีกทั้งช่วยผมทำการเรียกในเยาวชนชายด้วย เมื่อสถานการณ์ไม่สู้ดีและผมรู้สึกท้อ ผมจะหันไปอ่านพระคัมภีร์มอรมอนและ *เสียดไฮนา* ทั้งสองเสริมสร้างประจักษ์พยานของผมว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงรักและทรงห่วงใยเราแต่ละคน

เจมส์ แอรัน เอส. เปเรส, เชบู ฟิลิปปินส์

ศรัทธาของ ชาวเกาะ

โดย โจเซฟ เจ. เพอร์กีย์
นิตยสารศาสนจักร

ระหว่างเดินทางจากสหรัฐไปหมู่เกาะมาร์แชลล์ และตองกาเมื่อเร็ว ๆ นี้ ผมประทับใจในศรัทธาอันบริสุทธิ์ของคนที่ผมพบ โดยทั่วไปสำหรับผมแล้ว ดูเหมือนว่าศรัทธาของพวกเขาไม่สับสนตามนิยามที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอของสังคมตะวันตกเกี่ยวกับศีลธรรมและความจริง ศรัทธาของชาวเกาะลึกซึ้งดังอธิบายไว้โดยเฮลเดอร์จอห์น เอส. โกรเบิร์ต (แห่งสาวกเจ็ดสิบ, 1976–2005) อดีตประธานคณะเผยแผ่ของตองกา ศรัทธาดังกล่าวฝังรากลึกในการซัดเซและแผนแห่งความรอด ศรัทธาเช่นนั้นยุติข้อสงสัยซึ่งเรียนรู้แล้วโดยพระวิญญาณ

ในบางด้าน ชีวิตบนหมู่เกาะแปซิฟิกมักก้าวข้ามกว่าที่ผมคุ้นเคย ถึงแม้ชาวเกาะจะมีรถยนต์และทีวี ภาพยนตร์และอินเทอร์เน็ต ก็ฟ้าและกิจกรรมอีกมากมาย แต่สิ่งเหล่านั้นดูเหมือนจะรูล้ำชีวิตที่นั่น น้อยกว่าในหลายวัฒนธรรม รวมทั้งในสหรัฐ

แน่นอนว่าชาวเกาะประสบปัญหาท้าทายของตนเอง เช่นเดียวกับผม พวกเขาต้องหาวิธีจัดหาอาหารและที่พัก อีกทั้งดูแลปกป้องประจักษ์พยานของตน ทว่าหลายต่อหลายครั้งผมได้เห็นศรัทธาของคนเหล่านั้นผู้ไม่หวั่นไหวภายใต้แรงกดดันของปัญหาท้าทาย หรือไม่เบนเส้นทางเพราะงานยุ่งหรือสิ่งรบกวน แต่พวกเขารับรู้พระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิต ดังที่เฮลเดอร์เดวิด เอส. แบกซ์เตอร์ แห่งสาวกเจ็ดสิบ (และอดีตประธานภาคแปซิฟิก) อธิบาย “พวกเขาเชื่อในปาฏิหาริย์ พวกเขาคาดหวังว่าจะได้รับปาฏิหาริย์ และพวกเขาได้รับ”

*ชาวเกาะที่ผมพบ
ยอมรับสิ่งที่พวกเขา
รู้ว่าเป็นความจริง
และปล่อยให้ความ
สงสัยเลือนหายไป*

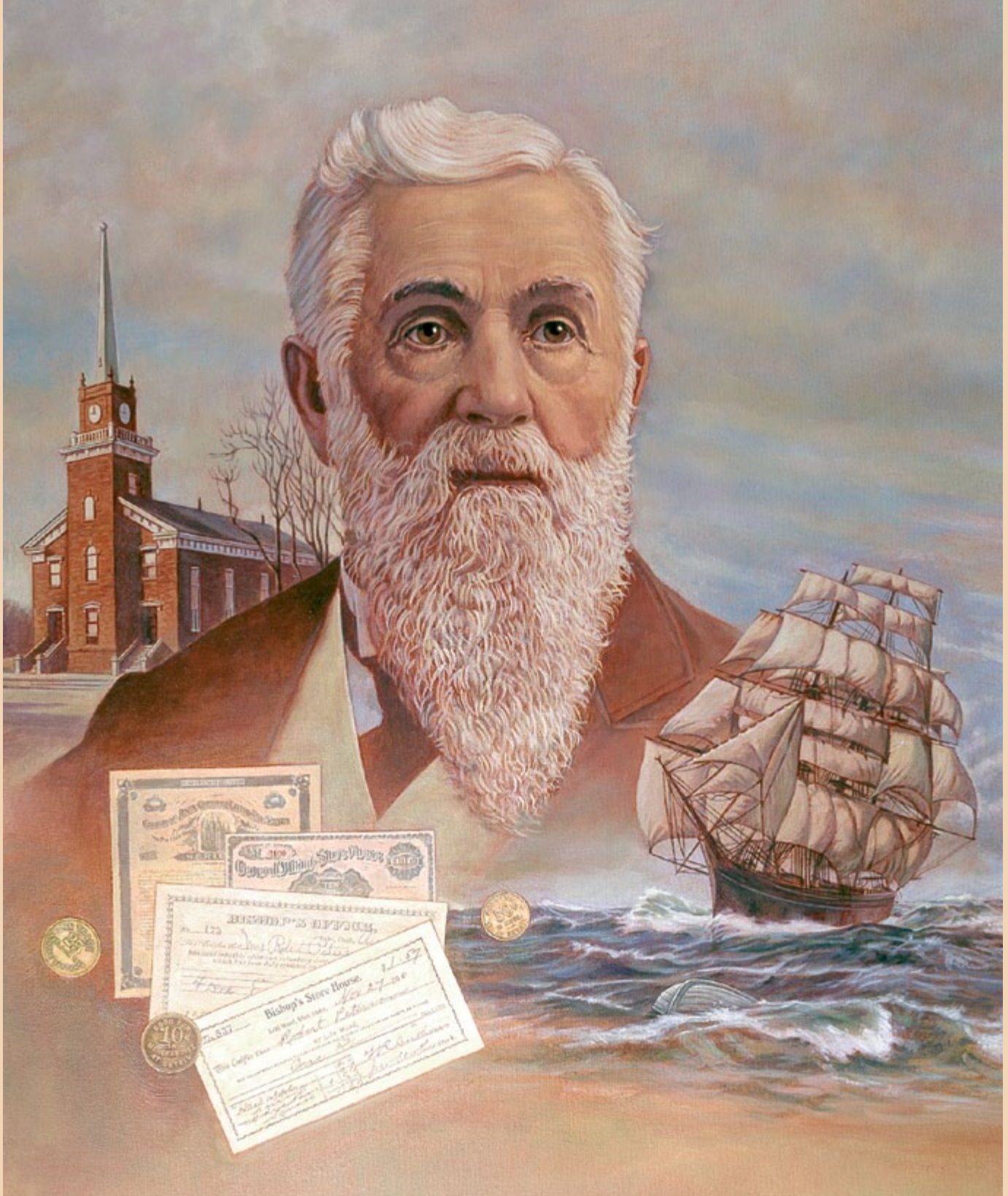
เมื่อผมกลับจากประสบการณ์ในแปซิฟิกใต้ ผมไตร่ตรองหลายคำถาม อาทิ ทำไมบางคนยังมั่นคงในศรัทธา ขณะที่คนอื่น ๆ ยอมให้ข้อกังขาหรือความสงสัยรบกวนความคิด ทำไมบางคนยอมให้ประจักษ์พยานที่เคยมีอ่อนแอหรือเปราะบาง ทำไมบางคนประหลาดใจทั้งที่พวกเขาเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตพวกเขา

บางทีคำตอบอาจจะอยู่ที่ว่าใจคนนั้นตั้งมั่นเพียงใดบนแท่นบูชาของพระเจ้า สำหรับชาวเกาะที่ผมพบนั้นไม่ใช่การตัดสินใจที่ทำแล้วทำอีกบ่อย ๆ การตั้งศรัทธาไว้บนศิลาแห่งพระเจ้าผู้ใดซึ่งเป็นรากฐานอันแน่นอน ทำให้หลายคนเลิกกังขา พวกเขาไม่ยอมให้ประจักษ์พยานของตนสั่นคลอน พวกเขายอมรับสิ่งที่รู้ว่าเป็นความจริงและปล่อยให้ความสงสัยเลือนหายไป

นั่นคือคุณสมบัติที่ผมต้องการทำให้ได้เต็มร้อย เมื่อเกิดการท้าทายความเชื่อของผม ผมต้องการให้ตนสามารถทำสิ่งที่พระเจ้ารับสั่งให้ออลิเวอร์ คาวเดอรีทำ “จงหวงระลึกถึงคืนที่เจ้าร้องหาเราในใจเจ้า, เพื่อเจ้าจะได้รู้เกี่ยวกับความจริงของสิ่งเหล่านี้. เรามิได้พูดให้ความสงบแก่จิตใจเจ้าหรือเกี่ยวกับเรื่องนี้? เจ้าจะมีพยานใดดีไปกว่าจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเล่า?” (คพ. 6:22–23) การจดจำเช่นนั้นนำไปสู่ศรัทธาอันไม่หวั่นไหว

ศรัทธาแบบนี้บริสุทธิ์และปราศจากสิ่งรบกวนทุ่มเทและยอมรับ ประกาศยืนยันว่า “ฉันรู้ ฉันไม่ต้องสงสัยอีก”

การใช้ศรัทธาเช่นนี้ในพระบิดาบนสวรรค์และแผนของพระองค์ยินยอมให้เดซานาภาพของพระองค์เกิดผลในชีวิตเรา ไม่ยอมอ่อนข้อให้การโจมตีความเชื่อ ความอ่อนล้า หรือความไม่รู้ของเรา แต่ยอมให้เราพูดว่า “พระองค์ทรงพระชนม์!” สำหรับผมมันเพียงพอแล้ว ■

ลอเรนโซ สโนว์

ลอเรนโซ สโนว์ เดินทางไปทั่วโลกเพื่อเผยแผ่พระกิตติคุณ เมื่อท่านนั่งเรือไปหาอายุ
พายุ ทำให้เรือของท่านพลิกคว่ำ ลอเรนโซวางใจพระเจ้าและรอดจากการจมน้ำตาย
ขณะพุดที่ เซนต์จอร์จแทมเบอร์นาเคิล ในปี 1899 ประธานลอเรนโซ สโนว์รู้สึกถึง
การตัดสินใจให้สอนความสำคัญของการจ่ายส่วนสิบเต็ม เมื่อสมาชิกเริ่มจ่าย**ส่วนสิบ**มาก
ขึ้น การเงินของศาสนจักรก็มีเสถียรภาพมากขึ้น วิสุทธิชนสมัยนั้นจ่ายด้วยเงินเมื่อพวก
เขามีเงินและจ่ายด้วยสิ่งของ เช่น ไข่ นม และปศุสัตว์เมื่อพวกเขาไม่มีเงิน

“ครอบครัวเป็นศูนย์กลางต่อแผนของพระเจ้าผู้สร้าง เพื่อจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของบุตรธิดาของพระองค์” ฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัม อัครสาวกสิบสองเขียนใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ถ้อยแถลงมีหลักการที่จำเป็นสำหรับการเสริมสร้างชีวิต แต่งานและครอบครัว “ศรัทธา การสวดอ้อนวอน การกลับใจ การให้อภัย ความเคารพ ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ การทำงาน และกิจกรรมนันทนาการที่ดีงาม” ดูข้อคิดเพิ่มเติมสำหรับ หลักธรรมทั้งเก้าประการในบทความหน้า 26

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

